

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Σ. ΑΛΒΑΝΑΚΗ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΕΤΗΣΙΟΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ Κ.Τ.Λ.

ΕΤΟΣ Β'.
1912-13

ΑΘΗΝΑΙ-ΚΥΘΗΡΑ

1913

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

—'Ενεκεν σοβαρᾶς ἀσθενείας τοῦ ἐκδότου τῆς «Κυθ. Ἐπετηρίδος» τὸ παρὸν τεῦχος δὲν ἐκδίδεται τέλειον, ὅσον ἔπρεπε.

—Ἡ «Κυθ. Ἐπετηρίς» οὐδενὶ ἀπολύτως δίδεται δωρεάν.

—Καθυστεροῦσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον τοῦ π. τεύχους τῆς «Κυθ. Ἐπετηρίδος» τοῦ 1909, οἱ ἑξῆς :

Ἱερεὺς Γ. Φωκᾶς ἐφημέριος τῆς ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας Ἑλλην. Κοινότητος σώματα 14. Χαρ. Κουλεντιανός, ἐν Οὐμταλη Ν. Ἀφρικῆς σώματα 6. Ἀδελφοὶ Ἀνδρόνικοι, ἐν Trauurt τῆς Αὐστραλίας σώματα 8. Καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἐπαρχίαις Κυθηρίων τῶν λαθόντων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Τὸ ἀντίτιμον τοῦ Ἡμερολογίου δεόν νὰ ἐμβάζηται ταχέως καὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Κον

Διόνύσιον Σ. Ἀλβανάκην

Δημοσιογράφον

Α Θ Η Ν Α Σ

Διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

ΣΩΚΡΑΤΗ, ΠΙΖΑΝΗ,

ΑΝΔΡΙ ΜΕΓΑΘΥΜΩ, ΚΑΙ ΕΞΟΧΩΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΔΙ

ΕΥΕΡΓΕΤΗ, ΜΕΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΗΜΩΝ

ΠΡΩΘΥΜΩ, ΔΕ ΧΟΡΗΓΩ, ΤΑΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙΣ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΕΥΛΑΒΩΣ ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΙΖΑΝΗΣ

Τὸ ἐθνικὸν ἔργον τοῦ ἐν Καίρῳ μεγαθύμου συμπατριώτου ἡμῶν κ. Σωκράτους Πιζάνη, ἐναντίον τῆς μετριοφροσύνης τοῦ ὁποίου, ἀλλ' ἐξ ἐπιβεβλημένου καθήκοντος δημοσιεύομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα, δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ ἐξαρθῇ διὰ τῶν μικρῶν τούτων γραμμῶν. Ὁ κ. Πιζάνης, ἀπὸ ἐτῶν τὸν καλὸν καὶ ἐθνικὸν ἀγωνιζόμενος ἀγῶνα, ἐγένετο πρόξενος μεγίστων ὠφελημάτων εἰς πάντα τὰ ἐθνικὰ ζητήματα τὰ ὑφιστάμενα καὶ ἀναφνύμενα ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ Πρωτεύουσῃ, ἀνεδείχθη δὲ ἐλευθεριώτατος χορηγὸς διὰ πάντα τὰ ἐκεῖ ἐθνικὰ ἰδρύματα. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Παιδείδος ἐπῆλθε πάντοτε πρόθυμος ἀρωγὸς, εἰς τὰ δελτία δὲ τῶν ἐθνικῶν εἰσφορῶν ἐκ Καίρου ἀναγράφεται πρῶτον καὶ πάντοτε τὸ τιμημένον ὄνομά του διὰ γενναῖα ποσά. Τὴν φλέγουσαν ταύτην φιλοπατρίαν τοῦ κ. Πιζάνη ἐκτιμῶντες οἱ ἐν Καίρῳ ὁμογενεῖς, ἀνέδειξαν τοῦτον Ἀντιπρόεδρον τῆς ἐκεῖ Πανελληνίου Ἐνώσεως, Σωματείου ἐνδελεχῶς ἐργαζομένου ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποτον χαρακτηρίζει ἰδιαιτέρως τὸν κ. Πιζάνην εἶναι ὁ ἄκρατος, ὡς εἶπεῖν, Κ υ θ η ρ α ῖ ο ς του, ἡ ἐσχέουσα ἀγάπη του πρὸς πᾶν τὸ Κυθηραϊκὸν καὶ ὁ ἀκροισφνὴς ζῆλος του, πρὸς προαγωγὴν καὶ βελτίωσιν παντὸς ὠφελίμου καὶ καλοῦ Κυθηραϊκοῦ ἔργου καὶ εἰς διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων ἐν τῇ Νήσῳ. Λιὰ πάντα ταῦτα καὶ ἐδημοσιογράφησε πολλάκις διὰ τῶν ἐγκρίτων Αἰγυπτιακῶν φύλλων καὶ πολλὰ ἐδαπάνησεν : Οἱ ἀπανταχοῦ Κυθηραῖκοι Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα ἀθρόως ἐδέχθησαν τὰς συνδρομὰς του, ἀδρὰ δὲ ποσὰ προσέφερε πάντοτε διὰ τὴν ἐπιτέλειον ἔργων ἐν Κυθήροις. Οὕτω διὰ μόνην τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσεως ἐν Ποταμῷ, προσέφερεν ἐξ ἰδίων του μὲν, ἐπτάκις χίλιας δραχμὰς, ἰσοριθμούς δὲ ἐξ ἐράνων τῶν φίλων του. Τὰ δὲ προφρόνως χορηγηθέντα κατὰ καιροὺς ποσὰ διὰ διαφόρους ἄλλας ἀνάγκας τῆς Νήσου εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα.

Τοιοῦτος ἐν ἀμυδρᾷ σκιαγραφίᾳ ὁ φιλόπατρις Ἀνὴρ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ὁποίου, ἐκ πατριωτικοῦ καθήκοντος, ἐτιμήσαμεν ἀφιερῶσαντες τὸ τεῦχος τοῦτο τῆς Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος.

Ο κ. ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΙΖΑΝΗΣ

μετά της φοίτησιν Κυρίας τῆς καὶ τῆς χρησιμοποιήσης Κορασίδος τῶν
χρησιμοποιήσης ὑπὸ τῆς παιδαγωγῆς τῆς.

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ

Μυθολογική εποχή : Ἀπεσπιάσθη ἡ Νῆσος διὰ σεισμοῦ, ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

Ἀνεδύθη ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν νῆσον.

Πρὸ Χρ. τῶ

(;) Οἱ Λάκωνες ἀποικίζουσιν αὐτήν.

1300 (:) Ἡ νῆσος κατοικεῖται ὑπὸ τῶν Φοινίκων.

1170 (:) Κατέστη ἀποικία τῶν Δωριέων.

(;) Οἱ Λάκωνες ἐπανακτῶσιν αὐτήν.

(;) Οἱ Πέρσαι καταλαμβάνουσι τὰ Κύθηρα, ἐξωσθέντες μετὰ μικρὸν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων.

423 Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ μάχην κυριεύουσι τὴν Νῆσον.

410 Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπανακτῶσι διὰ συνθήκης αὐτήν.

323 (:) Κατάκτησις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Μακεδόνων.

170 (:) Οἱ Ρωμαῖοι κυριεύουσιν αὐτήν.

15 (:) Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπανακτῶσι καὶ αὖθις τὰ Κύθηρα.

Μ. Χρ. τῶ

87 Οἱ Ρωμαῖοι κατακτῶσιν ἐκ νέου τὴν Νῆσον.

:: Ἐρήμωσις τῶν Κυθήρων, ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν.

375 **Ἀθλησις τῆς ἁγίας Ἐλέσσης ἐν Κυθήροις.**

400 Ἡ Νῆσος κατοικίζεται ἄραιως, κατὰ τινὰς ἐπισφαλεῖς ἱστορικὰς πληροφορίας.

410 Ἀπῆρτισαν μέρος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας τὰ Κύθηρα.

520 (:) Εἰσῆχθη ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὰ Κύθηρα καὶ ἰδρύθη ἐπισκοπή.

650 Ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κώνστας Φλάβιος ὑπήγαγε τὴν ἐπισκοπὴν Κυθήρων τῷ Πάπα.

716 Λέων ὁ Ἰσαυρος ἐπανήγαγε τὴν ἐπισκοπὴν Κυθήρων ὑπὸ τὸν Πατριάρχην Κων)πόλεως.

950 (:) **Ὁ προστάτης τῶν Κυθήρων ἅγιος Θεόδωρος, τελειοῦται ἐν τῇ Νήσῳ δι' ἀσκήσεως.**

980 Πολλοὶ ἐκ Πελοποννήσου ἀποικίζονται εἰς Κύθηρα.

1106 (:) Ἐφονεύθη ὁ πρῶτος δυνάστης τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν κατοίκων κατ' ἐντολήν τοῦ κυριάρχου Δεσπότης τῆς Σπάρτης.

1110 (:) Ὁ ἐκ Μονεμβασίας Γεώργιος Παχὺς καθίσταται κυρίαρχος τῆς Νήσου.

(;) **Εὔρεσις τῆς Θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Θεοτόκου ἐν Μυριτιδίαις.**

- 1204 Παρεχωρήθη ἡ Νῆσος εἰς τοὺς Ἑνετοὺς ὑπὸ τῶν Λατίνων.
 1207 Ἐδόθη τῷ Μάρκῳ Βενιέρῃ ὡς φέουδον, ὑπὸ τῆς Ἑνετ. Κυβερνήσεως.
 1269 Ἀφηρεῖται ἀπὸ τοὺς Βενιέρους ἡ Νῆσος ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνου στρατηγοῦ Λικαρίου, ἐν ὀνόματι τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας.
 1309 Ὁ Αυτοκράτωρ Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος παρεχώρησε ταύτην τῷ ἐκ Μονεμβασίας Εὐδαιμονοῦϊωάννῃ.
 1313 Ἐπεξετάθη ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων, ἐφ' ἀπάσης τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου.
 1316 Κατῆλθεν εἰς Κύθηρα ἐκ Κρήτης ὁ Λέων Κασσιμάτης ὡς τοποτηρητῆς τῶν Βενιέρων.
 1337 Ὑπῆχθη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Κυθήρων τῷ Μητροπολίτῃ Μονεμβασίας καὶ ἐξεδόθη Ἀυτοκρατορικὸν χρυσόβουλλον δι' οὗ ἐκανονίσθη ὡς Ἀρχιεπισκοπὴ, ἢ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων.
 1364 Οἱ Βενιέροι πλὴν ἐνὸς, ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι τῶν ἐν Κυθήροις δικαιωμάτων των.
 1450 Ἐνομοθετήθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἀρχιερέως τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν ἱερέων.
 1530 Ἡ Ἑνετικὴ Δημοκρατία ἐγκατέστη ἐν τῇ Νήσῳ ὡς κυρίαρχος.
 1538 Ἐπιδρομὴ τοῦ Τούρκου ναυάρχου Χαϊρεδίν-Βαρβαρώσσα εἰς Κύθηρα. Καταστροφὴ τῆς «Παληόχωρας» καὶ τοῦ Μυλοποτάμου. — Αἰχμαλωσία 7,000 Κυθηρίων. — Ἐρήμωσις τῆς Νήσου.
 1540 Ἐπάνοδος Κυθηρίων εἰς τὴν Νῆσον μετὰ πολλῶν Μονεμβασιωτῶν, ἔνεκεν εἰσβολῆς τῶν Τούρκων εἰς τὴν Ν. Πελοπόννησον.
 1579 Ἐκανονίσθη ἡ διοίκησις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ σώματος τῶν εὐγενῶν.
 1597 Ἐπανάστασις τῶν πολιτῶν (Ποπολάνων) καὶ τῶν χωρικῶν (Βιλάνων) κατὰ τῶν εὐγενῶν.
 (;) **Ἡ ὑπερφυῆς ἱσσις τοῦ Παραλύτου ὑπὸ τῆς Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μυριτιδιῶν.**
 1602 Θάνατος τοῦ περιφανοῦς Ἐπισκόπου Κυθήρων Μαξίμου Μαργουνίου.
 1699 Τὰ Κύθηρα ὑπῆχθησαν διοικητικῶς εἰς Κέρκυραν, τῆς Κρήτης καταληφθείσης ὑπὸ τῶν Τούρκων.

- 1715 Θάνατος πολλῶν Κυθηρίων στρατιωτῶν ἐν Μεθώνῃ.
- 1715 Κατάληψις ἀναίμακτος τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Τούρκων, διὰ συνθήκης.
- 1716 Ναυμαχία Ἐνετῶν καὶ Τούρκων παρὰ τὰ Κύθηρα. Καταστροφή τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου.
- 1718 Δευτέρα ναυμαχία παρὰ τὰ Κύθηρα μεταξὺ Ἐνετῶν καὶ Τούρκων. Ἦττα τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου. Ἐπανάκτησις τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν.
- 1780 Ἐπανάστασις γενικὴ τῶν Κυθηρίων, ἡγουμένων τῶν Γ. καὶ Ἐμ. Καλούτση καὶ Ἐμ. Κασιμάτη κατὰ τοῦ ἀρχοντος τῆς νήσου (Πρεβεδούρου) Πέτρ. Μαρτζέλου.
- 1797 Οἱ Γάλλοι καταλαμβάνουν τὰ Κύθηρα.
- 1798 Κατάληψις τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Ρωσσο-Τούρκων κατόπιν μάχης μετὰ τῶν Γάλλων.
- 1800 Ἀνεπετάσθη ἐν τοῖς φρουρίοις τῆς νήσου ἡ Σημαία τῆς «Ἐπτανησιακῆς Πολιτείας» ἀναγνωρισθείσης ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ρωσσοτούρκων.
- 1801 Ἀναρχία ἐν τῇ νήσῳ. Σφαγαὶ εὐγενῶν. Ἰδρυσις «Δικαστηρίου ἀναρχίας.»
- 1807 Τὰ Κύθηρα μετὰ τῆς λοιπῆς Ἐπτανήσου, παραχωροῦνται διὰ συνθήκης εἰς τοὺς Γάλλους.
- 1809 Οἱ Ἀγγλοὶ καταλαμβάνουσι τὰ Κύθηρα μετὰ μάχην πρὸς τοὺς Γάλλους.
- 1815 *Ἡ «Ἐπτανησιακὴ Πολιτεία» ἐτάχθη ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν.*
- 1822 Ἀφίξις τοῦ στρατάρχου Θ. Κολοκοτρώνη εἰς Κύθηρα. Στρατολογία Κυθηρίων ἐθελοντῶν.
- 1822 Σφαγὴ τριάκοντα Κυθηρίων ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τῶν Τούρκων.
- 1823 Καραβῖται καὶ Ποταμίται μετ' ἄλλων Κυθηρίων καταβυθίζουσι Τουρκικὸν πλοῖον εἰς Πλατεῖαν Ἀμμον, σφάζουσι τὸ πλήρωμα καὶ ἐλευθεροῦσι τὰ ἐν αὐτῷ γυναικόπαιδα τὰ ἐν Πύλῳ αἰχμαλωτισθέντα.
- 1823 Οἱ Ἀγγλοὶ ἀπαγχονίζουσι 14 τῶν ἀνωτέρω Κυθηρίων.
- 1825 Λόχος Κυθηρίων ἐθελοντῶν συμμετέχει εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως.
- 1840 Ἐναρξίς Ῥιζοσπατικοῦ ἀγῶνος ἐν Κυθήροις κατὰ τῆς Ἀγγλίας.
- 1853 Οἱ Ῥιζοσπάσται τῶν Κυθήρων ἐξορίζονται.
- 1858 Ὁ Κ. Πανάρετος γράφει πρὸς τὸν Γλάδστονα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

- 1863 Ἠνώθησαν τὰ Κύθηρα καὶ ἡ λοιπὴ Ἐπὶάνησος μετὰ τῆς Ἑλλάδος.
- 1864 Ἐπεσκέφθη ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τὰ Κύθηρα.
- 1869 Ὁ Λῆμος Φρατζίων συνεχωνεύθη εἰς τὸν τῶν Κυθηρίων.
- 1888 Κατηργήθη τὸ Ἐπαρχεῖον Κυθήρων.
- 1898 Θάνατος τοῦ Στρατηγοῦ Κορωναίου.
- 1903 Τὰ Κύθηρα ὑπῆχθησαν διοικητικῶς εἰς τὴν Λακωνικὴν.
- 1909 Ἐπαναφορὰ τῶν Κυθήρων εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας.
- 1911 Κατάργησις τῶν δήμων Κυθηρίων καὶ Ποταμίων καὶ Ἰδρουσὶς Κοινοτήτων ἐν τῇ Νήσῳ.
- 1912-13 Ἐνδοξος θάνατος πολλῶν Κυθηρίων ἐν τῷ κατὰ τῶν Τούρκων Πολέμῳ.

ΟΥΡΡΑ!

Φτωχὴ μητέρα, πέταξε καὶ τοὺς Ὀλύμπους σείσει,
σῆκω τὰ μάτια σου νὰ δῇς πῶς ἦσουν καὶ πῶς εἶσαι.
Τώρα σὲ βλέπουνε κι' αὐτοί, ποῦ δ'ἰάβαιναν ἔμπροστά σου
χωρὶς νὰ ρίξουνε ματιὰ στ' ἄσθημα τᾶρματά σου.

Φτωχὴ μητέρα, γιῶρτασε,
καιρός σου νὰ γελάσης....
ἀπὸ θριάμβους χόρτασε
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

Οὐρρά βοοῦν σημερινοὶ
κι' ἀρχαῖοι πολεμάρχοι,
καὶ τοὺς φονιάδες στὸ σχοινὶ
κρεμοῦν τοῦ Πατριάρχου.

Τραναῖς Κορώναις σὲ κυττοῦν,
τῆς νίκαις σου τῆς χαιρετοῦν
μὲ μιὰ κρυφὴ χαρά.

Οὐρρά φωνάζει κι' ὁ Ῥαγιάς
ποῦ βλέπει τώρα ἀλήθεια,
καὶ τοῦ παποῦ καὶ τῆς γιαγιάς
τὰ τόσα παραμύθια.

Καὶ ὅστιν Πριγκήπισ' ἀδελφὴ
ὁ Κάιζερ τηλεγραφεῖ:
οὐρρά, οὐρρά, οὐρρά.

Οὐρρά κι' ἀπ' ὅλαις τῆς γωνιαῖς,
οὐρρά βουτίζουν κανονιαῖς,
οὐρρά σφυρίζουν σφαίραις.

Οὐρρά ἀπὸ τὰ κύματα
τὰ δαυλοφωτισμένα,
οὐρρά κι' ἀπὸ τὰ μνήματα
ποῦ τᾶχαν ξεχασμένα.

Οὐρρά Πατρίδα λαμπερή,
ὅ,τι χαλάσανε καιροὶ
τόφτεριαξαν ἴλγαις ἴμέραις.

Σουρεῖς

ΑΙ ΤΥΧΑΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ

Ἡ τῶν ἀπωτάτων χρόνων Ἱστορία τῆς Νήσου εἶναι κεκαλυμμένη ὑπὸ τὴν μελανὴν τῆς λήθης πτέρυγα. Παραδίδεται μόνον ὅτι πρῶτοι κάτοικοι αὐτῆς ὑπῆρξαν Λάκωνες, κατελθόντες ἐκ τῆς ἐπέναντι ξηρᾶς κατ' ἐποχὴν ἄγνωστον, ἀναγομένην εἰς τοὺς μυθικοὺς χρόνους.

Πρῶτοι ἐν τούτοις γνωστοὶ οἰκήτορες τῶν Κυθήρων ἱστοροῦνται οἱ Φοίνικες. Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δεινοὶ θαλασσοπόροι, περιέπλεον δὲ τὴν Μεσόγειον ἐμπορείας χάριν, καὶ ὠδηγῆσαν εἰς τὴν Νήσον ὑπὸ τοῦ Κυθήρου, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ ἐξ οὗ ἡ νῆσος ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν *Κύθηρα*. Αἱ ὀνομασταὶ διὰ τὸ κάλλος αὐτῶν πορφύραι, ἐξ ὧν ἡ Νῆσος *Πορφυροῦσα* ἐκαλεῖτο καὶ ἡ μεγάλη ἐμπορικὴ ἀξία αὐτῶν, προσεῖλκυσαν τοὺς ἐμπορικοὺς τυχοδιωκτάς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Φοίνικας. Οὗτοι ἔφερον εἰς τὰ Κύθηρα καὶ τὴν λατρεῖν τῆς Ἀφροδίτης, ἃν λαγύμεν τὴν γνώμην τῶν περισσοτέρων ἀρχαιολόγων καὶ τοῦ Πικανίου λέγοντος : «Παρὰ δὲ Φοινίκων Κυθήριοι μαθόντες Ἀφροδίτην σέβουσι». Περὶ τούτου ὁμως ὑπάρχουσι καὶ ἀντίθετοι γνώμαις παραθέτομεν ἀλλαχού.

Ἀλλὰ εἰς ποῖον π. Χ. αἰῶνα ἔλαβε χώραν ἡ καθόδος αὕτη τῶν Φοινίκων εἰς Κύθηρα ; Οὐδεὶς δύναται ἀσφαλῶς ν' ἀπαντήσῃ. Φαίνεται ὁμως ὅτι, κατὰ τὸ 1300 π. Χ. ὁπότε Μίνως ὁ Βασιλεὺς τῆς Κρήτης ἐκυρίευσεν πολλὰς νήσους, οἱ Φοίνικες ὑπῆρχον πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐν τῇ νήσῳ, ὡς ἀναφέρει ὁ Θουκυδίδης. Καὶ ὁ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἀναφέρει ὅτι ὁ Μηριόνης ἔδωκεν εἰς τὸν Ὀδυσσεὺς ἐν περικεφαλαίῳ, τὴν ὁποίαν ὁ Αὐτόλυκος πρὸ καιροῦ εἶχε δωρεῖ εἰς Σκάνδειαν πρὸς τὸν Κυθήριον Ἀμφιδάμντα, οὗτος δὲ πέλεν ὡς σημεῖον ξενίης πρὸς τὸν κρήτη Μίλωνα :

«Εξέλε' Αὐτόλυκος πικινὸν δρόμον ἀντιτορήσας.
Σκάνδειν δ' ἄρα δῶκε Κυθήριοι Ἀμφιδάμντι.
Ἀμφιδάμης δὲ Μύλῳ δῶκε ξεινοίκιον εἶνε».

* * *

Μετὰ τοὺς Φοίνικας κατῆλθον εἰς τὴν νῆσον οἱ Δωριεῖς κατὰ τὸ 1170 περίπου π. Χ. Ἐξ ὧν κατάρχονται οἱ Κυθήριοι κατὰ τὸν Θουκυδίδην λέγοντα: «Ρόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι Δωριεῖς ἀμφότεροι».

Μετὰ τοὺς Δωριεῖς κύριοι τῆς νήσου ἐγένοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἄγνωστον κατὰ τινὰ ἀκριβῶς αἰῶνα. Ἐνεκα ὅμως τῆς μεγάλης σημαντικότητος αὐτῆς καὶ τῆς ἐξόχως στρατηγικῆς θέσεώς της κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὑπεβλέπετο παρὰ πάντων τῶν πολεμικῶν λαῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων. Τούτων οἱ πρῶτοι κατέλαβον τὴν νῆσον ἐξωσθέντες μετὰ μικρὸν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν κατ' αὐτῆς τὸ 423 π. Χ. στρατηγούντων τῶν Νικίου τοῦ Νικηράτου, Νικοστράτου, Διστεροῦς καὶ Αὐτοκλέους Τολμαίου. Οὗτοι ἡγοῦντο δισχιλίῳν πεζῶν, τριακοσίων ἱππέων, καὶ ὄχλου πολλοῦ συμμάχων Μιλισίων καὶ λοιπῶν, ἀπάντων ἐπιβυκινόντων ἐβδομήκοντα περίπου πλοίων. Τῶν πλοίων τούτων, δέκα μὲν κατέπλευσαν εἰς Σκάνδειν ἣν καὶ ἐκυρίευσαν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐπλευσαν εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς νήσου μὴ καθοριζόμενον, ἴσως κατὰ τὸ σημερινὸν Διακόφτι. Ἐκεῖ ἀποβιβασθέντες ἐτάπησαν κατὰ τῆς πόλεως τῶν Κυθήρων, πρὸ τῆς ὁποίας οἱ Κυθήριοι ἦσαν παρκαταγμένοι. Μετὰ μάχην τινὰ οἱ Κυθήριοι κατέφυγον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὁπόθεν ἐπαγκρατεύθησαν τὴν εἰρήνην μετὰ τοῦ Νικίου. Διὰ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης ταύτης ἐπεβλήθη τοῖς Κυθηρίοις φόρος ἐτήσιος τεσσαρῶν ταλάντων (24,000 φρ. περίπου). Πλείστους τῶν Κυθηρίων ὡς ὄντας ἐκ καταγωγῆς Λακεδαιμονίους, οἱ Ἀθηναῖοι παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν καὶ ἄλλους μὲν διεμοίρασαν εἰς ἄλλας νήσους, ἄλλους δὲ ἔφερον ὡς συμμάχους εἰς τὸν κατὰ τῆς Σικελίας πόλεμον, καθ' ὃν οὗτοι ἐπολέμησαν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Γύλιππον. Εἰς Κύθηρα δὲ εἶχεν κατακληρῶθῃ μικρὰ φρουρά Ἀθηναίων.

* * *

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ νῆσος ἦτο περιμάχητος καὶ διότι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἤνθον ἐν αὐτῇ, καθότι τασούτω ὁ φό-

βος ἐκυρίευσεν τοὺς ναυτιλλομένους διὰ τὸ φοβερόν ἀκρωτήριο τοῦ Μαλέα, ὥστε ἐν τῷ λιμένι τῶν Κυθήρων ἀπεθηκεύοντο πολλὰ ἐμπορεύματα καὶ διενέμοντο ἀκολούθως, τῆς θαλάσσης κοπαζούσης, εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη. Ἐθεωρεῖτο τότε ἡ νῆσος πλουσία καὶ πλημμυροῦσα χρημάτων καὶ διὰ τὴν μεγάλην καὶ πολύτιμον ἐξαγωγήν τῆς ἐμπορευομένης λαμπρᾶς βελούχης τῶν κογχυλίων καὶ διὰ τὴν προσέλευσιν πολλῶν ἐμπόρων καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους. Διὰ τοῦτο οἱ ἅπαρ κατακτῆσαντες αὐτήν, δυσκόλως ἀπεξενούντο ταύτης καὶ ἂν ἀκόμη ἐβιάζοντο ὑπὸ συνθηκῶν. Τοῦτο συνέβη κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν καθ' ἣν διὰ συνθήκης ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Ἀκεδαιμονίων, κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δι' ἧς οἱ πρῶτοι ὑπεχρεούντο νὰ παραχωρήσωσι τὰ Κύθηρα τοῖς δευτέροις δὲν τὸ ἐπραξάν. Ἐκράτησαν οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι τὴν νῆσον μέχρι τοῦ 410 π. Χ., καθ' ἣν ὑπέστησαν οὗτοι ὁλοσχερῇ ἦτταν καὶ οἱ Ἀκεδαιμόνιοι ἐγένοντο καὶ αὐτοὶ κύριοι αὐτῆς. Ἐκτοτε καὶ ἐπὶ ἑκατὸν δέκα περίπου ἔτη κατεῖχον οὗτοι ἀδιαταράκτως τὰ Κύθηρα καὶ πολὺ ἐπεμελοῦντο αὐτῶν, καὶ φρουρὰν ἐτήρουν ἐν αὐτοῖς καὶ δικαστὴν ἀπέστελλον ὅστις ἐκαλεῖτο *Κυθηροδίκης*. Ἀλλὰ καὶ πλείστα ἀπελάμβανον οὗτοι ὠφέλη, οὐ μόνον ἐκ τῶν πολλῶν καὶ πλουσιῶν αὐτῆς προϊόντων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐκτεταμένου ἐμπορίου καὶ τῶν πολλῶν πλοίων ἅτινα πανταχόθεν εἰς τοὺς λιμένας αὐτῆς κατέπλεον.

* * *

Ἐν τούτοις κατὰ τὸ 322 π. Χ. ἐξεργάγη ὁ λεγόμενος Λαμιακὸς πόλεμος μεταξὺ Ἀντιπάτρου τοῦ Μακεδόνα καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅποτε ὁλόκληρος σχεδὸν ἡ Ἑλλάς ὑπετάγη εἰς τοὺς Μακεδόνας μετ' αὐτῆς δὲ καὶ τὰ Κύθηρα.

Ἡ Μακεδονικὴ κυριαρχία ἄδηλον ἐπὶ πόσον ἀκριβῶς χρόνον ἐπεκράτησεν ἐν Κυθήροις. Πολλοὶ ἱστορικοὶ παραδέχονται ὅτι περὶ τὰ 170 π. Χ. ἐξεδιώχθησαν οὗτοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Ἀλλὰ τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ ἱστορούμενα ὑπὸ τοῦ Γεωγράφου Στραβωνος καθ' ἣ κατὰ τὸ 25 μ. Χ. ἡ νῆσος ἐξουσιαζέτο ὑπὸ τῶν Ἀκεδαιμονίων, οἵτινες κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς Μακεδονικῆς ἰσχύος, κατελάβον αὐτήν. Διηγεῖται μάλιστα ὁ Γεωγράφος ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ὁ Ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης Εὐρυκλῆς ἐξουσίαζε τὴν νῆσον ὡς ἰδιοκτησίαν του καὶ ἀπελάμβανε τὰ εἰσοδήματα αὐτῆς ἀπέναντι δανείου ὑπὲρ εἶχε χορηγήσει εἰς τὸ κοινὸν τῆς Σπάρτης. Τ'

άνωτέρω δεχόμενοι ως ιστορικήν ἀλήθειαν, μένει νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐπὶ πόσον χρόνον παρέμειναν ἐτι τὰ Κύθηρα ὑπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ πότε κατεκτήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Τοῦτο δὲν εἶναι εὐχερές νὰ ἐξακριβωθῇ ἐπακριβῶς. Ἀναντίρρητον ὅμως εἶναι ὅτι κατὰ τὸν Β' μ. Χ. αἰῶνα οἱ Ῥωμαῖοι ἐκράτουν τῆς νήσου. Εἰς τὴν ἐσχάτην ὅμως τῶν κτήσεις αὐτῆς ἡ κραταιὰ Ῥώμη μικρὰν ἀπέδιδε σημασίαν, διὰ τοῦτο οὐ μόνον οὐδεὶς λόγος γίνεται ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἱστορίᾳ περὶ τῆς περιμαχίτου τοῦ πάλαι ταύτης νήσου, ἀλλὰ καὶ φαίνεται ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς Ῥωμαϊκῆς ταύτης Κυριαρχίας, ἡ νῆσος ἡρημώθη τελείως, ἄγνωστον ἕνεκα ποικίς αἰτίας.

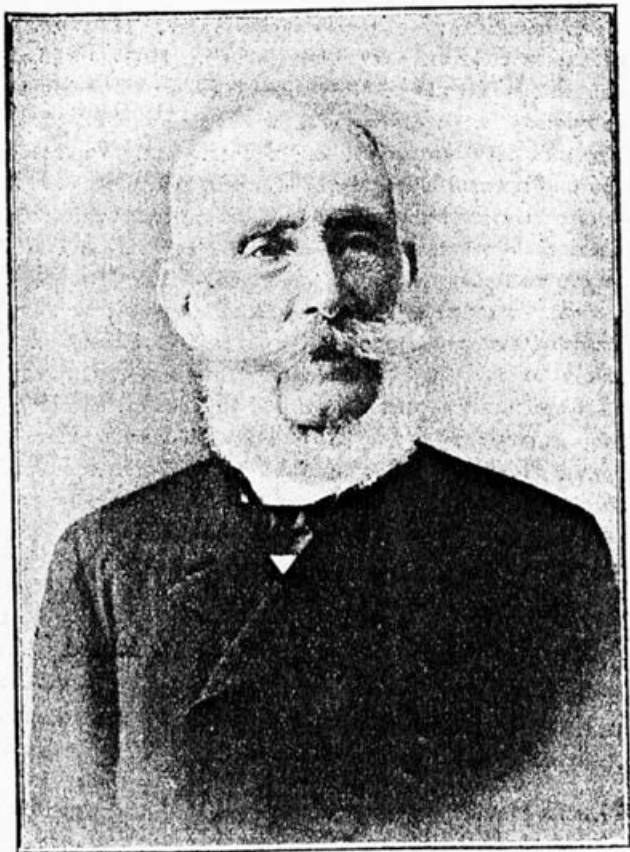
Οἱ διαδόχοι τῶν Ῥωμαίων Αὐτοκράτορες τῆς Κων(σταντινουπόλεως) μικρὰν ἐπίσης σημασίαν ἀπέδιδον εἰς τὴν νῆσον. Δι' ὃ καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτῶν, αὕτη διετέλει κατὰ τὸ πλεῖστον ἔρημος. Καὶ ἐγένοντο μὲν ἀπόπειραι συνοικισμοῦ τῆς νήσου κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὑπὸ τῶν πέριξ λαῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων τῶν εἰς τὰ πέριξ διεσκορπισμένων, ἀλλὰ ἡ διάρκεια τῶν συνοικισμῶν τούτων ἀπέβαινε μικρά καὶ ἐφήμερος :

Εἰς τοιοῦτος συνοικισμὸς παρὰδίδεται ὅτι ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε' αἰῶνος, ἥτοι μικρὸν μετὰ τὴν ἄθλησιν ἐν τῇ νήσῳ τῆς ἁγίας Ἐλέσης, ἀλλ' ἦτο πολὺ ἀραιὸς καὶ μικρὸν διήρκεσε. Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως αὐτοῦ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΣΤ' αἰῶνος εἰσῆλθῃ φαίνεται, ὁ χριστιανισμὸς ἐν τῇ νήσῳ διότι μνημονεύεται ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς χρονολογίοις, ἡ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἰδρυσις ἐπισκοπῆς ἐν Κυθήροις. Αἱ φερεκί κατὰδρομικὴ διαφόρων ληστρικῶν λαῶν κατὰ τῆς νήσου ἐπέφερον τὴν ἐρήμωσιν αὐτῆς.

* * *

Ἡ κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα ἄσκησις ἐν τῇ νήσῳ τοῦ προστάτου αὐτῆς ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀποθησαύρισις τοῦ θαυματουργοῦ αὐτοῦ σκηνώματος, ἐγένετο αἷτιον τοῦ ἐκ νέου συνοικισμοῦ τῆς νήσου περὶ τὰ τέλη τοῦ ρηθέντος αἰῶνος.

Τὸ περὶ τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Θεοδώρου χειρόγραφον τοῦ μοναχοῦ Χαιλᾶ, ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν «Κυθ. Ἐπετηρίδα» τοῦ 1909, ὡς ἐξῆς ἀφηγεῖται τὴν ἀρχὴν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου, ἐν τοῖς προλεγομένοις, ἅτινα ἴσως ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἐκδύσκοντος τὸ χειρόγραφον Ἰωάν. Βελούδη.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

Τὸν Μάϊον τοῦ 1911, ὁ Ποταμὸς ἐπανηγύριζε, τελεσθέντων ἐν αὐτῷ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ ἐνδοξοτάτου τέκνου τῶν Κυθήρων, στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου. Ἡ δρᾶσις τοῦ ἱκανωτάτου τῶν στρατηγῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, εἶνε τοιαύτη, ὥστε ὁλόκληρον τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει ἵνα δοθῇ ἀμυδρὰ εἰκὼν αὐτῆς. Ἄλλοις ὅθεν δέδοται τὸ βαρὺ τοῦτο ἔργον. Κατὰ τὴν πανήγυριν συνέργησε κόσμος πολὺς ἐκ Πειραιῶς Κρήτης κτλ. παρενρέθη δὲ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος. Ὁ κ. Δελακοβίας, βουλευτὴς τότε, εἰς ὃν ὀφείλεται τὸ ἔργον, ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον ἐξιστορήσας συντόμως τὸν βίον τοῦ Στρατηγοῦ. Ἀξιοὶ συγχαρητηρίων εἶναι πάντες οἱ συντελέσαντες εἰς ἐπιτέλειον τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ ἔσται ἀπὸν δίδαγμα διὰ τοὺς μεταγενεστέρους.

«Φαίνεται ὅτι κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα ἡ νῆσος τῶν Κυθήρων ἦν σχεδὸν ἀπηρημωμένη, ἕνεκ τῶν καταδρομῶν. Ἡ ἐρήμωσις αὕτη μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ ὅτι, ὁ ἐν Ὀσίοις Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος, ἐπὶ Ρωμανοῦ τοῦ Β' (959) ἐκ Μονεμβασίας ἐκεῖσε παρεγένετο. Εὐρὼν δὲ τὴν ἐσχατιὰν ἐκείνην ἀοίκητον, ἐν αὐτῇ ἔζησεν ἑνδεκα ὅλα ἔτη, τὸν ἀσκητικὸν βίον διαγαγὼν, καὶ καρτερίᾳ καὶ θαύμασι διαλάμψας. Χρόνου δὲ παρελθόντος, ἐξῆλθον πρὸς κληρονομίαν ἐν Κυθήροις ἄνδρες τινὲς τῶν προσκειμένων τῷ Δεσπότη τῆς Λακωνικῆς Σπάρτης· οἱ καὶ εὐρόντες πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βαχχου τὸ ἱερὸν τοῦ Ὀσίου λειψάνον, ἄταφον ἐπὶ γῆς καὶ ἐπιγραφὴν ἄνω τῆς κεφαλῆς ἔχον, εὐθύς ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια, καὶ τὰ ὁραθέντα τῷ Δεσπότη ἐνεφάνισαν. Οὗτος δὲ εὐλαβεὶς κινούμενος τῇ πρὸς τὸν Ἅγιον, ἐδομησατο ἐκεῖσε Νκὸν αὐτῷ, παμμεγέθη καὶ Μονὴν ἐπὶ τούτοις ἀνήγειρεν. Ἐκτοτε οὖν πολλοὶ ἐκ Πελοποννήσου μετώκησαν εἰς τὴν νῆσον, ἐκ τῶν ἀπειρῶν τοῦ Ἁγίου θυμμάτων ὁρμῇ λαθόντες· ὧν μὲν εἰς φαίνεται καταστήσας ἐκυτὸν οἰοεὶ μεγίσταν τὴν τόπου. Τούτου δὲ σκληρῶς κατ' αὐτῶν φερομένου, τινὲς τῶν κατοίκων προσδραμόντες τῷ Δεσπότη τῆς Σπάρτης, ἐγνώρισαν αὐτῷ τὰ καθέκαστα κακείμενα ἐπανακάμψαντες, λίθοις τὸν ἡγεμόνα κατέκτεναν. Διεδέχθη δ' αὐτὸν Γεώργιος ὁ Πικρὺς ἐκ Μονεμβασίας, ὁ καὶ ὕστερον τὴν κληρονομίαν πικρὰς τινὲς τῶν ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Εὐδχιμονοῦσωνων, καὶ ὃν χρόνον οἱ δυτικοὶ ἐλεηλάτησαν καὶ εἰς πολυμερίαν κατακληρούχησαν τὸ Ἀνατολικὸν Βασίλειον.

* * *

Τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας τῶν Κυθήρων ἀπὸ τῆς κατακτήσεως τῆς Κων)πόλεως τὸ 1204 ὑπὸ τῶν Λατίνων οἵτινες τὴν νῆσον παρέδωκαν τοῖς Ἑνετοῖς, μέχρι τῆς ἐνώσεως τῆς ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ 1864, ἀφηγήθημεν συντόμως ἀλλὰ πιστῶς εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος».

Εἰς τὸν πληρεξούσιον τῶν Κυθήρων Γ. Μόρμωρη, ὁ Ἀλεξ. Κουμουνδοῦρος ἐπρότεινε νὰ τὸν διορίσῃ Γεν. Πρόξενον ὡς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν του.

— Ὁ Γαριβάλδης ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν θρόνον εἰς τὸν Βασίλεα τῆς Ἰταλίας, δὲν ἐδέχθη οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἀλλ' ἐπανέλαβε τὸ ἡνίον του. Καὶ ἐγὼ θὰ ἐπαναλάβω τὴν ἀξίην μου, ἀπήντησεν ὁ Μόρμωρης.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

· Η κυρία ΑΙΚΑΤ. ΓΡ. ΖΛΑΤΑΝΟΥ

Ἡ κυρία Αἰκ. Ζλατάνου, ἥς τὴν εἰκόνα ὅλως ἐξαιρετικῶς καὶ μετὰ πατριωτικῆς ὑπερηφανείας δημοσιεύομεν ὧδε, κατέκτησε πρωτίστην θέσιν ἐν τῇ Ἑθνικῇ εὐγνωμοσύνῃ, διὰ τὴν ἐξόχως φιλοπάτριδα, φιλάνθρωπον καὶ λίαν λυσιτελῆ δράσιν αὐτῆς.

Ἡ Κυρία Ζλατάνου, καταγομένη ἐξ ἀρχαίας καὶ ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηῶν, τοῦ Καζαντζῆ, συνεζύχθη μετὰ τοῦ ἐν Μάντιζεστορ μεγαλεπηβόλου ἐν ἐπιχειρήσεσιν καὶ μεγαπλοῦτου Ἄνδρός τοῦ καὶ ἐξόχως φιλάνθρωπου, κ. Γρηγορίου Ζλατάνου. Ἄμα

τῷ εὐτυχεῖ τούτῳ γεγονότι, ἠγοίχθησαν οἱ θήραυροὶ τῆς καρδίας τῆς εὐγενοῦς Δεσποίνης καὶ ἀφειδῶς ἐξεχύθησαν ἐν πᾶσιν. Ὁ τιμημένος αὐτῆς Οἶκος ταχέως κατέστη ἀληθῆς πρόνοια πτωχῶν, ἐξ οὗ ἐκχύνεται πλούσιον τὸ βάλσαμον τῆς ἀρωγῆς καὶ εὐαγγελικῆς ὁλως παρηγορίας.

*
* *

Ἄλλ' αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι καθ' ὧς ἐξέλαμψεν ὁλόκληρος ἡ ἀγαθοεργὸς ἔφεσις τῆς ἐκλεκτῆς Κυρίας ὑπῆρξαν αἱ Ἐθνικαί. Εἰσράσθη κατ' αὐτὰς ὑπερόχως καὶ ἀκαταπονήτως, κοπιῶσα προσωπικῶς καὶ δαπανῶσα ἐξ ἰδίων τῆς ἀφειδῶς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων τῶν περιστάσεων ἐκείνων : Κατὰ τὴν ἀθρόαν εἰς Ἀθήνας προσφυγὴν τῶν Ἀγχιαιτῶν ἐθαυμάσθη ἡ μοναδικὴ δρωῖσις αὐτῆς, σπενδούσης πανταχοῦ καὶ γενναίως ἀνακουφίζούσης τοὺς πόνοὺς καὶ τὰς στερήσεις, ἀποσιτισμένης δὲ τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην τῶν δυστυχῶν ἐκείνων.

*
* *

Ὁ ὀξυδερκὴς ὀφθαλμὸς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, ἐκτιμήσας τὸν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα διὰ πᾶν ὠφελίμον καὶ πρακτικὸν ἔργον τῆς κ. Ζλατάνου, ἀνέθεσεν αὐτῇ τὴν προεδρείαν τῆς Σηροτροφικῆς Ἑταιρείας, εἰς τὰς ἐνδεδεχεῖς δὲ φροντίδας αὐτῆς ὀφείλεται ἡ ἐξάπλωσις τῆς πλουτοφόρου Σηροτροφίας, εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς Ἐπαρχίας τοῦ Κράτους καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν, ὁπόθεν συχνάκις ζητοῦνται συμβουλαὶ καὶ σπύροι ἀφειδῶς παρεχόμενοι.

*
* *

Ἡ κατὰ τὰς τελευταίας ὁμως Ἐθνικὰς δοκιμασίας δρωῖσις τῆς κ. Ζλατάνου παρέσχον αὐτῇ τὸν τίτλον τῆς Ἐθνικῆς Δεσποίνης. Δὲν εἶναι εὐκόλον διὰ τῶν πενιχρῶν τούτων γραμμῶν νὰ ἐξαρθῇ καταλλήλως τὸ μέγα καὶ ἐν πολλοῖς σωτήριον ἔργον αὐτῆς. Ἡ εὐγενὴς κυρία, δὲν ὤκνησε νὰ περιβληθῇ τὴν βλοῦζαν τῆς Νοσοκομίου, παρηγοροῦσα .δὲ καὶ ὑπηρετοῦσα ὡς τοιαύτη τοὺς ἐνδόξους τραυματίας μας, δὲν ἔπαυε κονφίζουσα πάντας τούτους διὰ βοήθημάτων καὶ παροχῶν παντοίων : Εἰς ἅπαντα τὰ νοσοκομεῖα κατὰ χιλιάδας διενέμοντο δι' αὐτῆς καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς κυτῖα ἀναφυκτικῶν καὶ οἰγάρων, καὶ εἰς πολλοὺς παροσχέθησαν τὰ μέσα τῆς εἰς τὰς πατρίδας των ἀνέτου ἀναρρώσεως ἐκ τοῦ βαλαντίου τῆς.

Καὶ ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ φιλανθρώπου τούτου ἔργου, δὲν παρῆκε τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ποικίλην δυστυχίαν καὶ γενναίως ἀνεκούφιζεν αὐτήν. Εἰς δεκακισχιλίας περίπου ἀπόρους γυναικάς ἐπιστροφῶν, παῖδια, γέροντας καὶ δυστυχεῖς διενεμήθησαν πλουσίως μάλιστα ὑφάσματα δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἐν Μάντζεστερ Οἴκου Ζλατάνου. Ἀλλὰ καὶ παντοῖα ἄλλα βοηθήματα δὲν ἔπαυσαν παρεχόμενα ἐξ ἰδίων πάντοτε τῆς κυρίας Ζλατάνου, ἥτις δὲν ἐλησμόνει καὶ τοὺς παλαιούς αὐτῆς φίλους, τοὺς δυστυχεῖς οὓς εὐαγγελικῶς βοηθεῖ.

* *
* *

Τοιαύτη ἡ ἀληθὴς ἀριστοκρατία τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν κ. Αἰκ. Γ. Ζλατάνου, διὰ τῆς εἰκόνης τῆς ὁποίας τιμῶμεν τὸ τεῦχος τοῦτο τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος».

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εὐρωπαϊκὴ ἑφημερίς, ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς ἐκ Σμύρνης ἀνταπόκρισιν :

«Φεύγων τὴν μῆνιν διωκτῶν διῆλθε τῆς πόλεως ἡμῶν ὁ τέως Μ. Βεζύρης Κιαμὴλ πασσᾶς. Ἡ ἀστυνομία ἐτέθη εἰς κίνησιν, ὅτε ἐγνώσθη ὅτι ὁ γηραιὸς μεγιστὰν προσεκάλεσεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς ἐπίσκεψίν του τὸν δεινὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς παθολόγον κ. Ι. Κοντολέοντα. Ὁ ἰατρὸς ἔσπευσεν πρὸς τὸν τέως Μ. Βεζύρην, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οὗτος διαφυλάττει ἀκμαίας εἰσέτι τὰς δυνάμεις του.

Εἶναι ὅμως ἄξιον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἂν καὶ τόσας ἱατρικὰς ἐξοχότητας περικλείει ἡ Κων)πολις, ὅμως περὶ πλείστου ποιεῖται ὁ Κιαμὴλ τὴν γνώμην τοῦ Κυθηρίου ἐπιστήμονος καὶ τούτου τὴν συμβουλὴν ἐζήτησε. Πῶς νὰ μὴ ἐνθυμηθῇ κανεὶς τὸν τυφλὸν σωβινισμόν τῶν Νεοτουρκῶν ; Ὅτε ἐμαίνεται τὸ ἀνθελληνικὸν μποῦκοτὰς καὶ ἀμείλικτος ἐκηρύσσεται πόλεμος κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ, εἰς τὸ ὄργανον αὐτῶν ἐδημοσιεύετο κατάλογος τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν, οὓς ἔπρεπε ν' ἀποφεύγουν οἱ γνήσιοι Ὀθωμανοί, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος. Καὶ ὅμως ἔκτοτε πόσαι ἀρά γε ἑκατοντάδες Μουσουλμάνων ἐθεραπεύθησαν ὑπὸ τοῦ φιλογενεστάτου ἀληθῶς ἱατροῦ ;

ΚΑΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἐν τῷ ναῷ τῆς ἱλαρᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐψάλλετο ὁ Ὅρθρος. Αἱ Μοναχαὶ γονυπετεῖς ἐδέοντο τῆς γλυκείας αὐτῶν Προστάτιδος, ἥς ἡ εἰκὼν προσεμειδία, ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν λευκῶν ἁμαρτιῶν τῶν. Ἡ Ἑγουμενὴ ὀρθία εἰς τὸ ἀπόβαθρον αὐτῆς κατείχετο ὑπὸ κατανύξεως. Αἴφνης ἤψατό τις τοῦ βραχίονος αὐτῆς καὶ ὁ γέρον φύλαξ τῆς Μονῆς ἐψυθίρισεν εἰς τὸ οὐς αὐτῆς :

— Κουρσάροι...

Ἡ Ἑγουμενὴ δὲν ἐκινήθη, ἀλλὰ μετὰ μικρὸν αἱ Μοναχαὶ ἀνετινάχθησαν ἔντρομοι. Οἱ βεβαρημένοι ἐκ τῆς ἀγρυπνίας καὶ προσευχῆς ὀφθαλμοὶ τῶν, ἀγωνιώδεις πρὸς αὐτὴν ἐστράφησαν : Κρότοι φοβεροὶ τὴν Μονὴν διέσεισαν. Ἡ Ἑγουμενὴ ἔνευσε καὶ αἱ Μοναχαὶ ἐξηκολούθησαν ἐν ταραχῇ τὴν προσευχήν τῶν. Οἱ κρότοι ἐσφοδρύνοντο. Ὁ Ὅρθρος ἐτελείωσε καὶ ἤρξατο ἐν χορῷ ἀπὸ δεκάδων παρθενικῶν στομάτων ψαλλόμενος μετὰ ζεσεως ὁ πρὸς τὴν Ἀειπάρθενον Κανών : *“Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν...”*

Ἡ Ἑγουμενὴ μετὰ θέρμης προσήχετο. Οἱ κρότοι συνετίεσσον τὴν Μονὴν σφοδρότερον. Αἱ Μοναχαὶ ἐξηκολούθουν : *“Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηρὰν...”*

Ἦδη ἠπειλεῖτο ἡ ὑποχώρησις τῆς θύρας. Αἱ Μοναχαὶ προσέπεσαν πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Προστάτιδος αὐτῶν, δεόμεναι συντόμως μετὰ θέρμης καὶ φόβου : *“Καὶ ποῦ λοιπὸν ἄλλην εὐρὴν σῶμεν προστασίαν ; ποίαν ταχεινὴν εὐρωμεν ἀντίληψιν ; ποίαν κραταιάν...”*

* * *

Οἱ κρότοι ἔπαυσαν ἤδη. Θόρυβος περίεργος ἐξῴθη τῆς Μονῆς ἐξηκολούθει, καὶ μετὰ μικρὸν κατέπαυσεν τελείως. Αἱ Μοναχαὶ περατώσασαι τὸν Κανόνα ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ. Εἰς τὸ εὐρὸν προαύλιον οὐδεὶς ὑπῆρχεν. Ἡ θύρα κατὰ τὸ ἥμισυ βεβιασμένη ἦτο ἐτοίμη πρὸς κατάπτωσιν. Ἐξῴθη ταύτης κατὰ διαστήματα εὐρίσκοντο ἐξηπλωμένοι ἄνδρες ἡλιοκαεῖς, ὥσει τριάκοντα, ἀπαίσιτοι τὴν ὄψιν, σχεδὸν τυμπανιαῖοι, βαρέως γογγύζοντες. Ἡ Ἑγουμενὴ ἐξῆλθε θαρραλέως καὶ τῇ διαταγῇ αὐτῆς αἱ ἄβραι τῶν Μοναχῶν χεῖρες

παρεῖχον σύντονον βοήθειαν τοῖς κακούργοις. Οὐδενὸς προχείρου φαρμάκου παρελείφθη ἡ χρῆσις. Καὶ μετὰ ὥραν ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον συνείρχοντο οἱ ἀλιτῆριοι, ἐκπλησσόμενοι διὰ τὴν παραμόρφωσιν καὶ τὸ τυμπανιαῖον τῶν προσώπων καὶ τὰς περικυκλώσας αὐτοὺς σεμνὰς νοσοκόμους των. Ὁ Ἀρχηγός των, ὁ ἀγριώτερος τῶν Ἀλγερίνων ἀρχιπειρατῶν, ἠγγέρθη τελευταῖος. Βαρὺς καὶ προσκόπτων, σχεδὸν τυφλὸς, κατηρθύνθη πρὸς τὸν ναόν, ἔξωθι τοῦ ὁποίου ἀφῆκε τὰ χονδροειδῆ σανδάλιά του. Οἱ ὁπαδοὶ του τὸν ἐμιμήθησαν. Καὶ πρᾶγμα παράδοξον. Πρὸ τῆς ἰλαρᾶς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἐκεῖ ἔνθα πρὸ μικροῦ ἐγονυπέτησαν αἱ ἀθῶαι παρθέναι, εὐρίσκοντο νῦν γονυκλινεῖς οἱ θηριώδεις ναῦται τῆς Μαύρης Σημαίας, ἡμεροὶ καὶ ταπεινοὶ ὡς παιδία ! Καὶ πρὸ ἐκάστου ὑπῆρχε κεχυμένον χρυσίον καὶ ἀργύριον, τὸ περιεχόμενον τῶν πουγγίων των. Καὶ ὅτε τοῦ ναοῦ ἐξήρχοντο ἐφώνησεν ὁ Ἀρχηγός των πρὸς τὴν εἰκόνα ἀπευθυνόμενος :

— Σὲ εἶδα· Σὺ μᾶς ἔστειλεις τὰ μελίσσια καὶ μᾶς ἐστράβωσαν. Καὶ καλὰ μᾶς ἔκαμες. Σὺ εἶσαι λοιπὸν ἡ κακὴ μέλισσα...

* *
*

Ἐκ τοῦ χρυσίου τῶν πειρατῶν κατεσκευάσθη τῇ εἰκόνι ἀργυροῦν ἔνδυμα, καὶ ἐκ τῆς προσφωνήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἡ Μονὴ αὐτῆς μετωνομάσθη "**Κακὴ Μέλισσα**,".

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ

- «*Ρώμην* εισορόων τὴν ὀπλοτέρην στονέεσαν,
 »*Τοὺς* τε πάρος χρυσοὺς κειρομέναν πλοκάμους.
 »*Ἄ πόλις ! ἃ* σοι ἔφην ! *ἃ* σοι Πόλις ! ἢ πόθ' ἔλοῦσα,
 »*Σκῆπτρά* τε *Βασιλῆς*, στέμματα τ' εὐσεβίης.
 »*Νῦν δ' ὑπ' ἀτασθαλῆς* στυγερῆς, φεῦ ! δεινὰ παθοῦσα,
 »*Κεῖς* ἀνελὲς κόσμον, πάντ' ἀποσεισαμένη».

† Ὁ Κυθήρων **Μάξιμος Μαργούνιος** (1580)

Ἡξεύρεις, ἔλεγεν Ἀγγλὸς ὑπάλληλος πρὸς χωρικὸν Κυθήριον, ὅτι οἱ Ἕλληνες μὲ τοὺς ὁποίους ζητεῖτε ἔνωσιν, εἶναι ἀμαθεῖς, ἀρπαγες, πωχοί. . .

— Κατέχω, ὅτι εἶναι ἀδελφοί μας καὶ σεῖς εἶσθε ξένοι, διέκοψεν ὁ χωρικός.

ΤΑ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ

Ἡ μικρὰ αὕτη Νῆσος, ἥ τέως τῷ Δήμῳ Κυθηρίων ὑπαγομένη, νῦν δ' ἀποτελέσασα ἰδίαν Κοινότητα, ἀποκαλεῖται κοινῶς **Διοί**, κατὰ παραφθοράν δηλ. τοῦ ἀρχαίου της ὀνόματος Αἴγυλα. Ἐχον τό νησίδιον τοῦτο περίμετρον χιλιόμετρων 15, ἀπέχει τῶν μὲν Κυθήρων χιλ. 18, τῆς δὲ Κρήτης 15. Σταθερῶς οἰκισθεῖσα ἡ νῆσος περὶ τὰ τέλη τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ εὐαρίθμων Σφακιωτῶν μετοικησάντων ἐκεῖσε τῇ συναινέσει τῶν Βενετικῶν ἀρχῶν, ἦτο πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀγρίων αἰγῶν ἐνδιαίτημα καὶ τῶν πειρατῶν καταγῶγιον. Περιέχει δὲ σήμερον 500 περίπου κατοίκους δηλοῦντας τὴν Κρητικὴν αὐτῶν καταγωγὴν ἐκ τῆς διαίτης καὶ τοῦ ἀμφιέσματος καὶ τῆς γλώσσης καὶ τῶν περιπαθεστάτων Κρητικῶν τραγυδίων. Οὗτοι ἀποκισμένως οἰκοῦσι, πλὴν τινων εὐαρίθμων, οἵτινες τὰ πενιχρὰ αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἰκήματα πρὸς τὸ βάθος ἐπιμήκους καὶ στενοῦ βορειοδυτικῶς τῆς νήσου κειμένου ὄρμου, Ποταμοῦ καλουμένου. Ἡ νῆσος πρὸς τὰ ἐνδότερα ἀρδευομένη ὑπὸ τινων ρυακίων, παρουσιάζει σιτοφόρους ἀγρούς καὶ ἀμπελῶνας καὶ τινα σποράδην βλαστάνοντα ἐλαίας δενδρία. Τὰ ὀλίγα μὲν ἀλλ' εὐστομα προϊόντα αὐτῶν, ἐξαιρέτως δὲ τὸ περίφημον μέλι, εὐκόλως πωλοῦντες οἱ κάτοικοι, ὥς περιζήτητα ὄντα, διάγουσι βίον ὀλιγαρκῆ καταγινόμενοι εἰς τὴν γεωργίαν καὶ ὤλειαν καὶ χρώμενοι τοῖς πολυαρίθμοις αὐτῶν ποιμνίοις.

Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις τὸ ὄνομα τῆς νήσου παραλλάσσει, ἐπεὶδὴ αὕτη καλεῖται ἄλλοτε μὲν τὰ Αἴγυλα, ἢ Αἴγυλα ἢ τὸ Αἴγυλον ἢ ἡ Αἴγυλα, ἄλλοτε δὲ Αἰγυλία, ἀλλ' ἡ μόνη ἀναμφισβήτητος τῆς νήσου ὀνομασία ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων Αἴγυλα, ἀπαντῶσα παρὰ Διονυσίῳ τῷ Περιηγητῇ.

Πολλὰ δ' Ἀμνισοῖο βορειότεροι ὄρόωνται,
Αἴγυλα τ' ἢ δὲ Κύθηρα Καλαυριά τε τρηχεῖα

Πλὴν τοῦ ὀνόματος οὐδὲν ἄλλο σχεδὸν περὶ τῆς νήσου παραδέδοται ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων· ὅθεν καὶ ὁ Εὐστάθιος ὑπομνηματίζων Διονύσιον τὸν Περιηγητὴν λέγει, «Αἴγυλα οὐκ ἠξιώται πολλοῦ λόγου τοῖς παλαιοῖς.»

Παρὰ δὲ Πλουτάρχῳ ἀναγινώσκομεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Σπάρ-

της Κλεομένης, ήττηθείς ἐν Σελλασία ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀντιγόνου, καὶ ἀναγκασθεὶς ν' ἀπολείψῃ τὴν πατρίδα καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον, κατέσχε κατὰ τὸν διάπλουν αὐτοῦ εἰς τὰ Αἴγυλα.

Κατὰ δὲ τὴν ἐν ἔτει 1204 κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων, κατέλαβε τὰ Αἴγυλα ὁ πρῶν δεσπότης Καλλιπόλεως Βενετὸς εὐπατρίδης Ἰάκωβος Βιάρως καὶ προσηγόρευσεν ἑαυτὸν Μαρκήσιον τῆς νήσου (1207). Ταύτης δὲ ἀπέβαλε τὴν κατοχὴν ὁ ἀπόγονος αὐτοῦ Θωμᾶς ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ Λικαρίου (1275), ναυάρχου τοῦ Βυζαντινοῦ αυτοκράτορος Μιχαὴλ Α' τοῦ Παλαιολόγου, ὅστις ἴσως ἔδωκεν αὐτὴν εἰς κτῆσιν, ὡς καὶ τὰ παρκεείμενα Κύθηρα πρὸς τὸν ἐκ Μονεμβασίας ἄρχοντα Παῦλον Μονογιάννην Σεβαστὸν. Ἀλλὰ τοῦ Θωμᾶ ὁ υἱὸς Νικόλαος ἀνέλαβεν αὐτὴς τὰ Αἴγυλα τῷ 1293, ἔκτοτε δ' ἐκτίσανο τὴν νῆσον ὁ οἶκος τῶν Βιάρων μέχρι τοῦ 1655, ὅτε ἀποθανόντος τοῦ Βικεντίου Βιάρου ἄνευ ἀρρένων τέκνων, τὰ Αἴγυλα μετέβησαν εἰς τὰς δύο ἐπικλήρους θυγατέρας αὐτοῦ, ὧν ἡ μὲν ἦλθεν εἰς γάμον μετὰ Λουδοβίκου Φοσκαρηνοῦ, ἡ δ' ἑτέρα μετὰ Ἰερωνύμου Ἰουστινιανοῦ, καὶ οἱ δύο οὗτοι οἶκοι ἔσχον τῆς νήσου τὴν κτῆσιν μέχρι καταλύσεως τῆς Βενετικῆς Ἀριστοκρατίας.

Κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἡ νῆσος ἀνῆκε εἰς συνταγματάρχην τινὰ Κυθήριον Μαχαιριώτην, συμπλεύσαντα μετὰ τῶν δύο περιηγητῶν ἐκ Κερκύρας εἰς Κύθηρα καὶ ἐκδουλεύσαντα κατὰ τὴν τῆς Κρήτης ἄλωσιν τὴν Βενετικὴν πολιτείαν. Ὁ τελευταῖος Διοικητὴς τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ Βενετικῶν νήσων Κάρολος Βίδμαν περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὸ ἐπικαιρὸν τῆς νήσου, ἡβουλήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ τῆς Βενετίας ναυάρχου Ἀγγέλου Ἐμου ἐπινοηθὲν καὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐπικυρωθὲν σχέδιον περὶ ἐποικίσεως καὶ ὀχυρώσεως τῆς νήσου. Ὄθεν πρὸς ἀκριβῆ τῆς χώρας ἰχνογράφησιν ἔπεμψεν ἐπιτήδειον μηχανικὸν εἰς τὰ Αἴγυλα καὶ ἐξεῦρε τὰ πρὸς διατροφὴν καὶ ἄμυναν τῶν νέων οἰκητόρων μέσα· ἀλλὰ πάντων ἤδη ἐτοιμῶν ὄντων πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ ἔργου, ἐπῆλθον τὰ σπουδαῖα γεγονότα, τὰ ἐπενεγκόντα τῆς Βενετικῆς πολιτείας τὴν κατάλυσιν καὶ οὕτω τῆς κυβερνήσεως τὸ σχέδιον ἔμεινεν ἀνεκτέλεστον. Ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἐν Ἑπτανήσῳ προστασίας ὑπερωρίσθησαν εἰς Αἴγυλα ἄνδρες ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοπατρίᾳ διακρινόμενοι οἱ Ρίξοσπάσται οἵτινες ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέμενοι τὰ φόβητρα τῶν ἰσχυρῶν, ἀνύψωσαν γενναίαν φωνὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Ἡ Ἀνεμώνη, τὸ γνωστὸν ἄνθος χειμερρινὸν ἄνθος μὲ τὸ λεπτὸν ἄρωμα καὶ τὰ ὠραῖα χρώματα, ἐφύη κατὰ πρῶτον εἰς Κύθηρα ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἀφροδίτης. Ἡ «ἐλαριωτάτη» αὕτη θεὰ ἢ οὐδέποτε αἰσθανθεῖσα ἐρωτικὴν ἢ ἀνθρωπίνην λύπην, ἐκλαυσε πρῶτην φοράν πικρῶς ὅτε εἰς ἓν ἄλσος τῶν Κυθήρων εὐρέθη νεκρὸς ὁ ἐρωμένος τῆς Ἀδωνις, ἐκ πληγῆς ἦν τῷ ἐπρόξενησε φίλημα ἀγριογουρούνας, φλεγαίσης ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ φιλήσῃ τὰς ἀφρώδεις τοῦ ὠραιότερου τῶν ἐφήβων σάρκας. Εἰς τὸ ἄλσος ἐκεῖνο καθήσασα ἡ Θεὰ ἐθρήνηει, ὅπου δὲ ἐπιπτον οἱ σταλαγμοὶ τῶν δακρύων τῆς ἐφύετο ἀμέσως καὶ μία Ἀνεμώνη, καὶ ἔκτοτε κατὰ τὸν ποιητὴν :

Βαῖβειά στον κάμπο χλωμὴ προβάλλει
μὲ χειμωνιάτικη φορεσιά
μὲ χειμωνιάτικα μύρια κάλλη
χρυσολουσμένη μὲς στὴ δροσιά..

Φύεται δὲ κατὰ τὴν παράδοσιν, ποικιλωτέρα εἰς χρώματα καὶ σχήματα, ἐν Κυθήροις τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς της.

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α

1. Χριστέ, μὴ δώσης τοῦ κορμιοῦ τὰ δύναται βαστάσαι.
2. Ὁ Φλεβάρης κι' ἂν φλεβίσῃ τοῦ καλοκαιριοῦ μυρίσει
Μὰ ἀνίσως ξεφλεβίσῃ ἄσπρα φεῖδια θὰ μᾶς ῥίξῃ.
3. Τοῦ Γεννάρη τὸ φεγγάρι παρὰ ἓξι νῆμερα.
4. Ἀπὸ φεγγάρι Γενναριοῦ καὶ ἀπ' Αὐγούστου μεσημέρι, ὁ
Θεὸς νὰ σὲ λυτρῶνῃ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑΪ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ὁ ἐν Μάλτᾳ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ΙΩ. Γ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ

Ὁ προεβύτερος τῶν Ἀδελφῶν κ. κ. Καλούτση, Ἰωάννης Γ. Καλούτσης, τυγχάνει ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἱκανωτέρων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος. Ὑπηρετήσεν κατὰ διαφόρους περιστάσεις εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Τονοκίας λαμπρὰς παρασχῶν Ἐθνικὰς ἐκδουλεύσεις. Ἐν Κύπρῳ, ὅπου ἐπὶ μακρὸν ὑπηρετήσῃ κατέλειπεν ἀρίστιας ἀναμνήσεις, ἤδη δὲ συνεχίζει τὰς ἐκδουλεύσεις του ἐν Μάλτᾳ.

Διὰ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ καὶ δραστηριότητα ἀπολαύει τῆς ἀμερίστου ἐκτιμῆσεως τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας διὰ δὲ τὰς προκοσμοῦσας αὐτὸν φρονικάς καὶ ἐπιεικέτους ἀρετάς, λατρύεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὅπου καὶ ἂν ὑπηρετῇ. Ἡ μικρὰ Νῆσος ἡμῶν εἶναι ὑπερήφανος τοιαῦτα τέκνα δυναμένη νὰ ἐπιδεικνύῃ.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΡΩΣΣΟΙ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

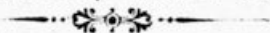
Τὰ κατὰ τὸν κατάπλουν τῶν Ρωσσο-Τούρκων εἰς Κύθηρα, οὕτως ἀφηγεῖται ὁ Λογοθέτης :

1798. Σεπτεμβρίου 26. Ἦλθεν ἓνας Σπετσιώτης Θεοδωράκης σταλμένος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον, καὶ τὸν βασιλέα Τούρκων, καὶ τοῦ ἔγραψαν πῶς ἔρχονται ἡ ἀρμάδαις τριῶν βασιλείων « Ὁθωμανορουσικοβρετανικὸς » διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὰς νήσους ὅλας ἀπὸ τὸν Γάλλον καὶ ὅλους τοὺς τόπους. Εἰς δὲ τὰς 27 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐφάνη ἡ ἀρμάδα εἰς τὸν Κάβο Μαλιά.

Καὶ εἰς τὰς 28 ἔφθασεν εἰς τὸν Αὐλαίμονα καὶ ἤραξεν ἦσαν ρουσικὰ καὶ τουρκικὰ 40, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 25 ἦσαν τὰ μεγαλύντερα ντελίνια, ἐπήγαμε μὲ τὸν δεσπότην εἰς τὸν Αὐλαίμονα. Καὶ βλέποντες οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸ Καστέλι, ἐρρίψανε δύο κανονιᾶς εἰς τὸ ἐμπροσθινὸν κατῳρτι τοῦ καραβιοῦ. Τότε ἔρριψε τὸ καράβι κανονιᾶς εἰς τὸ Καστέλι, καὶ εὐθὺς ἔφυγαν οἱ Φραντζαῖζοι, πέρνοντες μαζὺ καὶ τὴν μπανιέρα τους καὶ τὰ ντουφέκια τους. Ἦταν ὅλοι 25, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν βενετσιάνοι ὅπου ἐκράτησαν ἐδῶ διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους ἐπῆρεν ὁ Ρωσσοὺς εἰς τὰ καράβια ὅπου εἶχεν τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπῆραν οἱ Μοσχόβοι τὸ Καστέλι. Τὸ ἐπατρονάρισαν μὲ δική τους σημαία. Ἐπειτα ἐστράτευσαν διὰ ξηρὰς 2 χιλ. εἰς τὸ κάστρο πέρνοντες καὶ τὰ δύο κανόνια ἕως τὸ Μανιτοχωρι.

Ἐχαιρέτισεν ὁ Δεσπότης τοὺς Ἀρμυράγιους καὶ ἔκαμε μετερῆζι τὸ σπῆτι τοῦ Νικολάου Καρβέλα, καὶ τὴν 1ην 8βρίου ἤρχισαν τὸν πόλεμον καὶ ἐρίξανε εἰς τὸ κάστρο 200 κανονιᾶς καὶ 32, καὶ ἕως τρεῖς χιλιάδες ντουφέκια, ἐσκοτώθησαν τρεῖς Φραντσέζοι καὶ τρεῖς τούρκοι καὶ ἔβαλαν ἄσπρη σημαία, καὶ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος καὶ ὁμιλῶντας οἱ ἀξιωματικοὶ ἐσυμφώνησαν καὶ παρέδωκαν τὸ κάστρο καὶ ἐμβῆκαν μέσα οἱ Ρωσσοὶ, καὶ οἱ Τούρκοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀρμάδα. Ἐγείνε δὲ μεγάλη κλεψιὰ καὶ τσακισμός.

1798. 6 Ὀκτωβρίου. Ἀμολάρισεν ἡ ἀρμάδα διὰ τὴν Ζάκυνθον, καὶ εἰς 7 ἡμέρας ἔστειλεν ἓνα Κιρλαγήτη καὶ ἐπῆρε 3 ἄρχοντας, τὸν Κόνσολον Λεβούνην ὅπου ἦτο κριτὴς τοῦ τόπου, τὸν Δοττόρον Μαιώλην Μόρμορην, καὶ Παῖλον Ταντόνην, καὶ πηγαίνοντας ἕως εἰς τὴν Κορώνην τὴν ἐλευθέρωσεν, ἐζήτησε δὲ τὸν Δοττόρ Μανωλάκην Καλούτσην ἀλλὰ δὲν τὸν εὗρηκε.

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Ἡ ὕδρουσις εἰς πόλεις τινὰς ἐν αἷς παροικοῦσι κατὰ πλῆθος Κυθήριοι ἢ καὶ ἐπὶ τῆς Νήσου αὐτῆς, σωματείων φιланθρωπικῶν ἢ ἄλλου τινὸς προορισμοῦ ἀποτελεῖ ἀπτόν δεῖγμα προόδου τῶν Κυθηρίων, ἡ δὲ ἐνίσχυσις καὶ προκοπὴ τῶν σωματείων, περιφανῇ ἀπόδειξις τῆς συμπνοίας καὶ ἀδελφοποιήσεως αὐτῶν. Διὰ τοῦτο χαίροντες ἀνακοινοῦμεν χαρακτηριστικὰς προόδους τῶν ὑφισταμένων ἀπὸ πολλοῦ Κυθηραϊκῶν σωματείων καὶ τῶν ἀρτισυστάτων τοιούτων, παρέχομεν δὲ ἱστορικὰς πληροφορίας ἀπὸ τοῦ ἀρχαιότερου τοιούτου, τῆς γεραρᾶς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Σμύρνης «**Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης**». Τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς συγγραφὲν χάριν τῆς «Κυθηρ. Ἐπετηρίδος» ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἀναστ. Θ. Στρατηγοῦ, ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ

Σφραγὶς σφραγισμένη εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος.

Ἡ ἐν Σμύρνῃ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἀποδεικνύεται ὑφισταμένη ἀπὸ τοῦ 1806, καθ' ὅσον εἰς τὸ «Κατάστιχον τῶν Ἀφιερωμάτων τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς 1813—1818» ἀναγινώσκω τὴν ἑξῆς ἐγγραφὴν. «Τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1806 οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τοῦ Τσιρίγου ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς γρ. 500 διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μυρτιδιωτίσσης». Εἰς τὸ κατάστιχον ἀναφέρεται ὅτι «τῷ 1813 ὁ κύρ Τζούλιος Μαρσέλλος ἀφιέρωσε μίαν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιωτίσσης τεθείσης εἰς τὴν ἀ' κολώναν μετὰ τὸν δεσποτικὸν θρόνον καὶ κανδηλὶ μὲ λάμπαν καὶ 3 κηρία νὰ καίη ἑκατόμνητα καὶ γρ. 500», ἀπὸ ἑτέρου δὲ κατάστιχον τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ ἐπιγραφόμενον «Κάσσα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς»

σελ. 2α, φαίνεται ὑπὸ ἡμερομηνίαν 24 Σεπτεμβρίου 1824 ἡ ἐγγραφὴ. «Σύναξις τῶν Τσιριγοτῶν Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης γρ. 85», ἡ αὐτὴ εἰσπραξὶς δὲ ἀναφέρεται εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ 1825 καὶ 1826, ὁπότε παύει ἡ χρῆσις τοῦ ρηθέντος βιβλίου.

Ἡ ἀδελφότης αὕτη ἐξακολουθεῖ τελοῦσα τακτικῶς τὰς ἱεροτελεστίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος, καὶ τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου μέχρι τοῦ 1843 ὁπότε καὶ συνεκλήθη ἡ «Ἰονικὴ Ἀδελφότης» ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων, ἡ καὶ λαμπαδουχικὴ ἄλλως λεγομένη, συστήσασα καὶ ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιωτίσσης καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφὴν. «Ἰονικὴ Ἀδελφότης τῶν Μυρτιδίων 1843» τὴν δὲ 20 Σεπτεμβρίου 1864 ἐξέδωκαν ἐπὶ μονοφύλλου χάρτου τὸν κανονισμόν αὐτῆς ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς εἰσαγωγικοῦ κεφαλαίου, 23 ἀρθρ. καὶ ἑνὸς ἀκροτελευταίου.⁽¹⁾ Ἡ Ἰονικὴ αὕτη ἀδελ-

(1) Ἰονικὴ Ἀδελφότης— ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων. — Τὴν κοινὴν ὠφέλειαν σκοποῦντες βάσιν ἐθέμεθα θρησκευτικὴν τινα ἀρχὴν, τὴν ἐκ Θεοῦ τε ἄρχεσθαι καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι, ἀκούοντας παρὰ τοῦ Θεολόγου· ἐπειδὴ τότε μόνον ἐπιτυγχάνει τις, ὅτε εἰς τὰς πράξεις του λίθον ἀκρογωνιαίον θεμέλιον κατατίθεται, καὶ ἐπ' αὐτῷ οἰκοδομὴν ἐπιθυμοῦντες ἵνα συνεισφέρωμεν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πλησίον κινούμενοι, ἀπεφασίσαμεν ἵνα ἀδελφότητα συστήσωμεν λαμπαδουχικὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μυρτιδίων, καὶ καταγραφθέντες μέλη αὐτῆς οἱ φιλόκαλοι, ὁροθέτησαν εἰς τὸ ἀδελφικὸν τοῦτο σύστημά των τοὺς ἐφεξῆς κανόνας, δεχόμενοι ὡς ἀδελφὸν καὶ μέλη κάθε πατριώτην καὶ ὁμογενή, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ συμμεθέξῃ.

1.— Ὅστις καταγράφεται μέλος διὰ μόνον τὸν πρῶτον χρόνον νὰ εἰσφέρῃ τὴν τιμὴν μιᾶς τετραφώτου λαμπάδος γρῶσια 50.

2.— Καθε μέλος νὰ συνεισφέρῃ κατ' ἔτος 21 γρῶσια δι' ἐπισκευὴν λαμπάδων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων διὰ τὰς τρεῖς ἑορτάς, ἧτοι τῆς Μυρτιδιωτίσσης, τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος καὶ Ἀγ. Θεοδώρου.

3.— Ἡ ἀδελφότης νὰ ἔχῃ λαμπάδας 50, σταυρὸν ἀργυροῦν καὶ δύο φανούς, καὶ ἓν νεκρικὸν καταπέτασμα (τζόχαν).

4.— Διορίζονται τέσσαρες ἢ καὶ πλείότεροι ἑφοροὶ τῆς ἀδελφότητος οἵτινες ἀλλάζονται κατὰ διετίαν ἀφοῦ πρῶτον ἐτοιμάσωσιν ἄλλους διαδόχους των, τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιψηφίζει συνέλευσις τῶν συναδελφῶν.

5.— Ὅταν τύχῃ ἀνάγκη σκέψεως ἢ ἀναθεωρήσεως ἀποβλε-

φότης, εἰς ἣν ἐλάμβανον μέρος, ὡς μέρη ἐκτὸς τῶν Ἑπτανησίων καὶ οἱ Ἄνδριοι καὶ Τήνιοι, διετηρήθη μέχρι τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1886, ὁπότε διελύθη λόγω τῆς μεγάλης ἐλαττώσεως τῶν ἀδελφῶν ἡ δὲ περιουσία αὐτῆς συγκειμένη ἐκ λιρ. 79 ἔμενεν κατατεθειμένη εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς μετ' τόκον 50)ο ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1871. Τὴν 28 Δεκεμβρίου 1886 συνεστήθη ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Παναγία ἡ Μυρτιδιώτισσα» ἀναγνωρισθεῖσα ὡς διάδοχος τῆς διαλυθείσης Ἰονικῆς θυνάμει ἐγγράφου τῶν μελῶν αὐτῆς, πρὸς τὴν Ἐφορίαν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς, μετὰ μακρὸν δὲ ἀγῶνα ἐκ μέρους τῆς δυστροπούσης τότε ἐφορείας τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς, ἔλαβεν ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης χρεωστικὸν ἐπ' ὀνόματί της καταχωρηθὲν ἐν τῷ κώδικι τῆς ἐκκλησίας τὴν 5 Ἰουνίου 1891 ἐπ' ἀριθ. 214 διὰ λιρ. Ὄθωμ. 71 καὶ τοὺς καθυστερουμένους τόκους αὐτῶν λιρ. Ὄθωμ. 50. Καὶ τὰς μὲν 30 λίρας τῶν καθυστερουμένων τόκων ἐπλήρω-

πούσης τὰ τῆς ἀδελφότητος, οἱ ἔφοροι θέλουν συγκαλεῖ τοὺς συναδέλφους καὶ συσχεπτόμενοι θέλουν αποφασίζει περὶ τῶν πρακτικῶν.

6.— Ὁ Σταυρὸς καὶ οἱ φανοὶ τῆς ἀδελφότητος νὰ προπαφύωνται ἀπὸ λαμπάδας τῆς εἰς ὁποίαν τελετὴν ἀνάπτονται αὐταί.

7.— Τὸ νεκρικὸν καταπέτασμα τῆς ἀδελφότητος δίδεται μόνον εἰς ἀδελφούς καὶ τῶν συγγενῶν του λείψανον ἢ εἰς τὸν ἔχοντα τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ καὶ τὰς λαμπάδας ἀμισθί.

8.— Ἡ ἀδελφότης χρεωστεῖ νὰ πανηγυρίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγ. Φωτεινῆς τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῶν Μυρτιδιῶν διὰ λαμπρᾶς λειτανείας, προσφέρων ἀπάσας τὰς λαμπάδας τῆς ἀδελφότητος· ὡσαύτως θέλει δίδει καὶ εἰς τὴν δευτέραν Ἀνάστασιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν λαμπάδας 12.

9.— Ἡ ἀδελφότης χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ καὶ σφραγίδα μετ' τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, μετ' τὴν ὁποίαν θέλει σφραγίζεσθαι κάθε ἔγγραφο τῆς ἀδελφότητος ὡς ἡ παροῦσα νομοθεσία.

10.— Τὸν ἀποθανόντα ἀδελφὸν τὸν συνοδεύουσι λαμπάδες 12.

11.— Τὴν δὲ γυναῖκα, ἢ υἱόν, ἢ θυγατέρα, ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν ἀνυπάνδρους, ἢ πατέρα καὶ μητέρα ἀδελφοῦ ἀπὸ 8 λαμπάδας· ἂν δὲ ζητεῖται περισσότερος ἀριθμὸς πληρόνεται ἀναλόγως.

12.— Εἰς δὲ νεωτέρους τῶν 8 ἐτῶν λαμπάδας 6, καὶ εἰς ὑπανδρευμένους καμμία.

13.— Ἀδελφοῦ ἀτέκνου τὴν λαμπάδα κληρονομεῖ ἡ ἀδελφότης.

σαν εἰς τὸν αὐτὸν Ναὸν λόγῳ καθυστερουμένων ἐξ ἱεροτελεστιῶν τὰς δὲ 20 προσέφερεν ἡ ἀδελφότης εἰς τὸ Κεντρικὸν Παρθενάγωγεῖον ὡς δωρεάν, διὰ δὲ τῶν ἔκτοτε τόκων τοῦ χρεωστικοῦ τελεῖ ἔτησίως δύο ἑορτὰς τὴν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης τὴν 24 Σεπτεμβρίου καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος τὴν 12ην Δεκεμβρίου, ἔκτοτε δὲ ἄρχεται ἡ τακτικὴ λειτουργία τῆς μέχρι σήμερον ὑφισταμένης Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος.

Γενομένης τῆς 1ης Συνελεύσεως τῆς Ἀδελφότητος ἐξ 115 μελῶν τὴν 28 Δεκεμβρίου 1886 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος «Ὁμηρος» ἐτέθησαν αἱ θεμελιώδεις βάσεις τοῦ σκοποῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος αἵτινες καὶ μέχρι σήμερον διατηροῦνται, καὶ ἐλελέγησαν ὡς προσωρινοὶ ἐπίτροποι οἱ κ. κ. Ἰω. Κατσούλης, Π. Παππαδόπουλος, Γ. Μανρομμάτης, Π. Μασσέλος, Ι. Μηλάνος, Μ. Καρύδης, Π. Τσιτσῖλιος, Κ. Βενέρης, Ν. Τρεβεδιός, Ἰω. Ἐμμ. Κοντολέων, Π. Λύ-

14. — Ἀδελφοῦ ἀτέκνου προαπαθανόντος γυνή, τοῦ ὁποῖου τὴν λαμπάδα ἐκληρονόμησεν ἡ ἀδελφότης, συνοδεύεται παλιν μετὰ λαμπάδας.

15. — Ἀδελφοῦ ἀκλήρου ἀποθανόντος ἡ γυνή ἂν ἐξαναῦπαν δρεῦσθῃ, χάνει τὸ δικαίωμα τῶν λαμπάδων.

16. — Ἀδελφοῦ ἐντέκνου ὁ πρεσβύτερος υἱὸς κληρονομεῖ τὴν ἡμίσειαν λαμπάδα· εἰδὲ δὲν θέλει, ὅστις ἄλλος μεταξὺ τῶν υἱῶν τοῦ προθυμεῖται.

17. — Ὅστις ἔχει μόνον θυγατέρα, κληρονομεῖ τὴν ἡμίσειαν ἢ πρεσβυτέρα, ἢ ἑποια ἄλλη θέλει.

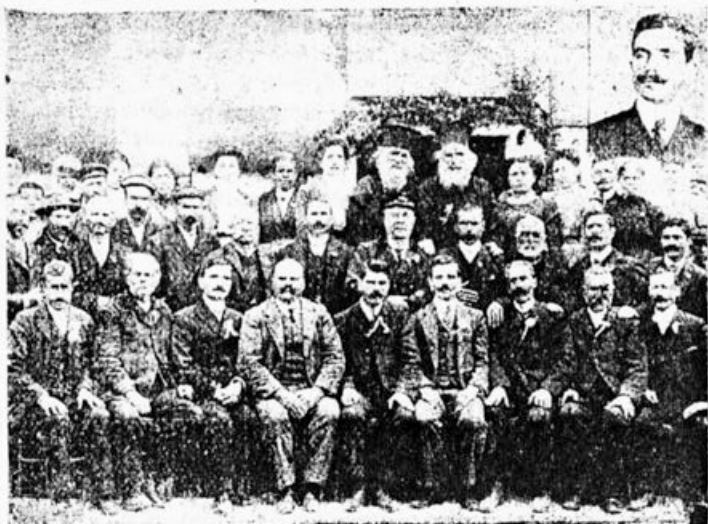
18. — Ἐπ' ἀδελφοῦ λείψανον κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ν' ἀνάπτωνται ἀμισθὶ 4 λαμπάδας.

19. — Ἀδελφὸς ὅστις δὲν ἐπλήρωσεν ἡ δὲν θέλει νὰ πληρώσῃ εἰς διετὲς διάστημα τὸ κατ' ἔτος 21 γρ. ὑστερεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἀδελφότητος, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων διὰ τῶν ὁποίων τὴν κηδεῖαν ἀνάγκης οὔσης, θέλει φροντίζει ἡ ἀδελφότης, καὶ οἱ ὅποιοι θέλουν συνοδεύεσθαι ἀμισθὶ μετὰ 10 λαμπάδας.

20. — Οἱ μὴ ἀδελφοὶ συμφωνοῦσι τοὺς κατὰ καιρὸν Ἐπιτρόπους τὴν τιμὴν ὅσων λαμπάδων θέλουσι κατὰ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐκκλησίας, κατώτερον ὅμως ἀπὸ 5 γρ. καὶ τε λαμπάδα νὰ μὴ δίδεται δι' ὅσον δῆποτε μικρὸν διάστημα.

21. — Εἰς τοὺς μὴ ἀδελφοὺς οἱ 2 φανοὶ ἐκτιμῶνται ὡς μία λαμπάς.

22. — Ἄν δὲ θέλωσι καὶ λαμπάδας ν' ἀνάπτωνται κατὰ τὴν

Τὸ Προεδρεῖον καὶ μέλη τοῦ ἐν Καρβουνάδες Συνλλόγου
ἢ "Δικαιοσύνη,"

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Κέρνα, καϋμένη παπαδιά,
βρόντα καὶ πυροβόλει,
ἐμπρὸς ὅτ' Ἰάννινα παιδιά,
τ' "Ἀη—Γιωννίου τὴν πόλι.

Χορεύετε, λεβέντιδες δαφροστεφανωμένοι,
κι' ἐλάτε τραγουδήσετε μὲ νικητῶν λεπίδα
τὴν Βλάχα σας τὴν ὡμορφη, τὴν πολυπαινεμένη,
ποῦχει τὰ χίλια πρόβατα, τὰ πεντακόσα γίδια.

Ἄλλοίμονο καὶ τοῖς ἄλλοι !...
σὴκω, καϋμένε μας Ἀλῆ,
καὶ βάλε τὸ φακλόλι.

Νὰ ὀδῇς καὶ τὸν Σεφκέτ Πασσᾶ,
ὅπου φουᾶ καὶ ξεφουᾶ
σὺν φάλανα ὅτ' ἐν Πόλι.

Σουρῆς

κος, καὶ Ι. Καλλιγέρης, πρὸς οὓς ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἡ προσωρινὴ διαχείρισις μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ Συμβουλίου.

Τὴν 25 Ἰανουαρίου 1887 συνελθόντων πάλιν τῶν μελῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλεκαπιδευτικῆς Ἀδελφότητος «Ὁμηρος» ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλλεν τὸν καταρτισθέντα ὑπ' αὐτῆς κανονισμόν ἐξ 25 ἄρθρ. ὅστις καὶ ἐγένετο παμψηφεὶ δεκτὸς ὑπὸ τῶν μελῶν, προβάντων ἀμέσως καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀδελφότης διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος δημοσιευθέντος τὴν 6 Αὐγούστου 1887 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 219. (Μέρος Α΄.) φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζοντος δὲ χρονικὸν διάστημα μίαν πενταετίαν. Κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α΄. ἀντεπροσωπεύθη ἡ ἀδελφότης ὑπὸ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Κοντολέοντος ἱατροῦ καὶ ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Τὴν 17ην Ἰουλίου 1892 ἐτροποποιήθη ὁ κανονισμὸς καὶ ἐγένετο νέος ἐξ ἄρ. 34.

Κατὰ τοὺς σεισμοὺς τῆς Ζακύνθου τοῦ 1893 ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης δι' ἐράνων τῶν μελῶν αὐτῆς παρέδωκε τῷ τότε Γεν. Προξ. τῆς Ἑλλάδος κ. Φίλωνι, εἰκοσόφραγκα 21 ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐράνων.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1900 ἐτροποποιήθη ὁ Κανονισμὸς καὶ ἐγένετο νέος ἐξ ἄρθρ. 54.

νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, νὰ πληρώνωσι 5 γρ. διὰ καθε μίαν ἰδιαιτέρως διὰ τὸ διάστημα τῆς ἀκολουθίας.

23.— Ὁ ὑπηρέτης ὅστις ὑπηρετεῖ εἰς τὰς λαμπάδας νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ καθε λείψανον, εἴτε ἀδελφοῦ εἴτε μὴ γρ. 10. ὁ δὲ σταυροφόρος καὶ οἱ φέροντες τοὺς φανούς νὰ λαμβάνουν 3 γρ.

Ταῦτα ὁροθετήσαντες ἐτύπωσαν οὕτω τοὺς ὅρους των, διὰ νὰ ἔχῃ πᾶς ἀδελφὸς ἐν ἀντίτυπον τούτων. Εὐχονται δὲ καὶ ἐλπίζουν ὅτι καὶ οἱ μὴ ἀδελφοὶ θέλουσι φιλοτιμηθῇ νὰ καταγραφθῶσι μέλη τοῦ συστήματος τούτου, καὶ οἱ ἐταῖροι θέλουσιν ἀγωνίζεσθαι διὰ τὴν ἐπὶ μᾶλλον βελτίωσιν τοῦ συστήματός, των καὶ τὸν ἀριθμὸν των προθυμοποιούμενοι ν' αὐξήσωσι, καὶ ἀπ' ἐξω προσπαθοῦντες κατ' εὐκαιρίας ν' αὐξάνωσι τοὺς πόρους του, καὶ προσφοράς γενναίας καὶ διαθήκας προτρέποντες νὰ γένωνται, καὶ ἄλλα ὅσα ἡμποροῦν νὰ εἰσφέρωσι εἰς τὴν στερέωσιν τοῦ κοινωφελοῦς καὶ ἱεροῦ σκοποῦ ἐσύστησαν τὴν ἀδελφικὴν ταύτην καὶ σύμπνου ἀδελφότητα.

Ἐν Σμύρνῃ, 20 7)δρίου 1864.

Ἀδελφοὶ Λαμπαδοῦχοι

Τὴν 23 Ἀπριλίου 1907 ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἐκδρομὴ εἰς Κύθηρα δι' ἰδιαίτερον ἀτμοπλοίου (¹) εἰς ἣν ἔλαβον μέρος περὶ τοὺς 120 ἐκδρομεῖς.

Τὴν 10 Φεβρουαρίου 1908 ἐτροποποιήθη ὁ κανονισμὸς καὶ ἐγένετο νέος ἐξ ἄρθρ. 57 καὶ ἐνὸς ἀκροταλευταίου, ἐνεκρίθη δὲ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 3ης Ἀπριλίου 1908 (²) καταχωρηθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ τῆς Ἀδελφότητος ἀπὸ τοῦ 1887 — 1910 ἐχορήματισαν οἱ ἑξῆς : Γ. Πισσάνος, Π. Τσιτσιλίου, Μ. Τριφυλλῆς, Π. Θ. Ἀρώνης, Γ. Μαυρομαμάτης, Ι. Μ. Καλλιγέρης, Δ. Ἰ. Στάης, Ἰ. Κορώνης.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ, οἱ Ν. Ἀνδρεαδάκης, Π. Ταμβάκης, Γ. Κοντολέων, Π. Τσιτσιλίου, Βρ. Κοντολέων, Ι. Μιλάνος, Ἰ. Καλλιγέρης, Α. Καλλιγέρης, Θ. Τριφυλλῆς, Δ. Ἰ. Στάης, Α. Θ. Στρατηγός.

ΤΑΜΙΑΙ, οἱ Π. Θ. Ἀρώνης, Ι. Μιλάνος, Μ. Ταμβάκης, Β. Γλυτσός, Γ. Σκλάβος, Π. Α. Ἀρώνης καὶ Κ. Χανιώτης.

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΠΡΟΕΔΡΟΙ, ἀνεκηρύχθησαν οἱ † Σίμος Δελα-

(¹) Ἀνάγνωθι λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἐν τῇ «Κυθηραϊκῇ Ἐπετηρίδι» 1909. — Τόμος Α'. Σελ. 78—83.

(²) Περὶ Ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὸ ἀπὸ 1 Φεβρ. 1908 ἐξ ἄρθρων πενήτηντα ὀκτὼ καὶ ἐνὸς ἀκροταλευταίου καταστατικὸν τῆς ἐν Σμύρνῃ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, διατάσσομεν δ' ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἐκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλληται τῇ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργείῳ ἢ διὰ τὸ προηγούμενον ἔτος λογοδοσία τοῦ Σωματείου, ἐπιφυλασσόμενοι ν' ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν Ἡμῶν ἐὰν μὴ τηρηθῇ ἄρθρον τι τοῦ ἐγκρινομένου καταστατικοῦ ἢ μὴ ὑποβληθῇ λογοδοσία τις ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας.

Ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 3 Ἀπριλίου 1908.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Ν. Π. Καλογερόπουλος

γραμμάτικας, † Π. Γιοβανώφ, καὶ Σπ. Στάης πρόην ὑπουργός.

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ, οἱ Στ. Χαραμουντιάνης, Θουκ. Προβελέγγιος, Χ Βενάρδρος ἰατρός, Π. Κορωναῖος Στρατηγός, Μιχ. Νικηφοράκης βουλευτής, Γ. Παπαγεωργιάδης ὑποπρόξενος, Ἱερ. Κοντολέων ἰατρός, Νικ. Ξ. Τυπάλδος, Ἰω. Π. Μισθός, Π. Γιοβανώφ, δικηγ., Ἀνδρ. Σεμιτέκωλος, Δ. Κουκουτσάκης, Γ. Λαμπάκης Χριστιανολόγος, καὶ Lewis F. Mizzi δημοσιογράφος.

Εἰσπρ. 1887)1908 (ὡς ἀναλύονται κατωτέρω)	γρ. 189449 ⁽¹⁾
δαπάναι:1887)1908 (.)	γρ. 180410
Διαφορὰ εἰσπ. καὶ δαπανῶν (ὡς ἀναλ.κατωτέρω)	9039

γρ. 189449	γρ. 189449
------------	------------

Εἰσπράξεις ἀπὸ συνδρομῆς ἀδελφῶν	γρ. 138428—
» » τοκομερίδια ὁμολογιῶν	» 29803—
» » τόκους γραμμ. Ἀγ.Φωτεινῆς	» 5400—
» » εἰς ἄρτιον κληρωθεῖσας ὁμολ.	» 7463—
» » γραμμάτιον Ἀγ. Φωτεινῆς	» 8100—
» » Περίσσευμα ἐκδρομῆς . . .	» 255—
	189449—

Δαπάναι εἰς ἱεροτελεστικὰς Μυρτιδιωτίσσης	γρ. 17059—
» » Ἀγίου Σπυρίδωνος . . .	» 2818—
» » Ἀγ.Θεοδώρου (εἰς νοσοκομ.)	» 9900—
» » Ἀγ. Διονυσίου . . .	» 305—
» » Ἑλληνικὸν νοσοκομεῖον συνδρομαὶ .	» 19050—
» » Εὐαγγελικὴ Σχολή . . .	» 17650—
» » Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον (δωρεᾶ) »	» 2160—
» » » συνδρομαὶ	» 400—
» » Σχολᾶς Κουκλουτζᾶ . . . , »	» 200—
» » Ἑνοσίχiton αἰθούσης (1888 μόνον) .	» 2160—
» » Ἐπίπλωσιν »	» 1789—

Πρὸς μεταφορὰν	γρ. 73491—
----------------	------------

(¹) Τῆς Ὁθ. λίρας λογιζομένης εἰς γρ. 108.

Ἐκ μεταφορᾶς	γρ.	73491—
Δαπάναι εἰς ἀγοράς βιβλιογραφικῶν καὶ ἔξοδα αὐτῶν	"	72650—
" " Συνδρομὰς Κυθηρίων ἐν Σμύρνῃ	"	10807—
" " Σεισμοπλήκτους ἐν Κυθήροις	"	1000—
" " Ἐκκλησίας ἐν Κυθήροις	"	1183—
" " Συνδρομὰς ἡμερησίων	"	6337—
" " Διαφόρους δαπάνας	"	11752—
	γρ.	180410—

Διαφορὰ ἢ ὑπόλοιπον.

Γραμματίων Ἀγ. Φωτεινῆς λρ. ὁθωμ. 70 γρ. 8100

Μετρητά 939 9039

γρ. 189449

Περιουσία τῆς Ἀδελφότητος

33 λαχισιόφοι βιβλιογράφι τῶν 400 γρ.

1 Γραμματίων Ἀγ. Φωτεινῆς εἰς λίρ 75.

καὶ Μετρητά Γρ. 939.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 10 Ἀπριλίου 1910.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Θ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΦΘΗΝΩΝ—ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εὐχὴ διάλυρος τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις εὐφρονούντων Κυθηρίων ἐπληρώθη διὰ τῆς ἐν ἔτει 1899 ιδρύσεως ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πόλεων τούτων, «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» ἣτις ταχθεῖσα ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Προστατίδος τῆς Νήσου ἡμῶν, ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν «Παναγία ἡ Μυρτιδιώτισσα.»

Τὸ Σωματεῖον ἐτέθη διὰ παμψηφίας τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν Συμβουλίου ἀποτελεσθέντος ἐπιτυχῶς πάνν, ἐκ τῶν κ. κ. Εὐσταθίου, Κ. Δηλαβέρη, Προέδρου, Κ. Κατσούλη Ἀντιπροέδρου, Ἀν. Κομνηνοῦ ταμίου, Ι. Χ. Σοφίου Γεν. Γραμματέως καὶ Παν. Ι. Καστρισίου, Νικ. Ἀνδρονίκου, Σπ. Στάθη, Κωνστ. Μανωλέσσου, Παναγ. Πατρικίου, Ἡλ. Γαλανάκη, Παναγ. Χλέντζου καὶ Χαρ. Γεωργοπούλου συμβούλων. Ὁ σκοπὸς τοῦ Σωματείου εἶναι φιλανθρωπικὸς καὶ μορφωτικὸς, πλεῖστοι δὲ τῶν συμπατριωτῶν μας—ἀλλ' ὅχι ἀνάλογοι πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν—ἐνεργήσαντες ἐπὶ τῇ Ἀδελφότητι ἡορᾶται προοδεύουσα

καὶ ἐκτελοῦσα τὸν φιλάνθρωπον προορισμὸν αὐτῆς, ἐνηργήθησαν δὲ καὶ ἀρχαιρεσίαι τρεῖς, ἐκλεγέντων διαδοχικῶς προέδρων τῶν κ. κ. Κ. Κατσούλη καὶ Μπενέτου Καλοπαΐδη.

* * * Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ κατὰ τὸ 1909 μετερρυνθίμωσθαι τὸ Καταστατικὸν τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεσθὲν ἐξ ἄρθρων 41 ὧν τὸ 2ον ὁρίζει :

«Σκοπὸς τοῦ Σωματείου εἶναι ἡ σύσφιγξις τῶν πατριωτικῶν δεσμῶν, ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική ἀλληλοβοήθεια, ἡ περίθαλψις τῶν ἀπόρων καὶ ἀναπήρων ἢ ἐξ ἀπροόπτων περιστάσεων δυστυχούντων μελῶν, καὶ ἡ δι' ἀναγνωσμάτων μόρφωσις αὐτῶν. Ἐὰν δ' οἱ πόροι τοῦ Σωματείου τὸ ἐπιτρέπουσιν ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική ὑποστήριξις κοινωφελῶν ἐν Κυθήροις ἔργων».

Τὰ δὲ ἄρθρα 9ον καὶ 10ον τὰ ἐξῆς :

«Εἰς πᾶν ὁποιοδήποτε πάσχον ἄπορον μέλος, ἀλλὰ διαμένον ἐν Πειραιεῖ, Ἀθήναις, Περιχώροις καὶ ἐν Κυθήροις, Κυθήριον, δίδεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν του καὶ τῶν πόρων τοῦ Σωματείου χρηματικὴ βοήθεια τῇ ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἡ κηδεία τῶν ἀπόρων μελῶν γίνεται δαπάνη τοῦ ταμείου τοῦ Σωματείου μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς ἐξήκοντα δραχμάς».

Πρέπει νὰ γνωρίζωσι ταῦτα οἱ Κυθήριοι, ἵνα κατανοοῦντες τὴν ἀγιότητα τοῦ προορισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος, συντρέχωσιν αὐτὴν ἐπαξίως.

Κατὰ τὸ 34 ἄρθρον, τὸ Σωματεῖον :

«Ἐορτάζει δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας τὴν 24ην Σεπτεμβρίου, ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐνθα εἶναι κατεθειμένη ἡ εἰκὼν τοῦ σωματείου τῆς Θεοτόκου Μυρτιδιωτίσσης, τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ Κυθηρίων μελῶν καὶ μὴ τοῦ Σωματείου, διοριζομένης ὅμως ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου. Ἡ δαπάνη γίνεται διὰ συνδρομῆς τῶν ἐν Πειραιεῖ, Ἀθήναις καὶ Περιχώρων αὐτῶν Κυθηρίων, τὸ δὲ τυχὸν περισσεύμα ἐκ τῆς ἐορτῆς διατίθεται ὡς πάγιον κεφάλαιον τοῦ Σωματείου ὑποχρεωμένου ὅμως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχὸν ἐλλείμματος.» Προβλέπονται δὲ καὶ συνδρομαὶ δι' ἐκδρομὰς εἰς Κύθηρα, αἵτινες πρέπει νὰ διοργανωθῶσιν ἐτησίως, ὡς λίαν κάρπιμοι καὶ συντελεστικαὶ ἐν πλείστοις. Ἀς ἔχωσι δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ δυνάμενοι τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων τὸ 36ον ἄρθρον τοῦ Σωματείου ἔχον οὕτως :

«Ὁ προσφέρων ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ δόσεις ὑπὲρ τοῦ Σωματείου δραχμάς 100 ἢ ἄλλο τι ἰσάξιον ὀνομάζεται δωρητῆς, ὁ προσφέρων δραχμάς 200 ὀνομάζεται εὐεργέτης καὶ ὁ προσφέρων 500 μέγας εὐεργέτης. Τὰ ὀνόματα τούτων ἀναγράφονται χρυσοῖς γράμμασιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ καταστήματος τοῦ Σωματείου.»

† ΑΡΧΙΜ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΙΓΕΡΗΣ

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος Καλιγέρης, ὁ ἀληθὴς ἀνεδείχθη Κτήτωρ τῆς γεγραμῆς Μονῆς τῶν Μυρτιδίων : Παιδιόθεν εἰς αὐτὴν καταφυγὼν, ἀπεστάλη εἰς Εὐρώπην, μετὰ λαμπρὰς δὲ Θεολογικὰς σπουδὰς ἐπανελθὼν, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς παραχωρηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐφ' ὅρου ζωῆς. Ἐκτοτε καὶ ἐπὶ ἐξήκοντα περίπου συναπτά ἔτη, εἰργάσθη ἀκαταπονήτως ὑπὲρ αὐτῆς, τὸ σημερινὸν δὲ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡ Μονῆς ὀφείλει καθ' ὁλοκληρίαν εἰς αὐτόν. Ὁ Ἀγαθάγγελος ἀπεβίωσεν ἐν βαθυτάτῳ γήρατι, ἀποκομίζων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, διὰ τὸ μέγα αὐτοῦ ἔργον, καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀρετάς.

Ἡ Ἀδελφότης ἤδη διατελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Κατράκη ἐφοπλιστοῦ, Προέδρου, Π. Μώτη Ἀντιπροέδρου, Παν. Καστρισίου ταμίου, Ἀθαν. Πρωτοψάλτη γεν. Γραμματέως καὶ Γ. Σίμου, Γ. Παστοῦ, Ι. Κορωναίου, Θ. Τζέτζου, Κ. Τζωρτζοπούλου, Δ. Τριάρχη, Ι. Σουρῆ καὶ Γ. Κανέλλη συμβούλων καὶ ὁργᾶ εἰς πρόοδον.

* * Διὰ τῆς τελευταίας μεταρρυθμίσεως τὸ Σωματεῖον ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ καὶ εἰς Ἀθήνας ἀποκληθὲν «**Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Ἀθηνῶν—Πειραιῶς**». Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις πολυπληθεῖς Κυθηριοὶ, θέλουσιν ἅπαντες ἐγγραφῇ μέλη εἰς τὸ χρησιμώτατον Σωματεῖον.

* * Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπάρξεώς της ἡ Ἀδελφότης πολλὰ καὶ γενναῖα διέπραξεν, ἐδημιούργησε δὲ καὶ οἰκονομικὴν θέσιν εὐάρεστον, καὶ ἔχει ἀρκετὴν σχετικῶς περιουσίαν καὶ ἰδίαν οἰκίαν ἐν Πειραιεῖ. Ἵνα δὲ πλήρως ἐπιτελῇ τὸν προορισμὸν αὐτῆς καὶ δυνηθῇ νὰ δρᾷ ἐπωφελέστερον καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἡμῶν Πατρίδι, ἀνάγκη νὰ ὑποστηριχθῇ προφρόνως ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, οἵτινες ἐν τῇ συνδρομῇ τῆς Ἀδελφότητος θέλουσιν ἐξυπηρετῇ ἐμμέσως καὶ τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀδελφότης.

Ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ μεγαλόπολει τῆς Ἀλεξανδρείας ἰδρύθη πρὸ πολλοῦ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» ἀποτελεσθεῖσα ὑπὸ πλείστων φιλοπατρίδων Κυθηρίων. Ἡ δρᾶσις τοῦ Σωματείου ὑπῆρξεν ἀρκετὰ γενναία, ἀνεκούφισε δὲ πολλοὺς ἀπόρους καὶ συνέδραμε τὰ ἐκεῖ φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Ἀτυχῶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου αὐτῆς προέδρου Γ. Χάρου ἢ Χαρίδη, ἡ Ἀδελφότης ἀνέκοψε τὰς ἐργασίας της. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι οἱ ἐκεῖ συμπατριῶται μας θέλουσιν ἀνιδρύσῃ αὐτὴν κατανοοῦντες τὰ ἐκ τῆς ἐνώσεως καὶ συμπνοίας ἐν τῇ ξένη ἀγαθὰ. Ἐν τούτοις ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Ἀλεξανδρείας προσέφερε διὰ τοῦ ἐκεῖ ρέκτου καὶ φιλοπροόδου συμπολίτου μας κ. Κοσμᾶ Ζαγκλανίκη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, γενναίαν εἰσφορὰν δεκακισχιλίων δραχμῶν διὰ τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας.

Πλειοτέρας πληροφορίας διὰ τὸ Κυθηραϊκὸν τοῦτο Σωματεῖον ἀδυνατοῦμεν δυστυχῶς νὰ παράσχωμεν διότι δὲν μᾶς ἐδόθησαν τοιαῦται καίτοι ἐπιμόνως ζητηθεῖσαι.

Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Τὸ 1909 ἰδρύθη ἐν τῇ πόλει τῶν Κυθήρων ὁ «Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος» οὗτινος τὸ καταστατικὸν ἐξ ἄρθρων 37, ἐνεκρίθη διὰ Β. Δ. τῆς 4ης Ἰουνίου ἰδ. ἔ.

Τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ καταστατικοῦ τούτου ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι ἡ σύσφιγξις τῶν μεταξὺ τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχέσεων, ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική ὑποστήριξις παντὸς ἔργου προωρισμένου νὰ ἐξυψηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων, ἡ υἱοθέτησις καὶ ὑποστήριξις παντὸς ζητήματος τείνοντος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς συγκοινωνίας τοῦ τόπου, καὶ ἐν γένει ἡ διὰ παντὸς μέσου συνδρομὴ αὐτοῦ εἰς πᾶν κοινωφελὲς ἔργον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κυθήρων.

Τὸ πρῶτον Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Διον. Καλούτση, ἱατροῦ, ὡς Προέδρου, Ἰω. Δ. Κασσιμάτη, σχολάρχου, Ἀντιπροέδρου, Δ. Ἀρώνη, διδ. τῶν μαθητῶν, Γεγ. Γραμματέως, Σπ. Λεονταράκη, ἐμπόρου, Ταμίου καὶ Σ. Α. Μπαρπαρήγου, Νικ. Στάη καὶ Ἰω. Βαρυπάτη. Μέλη ἐνεγράφησαν ἀρχικῶς περὶ τὰ ἐξήκοντα, ἥδη δὲ τὰ μὲν τακτικὰ ἀνέρχονται εἰς 71 τὰ δὲ ἀντεπιστέλλοντα εἰς 100 περίπου.

Ἡ Χειροτεχνικὴ Σχολή. Πρῶτον ἔργον τοῦ Συνδέσμου, ἔργον ἀληθῶς μέγα, καὶ φωτεινὸν καὶ ἅγιον, ὑπῆρξεν ἡ διὰ πολλῶν μόχθων καὶ ἀγώνων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἐπιτευχθεῖσα ἴδρυσις τῆς «Χειροτεχνικῆς Σχολῆς» τῶν κορασίων. Ἐν αὐτῇ ὡς εἰς ἐστίαν πατρικῆς περιθάλψεως προσφεύγει ἥδη ἡ πληθὺς τῶν ἀπόρων κορασίων, ἀνακουφίζουσα οὕτω διὰ τῆς ἐργασίας τὰς πολλαπλὰς αὐτῆς στερήσεις, συντελεῖται δ' ἔτι μείζων ἡ ἐμπέδωσις τῶν ἠθῶν διὰ τοιαύτης διηνεκοῦς καὶ ἐντίμου ἀσχολίας. Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖ ὑποκατάστημα τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πριγκηπίσης Ἑλένης διατελουσῶν «Ἑλλ. Β. σχολῶν χειροτεχνίας», τὰ δὲ προϊόντα αὐτῆς πωλοῦνται εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ἐν Ἀθήναις σχολῶν τούτων. Καὶ ἀρχικῶς μὲν ἐνεγράφησαν μαθητρίαι 45, ἥδη δὲ αὗται ἀνέρχονται εἰς 50 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν βαίνει εἰς αὔξησιν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἔτος διανεμήθησαν εἰς τὰς μαθητρίας ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας αὐτῶν δρ. 2,220, τὸ δὲ β' δρ. 4.650. Βαίνει λοιπὸς εἰς ἀκμὴν καὶ πρόοδον ἡ Σχολὴ αὕτη, ὑπολείπεται δὲ μόνον πρὸς ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῆς ἡ ἀπόκτησις ἰδίου οἰκήματος, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁποίου ἐργάζεται πυρετωδῶς ὁ «Σύνδεσμος» ἡγοράσθη δὲ καὶ τὸ κατάλληλον οἰκόπεδον καὶ ὅτε ἡ παροῦσα «Ἐπετηρὶς» θὰ κυκλοφορῇ, τὸ ἔργον θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ. Δυνάμεθα ὅθεν νὰ συγχαρῶμεν τὸν

«Σύνδεσμον» καὶ ἰδίᾳ τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον διὰ τὸ μέγα ἔργον τοῦτο, τὸ πλήρες ἐπιτυχίας καὶ μέλλοντος. Ὅφειλομεν ὅμως πάντες οἱ Κυθῆριοι νὰ συνδράμωμεν πρὸς ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς ἣτις ἀπαιτεῖ δαπάνας οὐ σμικράς.

Ἄλλα ἔργα. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ «Συνδέσμου» ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Σηροτροφῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Σηροτροφίας ἐν Κυθήροις, ἣτις ἐπιτυχάνουσα, ὥς δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πολλὰ τὰ ὠφέλει θέλει προσπορίσει ἐν τῷ Τόπῳ.

Ἡ ἐρίτιμος Πρόεδρος τῆς Σηροτροφικῆς Ἑταιρείας κυρία Αἰκατ. Γρ. Ζλατάνου, ὑπεσχέθη ἡμῖν τὴν πρόφροναν καὶ ἐνθουσιώδη ὑποστήριξιν διὰ τὸ ἔργον τρυτο τοῦ Συλλόγου ἰδιαίτερον συλλαβοῦσα ἐνδιαφέρον δι' αὐτὸν καὶ τὰ Κύθηρα, περὶ ὧν διεξωδικῶς πολλὰ τῆς ἀνεπτυξάμεν.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ Λιμενικοῦ ζητήματος ἐργάζεται συντόνως ὁ «Σύνδεσμος» καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ ὀφείλεται καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς Κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως πρὸς ἀτμοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν τοῦ Τόπου. Καὶ πολλὰ τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα δικαιοῦνται οἱ Κυθῆριοι νὰ ἐλπίζωσι παρ' αὐτοῦ.

Μερικαὶ πληροφορίες. Καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ φιλόπατρι ἔργον τοῦ «Συνδέσμου».

Ἰδοὺ δὲ καὶ τινες ἐνδιαφέρουσαι περὶ αὐτοῦ πληροφορίες: Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως τοῦ «Συνδέσμου» μέχρι λήξεως τοῦ β' ἔτους τῆς υπάρξεως αὐτοῦ—21 Ἀπριλίου 1611—εἰσепράχθησαν δρα. 11.704,80. Ἐδαπανήθησαν 8.006,40 καὶ μένουσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματί του 3.698,40.

Εὐεργέτης τοῦ «Συνδέσμου» ἀνεδείχθη ὁ ἐν Καίρῳ μεγάλτιμος Πατριώτης κ. Σωκράτης Πιζάνης ὅστις ἀνεκυρήχθη ἐπίτιμον μέλος τοῦ «Συνδέσμου». Ὁ κ. Πιζάνης ὁ ἐν παντὶ πατριωτικῷ καὶ χρησίμῳ ἔργῳ πρωτοστατῶν, προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ «Συνδέσμου» δραχ. 1.700. Ὡσαύτως εὐεργέτης αὐτοῦ ἀνεδείχθη ὁ ἐν Πειραιεὶ μεγαλοβιομήχανος καὶ συνδρομητὴς παντὸς ἀγαθοῦ κ. Εὐστάθιος Κ. Δηλαβέρης, ὁ ἐκλεκτὸς οὗτος υἱὸς τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος, προσενεγκὼν δραχ. 500.

Ἐν Κυθήροις ἐνηργήθη δις ἐκχύβευσις λαχείου, καθ' ὃ ἐκληρώθησαν ἀριθμοὶ κερδίσαντες διάφορα ἀντικείμενα ἀξίας. δωρηθέντα ὑπὸ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, αἱ δὲ εἰσπράξεις ὑπῆρξαν καλαί. Καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ ἐδόθησαν δύο εὐεργετικαὶ παραστάσεις πρώτοστατήσαντος τοῦ θεοῦ συμπατριώτου μας κ. Γ. Ν. Μανδρᾶ, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ Κύθηρα πλέον ἢ τινες Κυθῆριοι, ἀπολαύει δὲ δικαίως γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Εἰσепράχθησαν δὲ καὶ ἐκ τούτων ἱκανά. Τέλος ἐνηργήθησαν ἔρανοι παν-

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ κ. Ν.ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ

Πρὸ δεκαετίας ἐγκατεστημένος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ συμπατριώτης ἡμῶν κ. Ν. Κατελουζος, κατέχει διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῆς διεθνoῦς πλειάδος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ δικηγόρων. Ὑπόδειγμα φιλοπονίας καὶ δραστηριότητος ὁ κ. Ν. Κατελουζος, τυγχάνει ἐκ τῶν μᾶλλον ἐκτιμωμένων ὁμογενῶν ἐπιστημόνων Ἀλεξανδρείας. Δραῖ κυρίως ἐνώπιον τῶν μικτῶν Δικαστηρίων ὅπου διακρίνεται διὰ τὴν εὐφράδειάν του, καὶ τὸν ἕηλον μεθ' οὗ ὑπερασπίζεται τὰς ὑποθέσεις του.

Παρίσταται ἐν τῇ εἰκόνι, μετὰ τὴν τήβεννον ἣν φέρουσιν οἱ δικηγόροι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

ταχοῦ ὅπου ὑπάρχουν Κυθήριοι μὲ ἀποτελέσματα οὐχὶ πολὺ ἱκανοποιητικά. Τελευτῶμεν μὲ τὸ παράπονον πρὸ διατυπωθέν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ : « Ἀληθῶς ἡ ἐν γένει μέχρι τοῦδε συνδρομὴ δὲν ὑπῆρξεν οἷα ἡ προσδοκωμένη, οὐδὲ τόσον ἐνθαρρυντικὴ ἀπέναντι τῶν ἀπαιτηθεισῶν δαπανῶν, ἀπέναντι τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου, καὶ ἀπέναντι τῆς ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ δράσεως, πρὸς ὃν ὁ Σύνδεσμος ἀποβλέπει ». Προσθέτοντες ὅτι ἐλπίζομεν νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως τὸ μέγα ἀληθῶς ἔργον τοῦ « Συνδέσμου » παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, οἵτινες θὰ συνδράμωσιν αὐτὸν προθυμώτερον καὶ ἐλευθεριώτερον. Γένοιτο ! .

Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ἀπὸ πενταετίας ἰδρύθη εἰς κέντρον τῆς Νήσου, τὴν κομόπολιν Καρθουνάδες ὁ Λαϊκὸς Σύλλογος ἡ « Δικαιοσύνη ». Διατὶ ἀπεκλήθη οὕτως ἔννοει πᾶς ὁ γνωρίζων τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς. Ὁ Σύλλογος ἔχει εὐρὺ πρόγραμμα ἀποβλέπον ἰδίως εἰς τὴν γεωργικὴν προαγωγὴν τῆς Κοινοῦτος. Δυστυχῶς ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ καὶ πρῶτος Πρόεδρος Γεώργιος Ἑμ. Βλαντῆς ἀπεβίωσε προώρως. Ἐλπίζομεν ὅμως καὶ εὐχόμεθα ὅτι τὸ ἔργον δὲν θὰ ἀνακοπῇ, τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Σωματείου, ἀντιλαμβανομένων τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ καὶ ἐξακολουθούντων αὐτὸ φιλοτίμως.

Τὸ πρῶτον Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀπετελέσθη ἐκ τοῦ προρηθέντος Προέδρου καὶ τῶν κ. κ. Γ. Κασιμάτη δημοδιδ. ἀντιπροέδρου, Νικ. Γ. Κασιμάτη δημοδιδ. Γεν. Γραμματέως, Ἰω. Κασιμάτη δημοδ. εἰδικοῦ, Ἰω. Β. Καλοκαιρινοῦ ταμίου, Γεωρ. Φατσέα λεπτουργοῦ, Ν. Φατσέα κτηματίου, Ἀνδρ. Βατικιώτη ἐμποροκτηματίου, Ἑμμ. Λεοντσίνη κτηματίου, συμβούλων.

Πρῶτον ἔργον τοῦ Συλλόγου ὑπῆρξεν ἡ διὰ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας προμήθεια δένδρων καὶ σπόρων διανεμηθέντων δωρεὰν τοῖς χωρικοῖς. Κατὰ τὴν πρὸς κατάλυσιν τοῦ φρικτοῦ πολιτικοῦ καθεστώτος — ἰδίως διὰ τὸν τόπον μας — ἐκραγείσαν ἐπανάστασιν, ὁ Σύλλογος ἔσπευσε νὰ ταχθῇ παρ' αὐτῇ, ἐτηλεγράφησε δὲ τοῖς ἀρμοδίοις τὰ δέοντα. Ἀνεκούφισε διὰ βοηθημάτων ἀπόρους καὶ συνέδραμε χρηματικῶς τὰ μέλη τῶν παίδουσῶν οἰκογενειῶν κατὰ τὴν ἀποφράδα ἐκείνην διὰ τὸ ὠραῖον χωρίον νύκτα, καθ' ἣν πλεῖστα θύματα ἐδημιούργησεν ἡ παραφροσύνη παναθλίου τινὸς ἐκφύλου.

Τέλος ἔδρυσεν ἐν τῷ χωρίῳ ἀθλητικούς ἀγῶνας ἡ ἐπὶ δύο ἔτη τέλεισι τῶν ὁποίων ἐστέφθη ὑπὸ πληρεστάτης ἐπιτυχίας,

καὶ ἀπέβη διὰ τὸ κέντρον ἐκεῖνο τῆς Νήσου ἀληθινῆς καὶ πολύ-
κοσμος πανήγυρις. Σωματεῖον τοιαῦτα ἔργα ἔχον ἐν βραχεὶ νὰ
ἐπιδείξῃ ἔχει βεβαίως εὐρὺ τὸ μέλλον καὶ εἶναι ἄξιον πάσης ὑπο-
στηρίξεως.

«Ο ΣΩΤΗΡ»

Εἰς τὸν φιλοπρόσδον Ποταμὸν ἰδρύθη ἐσχάτως Σύλλογος ἀπο-
κληθεὶς «Σωτήρ.» Τὰ κατ' αὐτὸν ὅμως ἀγνοοῦμεν δυστυχῶς τέ-
λεον, διότι παρὰ πολλῶν ζητήσαντες πληροφορίας, δὲν ἐλάβομεν.
Δὲν ἀμφιβάλομεν ὅμως ὅτι ὅτε προορισμὸς καὶ ἡ πρόοδος τοῦ σω-
ματείου, ἔσονται ἀνάλογα τοῦ περιβάλλοντος καὶ ὁ περιβάλλων
Ποταμὸς θὰ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μετ' οὐ πολὺ Σύλλογον μοναδικὸν
εἰς θράσιν καὶ πρόσδον.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Κατὰ τινα ἐπιδρομὴν Ἀλιξερίων κατόικοι τινὲς ἐννοήσαντες
αὐτοὺς κατέφυγον εἰς τι σπηλαίον ἀπόκρυφον. Συνέπεσε δ' οἱ πει-
ραταὶ νὰ διέρχωνται ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ὁπότε βρέφος ἐντὸς αὐ-
τοῦ ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Ὁ ἀγαρευθεὶς νὰ ὀδηγῇ αὐτοὺς, θέλων νὰ
εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ὁμοφύλους του, περὶ τοῦ κιν-
δύνου ὥστε νὰ λάβωσι πῦσαν προφύλαξιν, ἤρχισε νὰ τραγουδῇ:
«πνῆξε σκύλα τὸ λαγὸ σου νὰ μὴ χάσῃς τὸ λαὸ σου.» Εἰς τὰς πα-
ρατηρήσεις τῶν πειρατῶν ὁ ὀδηγὸς ἀπήντησε ὅτι τραγουδεῖ τρα-
γουδι ἀναφερόμενον εἰς σκύλον καὶ λαγόν.

— Ἄλλοτε πειραταὶ ὀδηγοῦμενοι ἐκ τοῦ φωτὸς σπηλαίου εἰς τὸ
ὁποῖον βοσκὸς τις ἐτυροκόμει, εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ καὶ διέταξαν
αὐτὸν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. Ὁ βοσκὸς ὑπετάγη ἀμέσως εἰς τὰς δια-
ταγὰς των, ἀλλὰ τοὺς παρεκάλεσε νὰ περιμένωσιν ὀλίγον ἵνα παρα-
σκευάσῃ τὴν μυζίδραν καὶ τὴν προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς. Πράγματι ὅτε
ἐξήγαγε τὴν μυζίδραν τὴν προσέφερεν εἰς αὐτοὺς. ἀλλὰ συγχρόνως
ἔλαβε τὸ χάλκωμα μὲ τὸν χονμᾶ καὶ δι' αὐτοῦ περιέλουσε τοὺς πει-
ρατάς. Μέχρις οὐ οἱ πειραταὶ συνέλθωσιν, οὗτος πηδῶν ἐσώθη.

Ἐν Κυθήροις

Ἰωάν. Π. Κασσιμάτης.

ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ

Οὐδέποτε ἄλλοτε κατεδείχθη ἐμφανέστερον ὅσον σήμερον ἡ ὑψίστη ἀξία καὶ ἠθικὴ ἐπὶ τοὺς λαοὺς ἐπενέργειαι τοῦ ἀξιωματοῦ «ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς» τοῦ ὁποίου τὴν βεβαίωσιν πρέσχεν ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία καὶ ἡ κατατρόπως καὶ ταπεινώσις τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.

Διὰ τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ ἀξιωματοῦ τούτου, πᾶς κοινὸς πολιτικὸς ἢ κοινωνικὸς θεσμὸς, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνάγκη ἐδημιούργησεν ἢ δὲ κτηνώδης βίαι ὑπεστήριξε, θέλει ἐπὶ τὰ βελτίω διαρρυθμισθῇ. Ἐπίσης δὲ πᾶσα ἀρχὴ στηριζομένη ἐπὶ τοῦ ἀδικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου» θέλει ἐξχρανισθῇ ἐντελῶς, οὕτως ὥστε πᾶσι καὶ ἀρεταί τοῦ ἀνθρώπου τὰς ὁποίας ἐντὸς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἡ φιλοσοφικὴ ἐκαλλιέργησε καὶ ἀνέπτυξεν, ἀπῆλλαγμέναι προλήψεων, θὰ ὀδηγήσωσι τοὺς λαοὺς εἰς τὸ ὀριστικὸν τέλος τῆς κοινωνικῆς τῶν ἀποκαταστάσεως.

Τὸ γεγονός τοῦτο περιπίπτει εἰς παντὸς τὴν ἀντίληψιν.

Ἡ ἐξελίξις τοῦ περὶ ἡμᾶς κόσμου τῶν ἀρχῶν, τῶν ἰδεῶν, τῶν σκέψεων, συντελεῖται ἀκαταπαύστως ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δυνάμεως μιᾶς ἠθικῆς ἐνώσεως ψυχικῶν ἰδιοτήτων ἧτις δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ αὐτὸς ὁ πόθος ὁ ἐσωτερικὸς τῆς βελτιώσεως τοῦ ἀτόμου ὁ καθοριζόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐξελίξεως, ὡς ἡ κανονιστικὴ ἀρχὴ τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἠθικὴ ὅμως αὕτη ἐνώσις δὲν δύναται νὰ τελειωθῇ ἄνευ τῆς συνεργείας τῆς ὕλικης τοιότητος. Κατὰ ταῦτα ἐκ τῆς ἐνώσεως τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς δυνάμεως τῶν ἀτόμων ἀποτελεῖται ἡ ἰσχύς ἧτις ἐμπνευμένη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας κατὰ βάλλει πᾶσαν ἀντίστασιν τείνουσαν νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ νὰ βυθίσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν ὀπισθοδρομήσιν. «Ἡ ἰσχύς λοιπὸν ἐν τῇ ἐνώσει» εἶνε τὸ ὑπέρτατον ὄπλον πρὸς οὗ τοὺς ἀνίσχυροι κατὰφεύγουσιν πρὸς ὑποστήριξιν παντὸς δικαίωματος αὐτῶν, καὶ τὸ προπύργιον πρὸ τοῦ ὁποίου συντρίβεται πᾶς ἐγωϊστικὸς ὑπολογισμὸς, πᾶσα κακεντρεχὴς ἰδιοτέλεια, καὶ πᾶσα ἀσέβεια πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀτόμου.

Ἡ ἔννοια ὅμως αὐτὴ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσχύος τῆς ἐκ τῆς ἐνώσεως προερχομένης, προϋποθέτει λαοὺς προηγημένους εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ἐμπερορημένους τῶν μεγάλων ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἐν Ἑλλάδι, παρὰ τὸ ἀνγνωρισθῆν μέγα γεγονός τῆς ἰσχύος τῶν Βαλκανικῶν λαῶν διὰ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, τὴν ὁποῖαν λόγοι μάλλον ὑπερτέρως ἀνέγκης καὶ ὅχι σαφῆς καὶ συνειδητῇ ἀντίληψις τῆς σπουδαίας ἀξίας αὐτῆς ἐδραμιούργησαν, ἐξακκλουθεὶ ἀτυχῶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ δικαιοσύνη τῶν ἐπικριτῶν, πόλεων, χωρίων, ἀτόμων. Τῆς δικαιοσύνης ἡ κυριωτέρα πηγὴ εἶνε ἡ ἀμάθεια, ἡ κακὴ πολιτικὴ ἀνατροφὴ τοῦ λαοῦ, αἱ πάλαια πικραδύσεις τοῦ μίσους μεταξὺ ἀρχαίων καὶ ἰσχυρῶν οἰκογενειῶν, τὸ κακῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν ἐνδεδεστέρον κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἡ ἐπιρροὴ τὴν ὁποῖαν ἀσκεῖ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα. Ποῖον ὑπῆρξεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τριακῆς δικαιοσύνης; Ἀδιστακτικῶς θὰ ἠδύνατο τις νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ προβάλλων ὡς ἀποτέλεσμα τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάρστασιν τῆς Ἑλλάδος τῶν τελευταίων κυρίως ἐτῶν. Ὄντως, ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ τῆς κατάρστασεως, εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὑπῆρξεν ἡ δικαιοσύνη ἥτις ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ τοπικισμοῦ κυρίως κατέπνιψε πᾶσαν ἠθικὴν ὑπεροχὴν, πᾶσαν πρᾶγματικὴν ἀξίαν καὶ ἡμᾶ καὶ ἰσχυρὰν διάνοιαν ἵνα ἀναδείξῃ ἐν τέλει ὡς κυβερνήτης καὶ ὁδηγοῦς τῆς χώρας τοὺς γνωρίζοντες νὰ μεταχειρισθῶσι ἐπιδειξίως τὸ *divide et impera* ἐπὶ ζῆμις τοῦ ὅλου Ἑθνους. Ἡ ζῆμις αὕτη ἐμετρίσθη — εἶνε ἀληθές — διὰ τοῦ σοφοῦ μέτρου τῆς εὐφρείας περιφροσύνης ἄλλῃ καὶ κατέστησε φανατικωτέρους τοὺς ὀκνητοὺς τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος, ὥστε καὶ τώρα ἀκόμη νὰ τοὺς βλέπῃ τις καταφύγοντας εἰς τὸ γελοῖον μέσον τῶν διαφόρων πολιτικοκοινωνικῶν συνδυασμῶν ὅπως ὑπ' αὐτοὺς κρύψωσιν ἢ κακὴν πολιτικὴν ἀνατροφὴν ἢ πικρὴν ἀμάθειαν, ἢ ἐμπαθεῖαν καθ' ὧρισμένων προσώπων πρὸς ἐκκνοποίησιν ἀγενῶν φιλοδοξιῶν μὲ τὰς ὁποίας ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ κομματισμοῦ ἀνετράφησαν.

Τῆς γενικῆς ταύτης περὶ τοπικισμοῦ ἀντιλήψεως δὲν διέφυγεν ἀτυχῶς οὐδ' ἡ ἰδιαιτέρως ἡμῶν Πατρίς, Κύθηρα. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι ἐπῆλθε ποιά τις μεταβολὴ ἐξευγενιστικὴ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων τῶν δύο Δήμων μας, ἀποτέλεσμα ἴσως τῆς μετακινηστεύσεως· πλὴν ἡ πολιτικὴ διάστασις ἐξακκλουθεὶ νὰ ἐδρεύῃ εἰς τὰς

ψυχὰς τῶν κατοίκων ἀμφοτέρων τῶν Δήμων καὶ νὰ ἐκδηλοῦται ζωηρῶς εἰς πᾶσαν προυνσιζομένην πολιτικὴν περίστασιν.

Ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου πολλὰ θὰ εἶχε νὰ γράψῃ τις ἂν ὁ χώρος τοῦ Κυθηρικοῦ ἡμερολογίου επέτρεπεν. Ἀλλ' ὅμως δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἐνταῦθα ὅτι τοπικισμὸς ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν φανύων κοινωνικῶν ἢ πολιτικῶν στοιχείων εἶναι τὸ μεγαλύτερον κατὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἔγκλημα, εἶναι ἡ ἄρνησις τοῦ δικαίωματος τοῦ πρεσβεῦσιν ὅτι τὴν Ἀξίαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πρέχει ὁ ἠθικός καὶ ἀλτρουϊστὴς ἄνθρωπος καὶ ὅχι ὁ ἐκμεταλλευτὴς καὶ ὁ ἐκπορευτὴς τῶν ψυχολογικῶν στιγμῶν ἢ τῶν ὕλικῶν ἀναγκῶν τοῦ πλήθους.

Κοινωνία καλῶς ὀργανωμένη καὶ ἐρρυθμῶς λειτουργοῦσα δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἄνευ ἐνώσεως κοινῶν βλέψεων τεινουσῶν πρὸς τὸν αὐτὸν ἠθικὸν σκοπὸν, ἄνευ ὀρισμένης ἠθικῆς κατευθύνσεως πρὸς ἐπιτυχίαν μεγάλων καὶ εὐγενῶν ἔργων.

Ἐν Κυθήροις ἐνθα ἡ ζωὴ τοῦ ἀτόμου ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ μᾶλλον περιβάλλοντος, δὲν ὑπάρχει δ' εὐρύτης πεδίου οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων ἀνταγωνισμῶν καὶ ὁ ἐν γένει βίος ρεεὶ ἡσυχῶς καὶ ἀβίαστος, δὲν ἔπρεπεν ἡ πολιτικὴ ζωὴ νὰ ρυθμίζεται κατὰ τὰς ὁρμὰς τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου εἰς τρῶπον ὥστε νὰ δημιουργῶνται διαρκῶς παρεξηγήσεις ἐπὶ βλάβῃ πολλῶν καὶ αὐτῆς τῆς οἰκονομικῆς ἡσυχίας ἢ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, ἥτις δέον νὰ ἦ τὸ κυριώτερον γνώρισμα παντὸς πεπολιτισμένου κόσμου.

Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι πρὸς πάντα τὰ προσκεθέντα συμφρονοῦσι καὶ πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες εἰλικρινῶς τὴν ἄρσιν καὶ τὴν παντελεῖ ἐξάλειψιν πάσης ἀναρπουμένης διακρίσεως ἐν τῇ νήσῳ μας. Ἀλλὰ μόνη ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀληθείας δὲν ἀρκεῖ. Χρειαζέται θέλησις καὶ δὴ θέλησις ἰσχυρὰ πρὸς ἄρσιν τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν δύο δήμων μας διακρίσεως. Ἀνάγκη πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, ὅπως οἱ ἀξιοῦντες νὰ εὐρίσκωνται διαρκῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπαρχίας μας, ἐγκαταλείψωσιν ὀριστικῶς τὰς παλαιὰς μεθόδους τῆς πολιτικῆς ἀγυρτείας ἥτις προ' ὀλίγον νὰ ρίψῃ εἰς τὸ βάραθρον τῆς καταστροφῆς καὶ τὸ ὅλον ἔθνος μας, ὁ δὲ λαὸς νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ διαίρεσις ἢ ἔχουσα ὡς πηγὴν τὴν πολιτικὴν ἐμπάθειαν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν, ἀπῆλθε ἐντελῶς σήμερον πρὸς τὸν πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ἐκδηλούμενον πόθον τῆς γενικῆς τῶν πραγμάτων Ἀνορθώσεως.

Εἰς οὐδένα Κυθηρίον ἐπιτρέπεται νὰ κάμνῃ διακρίσιν μεταξὺ

ΠΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Ὁ κ. Τσιτσιλιάς, φέρει τις σιμπολίτης ἡμῶν, γόνος τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας καὶ νῖος τοῦ πρώην Δημάρχου Ποταμίων κ. Κ'. Τσιτσιλία, τυγχάνει διπλωματοῦχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐσπούδασεν ἐν Ρώμῃ καὶ κατοπιν ἐπὶ ἔτη ἐν Παρισίοις, ὡν τελειόφοιτος τῆς ἐκεῖ Σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἦδη ἐπηρεσθεῖ ὡς ἑφεδρος ἀξιωματικὸς ἀποσπασθεὶς ἐν τῇ «Διευθύνσει τοῦ Πεζικοῦ» ἐν ἣ εἰστάσθη ὑπερ-ανθρώπως, ἀνταποκριθεὶς πλήρως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐμπιστευτικῆς ταύτης θέσεως, ἣν ἡ ὑπερηφάνεια αὐτοῦ ἀνέθηκε, δυνάμει ἐκτιμήσασα τὴν ἀξίαν, δραστηριότητα καὶ τὰ λοιπὰ προσόντα αὐτοῦ.

Ὁ κ. Τσιτσιλιάς χειρίζεται γλαφυρῶς καὶ δεξιότατα τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον, γράφων εἰς διάφορα ἐφημερίδια φύλλα, λαμπρῶν δὲ μελέτην αὐτοῦ δημοσιεύμεν καὶ ἡμεῖς ὧδε, συνιστῶντες αὐτὴν εἰς τὴν ἀτενὴ προσοχὴν τῶν συμπατριωτῶν μας. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Τσιτσιλία, ἡ Πατρίς ἡμῶν ἀποκτᾷ ἐπιστήμονα κορίτιστον, ποικίλης μορφώσεως, πολλῶν δὲ φησικῶν καὶ

μέσα Δήμου και έξω Δήμου διότι δεν υπάρχει μέσα και έξω δήμος
 άλλ' Ἐπαρχία ολόκληρος, ἥτις δέον νὰ ἔχη τὰς αὐτὰς βλέψεις και
 τοὺς αὐτοὺς πόθους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν και τὴν πρόοδον τοῦ λαοῦ
 αὐτῆς.

Ἡ ἠθικὴ λοιπὸν ἔνωσις τῶν δύο ἡμῶν Δήμων, ἡ ἀληθὴς ὁμῶς
 και ἀνυπόκριτος ἔνωσις μὲ τὸ ὄνειρον τῆς ὁποίας τόσκι γεννεαὶ
 Κυθηρίων ἀνετράφησαν δὲν πρέπει πλέον νὰ παραμένῃ ὁ εὐσεβὴς
 πόθος ὀλίγων μόνων στοιχείων τοῦ τύπου μας ἀλλὰ πρέπει νὰ κα-
 ταστῇ πραγματικότητα. Διότι ἐὰν σήμερον παρίσταται ἐπιτακτικὴ
 ἀνάγκη συνοχῆς και διασκέυης τῆς συμπληρώσεως ἐνώσεως τῶν Βαλ-
 κανικῶν λαῶν, μεγάλυτέρα και ἰσχυροτέρα τοιαύτη δέον νὰ ὑπάρ-
 χη εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς πρὸς ἐπιτυχίαν
 τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγαλείου και τῆς ἰσχύος τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ
 ἔθνους.

ΙΑΝ. Κ. ΤΣΙΤΣΙΛΙΑΣ

Η ΑΡΜΑΔΑ

Δυστυχήματα μεγάλα
 εἰς Ἀρμάδας γανρωσας,
 ἔρρει σήμερον τὰ κάλα,
 ἀπεσοῦα «Βαρβαρόσας»,
 και «Τουργουντ Ρεῖς» κι ἔν ἄλλο
 καταδρομικὸ μεγάλο.

Τὴν Ἀρμάδα τὴν φαιδρὰν
 χρόνια τὴν φυλάγαμε,
 κι' ἀπορέομες τί χορὴ
 δι' ἐκείνην τώρα δοῦν...
 Τὴν κακὴ τῆς τὴν ψυχρὴν,
 νήρου κι' ἀποφάγαμε.

Σουρῆς

«Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ»

Νέον Ἡμερολογιον τὸ «Κυθηραϊκόν», ποικίλον ὡραιότατον και καλλιτεχνικόν,
 εἰς Κύθηρα ἐξέδωκε Διονύσης Ἀλβανάκης ἀνὴρ οἰσθηλατούμενος εἰς τὰ καλὰ
 [πολλάκις

Σουρῆς

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Εἰς τὸ προηγούμενον βιβλίον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος» ἐγγράψαμεν ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Κυθήροις. Ἦδη δίδομεν συμπληρωματικὰς τινὰς περὶ αὐτῆς πληροφορίες.

Περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικαῖς Χρονογράφοις ἀναφέρεται ἀπὸ τοῦ ΣΤ' ἡδὴ αἰῶνος (500 μ. Χ. καὶ ἐπέκεινα) Ἐπισκοπὴ Κυθήρων.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μικρὸν, μετὰ τὴν ἄθλησιν τῆς ἀγίας Ἐλέσσης (375), ἡ νῆσος ἤρξατο καποικουμένη ἀρχαίως, ὡς καὶ ἡ παράδοσις ἀναφέρει, τότε δὲ εἰσῆλθῃ καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐν αὐτῇ καὶ ὀλίγον ἔπειτα ἰδρῦθῃ Ἐπισκοπὴ. Πότε ὅμως ἀκριβῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἀπίθανον ἡ Ἐπισκοπὴ νὰ ἰδρῦθῃ ἀπλῶς κατὰ τίτλον, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι ἂν ἐχειροτονούντο τοιοῦτοι, νὰ ἦσαν ἀπλῶς τιτουλάριοι, ἄνευ πραγματικῆς ἑδρας· δηλ. ὡς συμβαίνει μέχρι σήμερον, ὅπου ὑπάρχουν Ἀρχιερεῖς τιτουλάριοι ὡς λ. γ. Πενταπόλεως, Ἰορδάνου κτλ.

Τὸ ὅτι ὅμως ἡ Ἐπισκοπὴ ὑπάρχει ἀρχαιότατα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς πράξεως τοῦ Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου (630—68) ὅστις ὑπέγραψε τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων τῷ Πατριᾷ. Καὶ ἡ παρὰ τοῦ Λέοντος δὲ τοῦ Σοφοῦ (896—911) γενομένη **διστύπωσις** «περὶ τοῦ ποίαν τάξιν ἔχουσιν οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑπαγομένων τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῃ» μνημονεύει τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθήρων. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος Γ', ὁ Παλαιολόγος (1325—41) ὑπέγραψε τὴν Ἐπισκοπὴν τῷ Μητροπολίτῃ Μονεμβασίας καὶ προήγαγε αὐτὴν εἰς Ἀρχιεπισκοπὴν διὰ Χρυσόβουλλον, ὁρίζοντος ὅτι «εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα, ἔστω νὰ μένῃ Ἀρχιεπισκοπὴ.» (Τὸ Χρυσόβουλλον τοῦτο ἔκκυσεν εἰς τῶν τελευταίων Ἀρχιερέων τῆς Νήσου, φιλοδοξήσας, ὡς λέγεται, νὰ ὑπάρξῃ αὐτός ὁ τελευταῖος Ἀρχιεπίσκοπος !)

Οὕτως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Κυθήρων, παρὰ τοῦς κλύδωνας αἰτίνας,

συνεπάρκτεον τῆς Ἐκκλησίας τῆς λοιπῆς Ἐπιτανήσου ἐπὶ τῆς Ἑνετοκρατικῆς διήρχετο βίον ἀκόματον ἔχουσα ἴδιον Ἀρχιερέα. Συνεπάρχθη δὲ μόνον περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ 1600. Τότε προκειμένου νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος Διονύσιος ὁ Κατῆλιανός, προσέβαλεν ἄξιωσιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ὁ Κερκλληνίης. Ποῦ δὲ στηριζόμενος, προσέβαλε τὴν ἀξίωσιν ταύτην; Φαίνεται ὅτι κατὰ τὴν περιπλάνησιν Μιχάηλου τοῦ Μαρκουνίου, ὁ Οἰκ. Πατριάρχης ἠνγκασθῇ νὰ ἐπιτείνῃ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Κερκλληνίης καὶ ἐπὶ τῶν Κυθήρων, ἰσοικονομῶν τὰς περιστάσεις. Οἱ Κερκλληνίης ὁμοῦ διεξεδίκουν δικαιοῦματα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπολέμησαν τὴν χειροτονίαν τοῦ Κατῆλιανοῦ.

Καὶ μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ δὲ ἀπέστειλεν πρεσβεῖαν εἰς Ἑνετίαν τὸ 1629 μετὰ ἀνθρώπων ἐν οἷς σὺν ἄλλοις ἔλεγον :

« Ἐνεκὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων, δοθείσης ὑπὸ τῆς Ὑμετέρης Αὐθεντίας τῆς ἐπισκοπικῆς ἀξίης εἰς τὸν Πανιερώτατον Διονύσιον Κατῆλιανόν ἐπὶ ζωῆς του, ἀπογομνοῦται ὁ τῆς Κερκλληνίης Ἐπίσκοπος τῆς δικαιοδοσίας ἣν ἐντὼ παρελθόντι ἔχαιρε τοῦ χειροτονεῖν τοὺς ἱερεῖς τῆς Κρήτης, ὅπερ ὁπόσῃν συνεπιφέρει βλάβην εἰς τὰ δημόσια συμφέροντα, καλῶς ἐννοεῖται παρὰ τῆς Ὑμετέρης Μαγίστης συνέσεως. ὅθεν ταπεινῶς ἐνθυμιζόμεν τοῦτο εἰς τὴν δημοσίαν συρίαν, ἐν ἡ περιπτώσει θανάτου ἢ πάραιτήσεως τοῦ ἄνω βῆαντος, ἐπιστοχρῇ πρὸς τὸν Κερκλληνίης Ἐπίσκοπον ἢ ἀρχαίᾳ αὐτοῦ δικαιοδοσίᾳ καὶ ἐπιψηφισθῇ τῇ εὐσεβεστάτῃ αἰτήσῃ τῆς πιστοτάτης τῆς Κερκλληνίης κοινότητος ».

Ἡ Ἑνετικὴ Δημοκρατία ὁμοῦ ἀπέριψε τὴν αἴτησιν ταύτην.

ΤΑ ΜΥΡΤΙΔΙΑ.— ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΞΕΝΩΝ

Ὑπὸ τὸν μυρτοστερῆ τοῦτον τίτλον εὑρηται ἐν μέσῳ κοιλάδος τὸ ἱερὸν καθίδρυμα, ἐν ᾧ ὑπάρχει ὁλόφυχος ἢ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου. Μέγας καὶ ἀνεμυήνευτος τὸ μυστήριον τοῦτο ! Περιλαμπρῆς ἁγίων κύκλος περικοσμεῖ τὸ Ἴόνιον Κράτος. Καὶ τὴν μὲν Κέρκυραν περιεθρίγκωσεν ἡ πανάγκη τοῦ Ὑψίστου πνοῇ μὲ τὸ ἀείζων καὶ ἀεικίνητον λείψανον τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, τὴν δὲ Ζάκυνθον μὲ τὸ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, τὸ μισεύσμον καὶ θεσπέσιον, τὴν δὲ Κερκλληνίαν ἐξωράισε μὲ τὸ τοῦ ἁγίου Γερασίμου, καὶ τέλος τὴν ἐρυθροῦχον Κόθην μὲ τὴν θεσπεσίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τῆς ὁποῖα τὰ χαριτόβρυτα ρεῖθρα ἀρδεύουσι τὰς ψυχὰς γλυκασμῷ

καὶ ἐλευθερίᾳ πάντων τῶν ἐν πόνοις καὶ στεναγμοῖς μετ' εὐλαβείας προσερχομένων.

Τίς δὲ ὁ ἱστορήσας τὴν ἁγίαν ταύτην εἰκόνα ;—Οὐδεὶς μαρτυρεῖ περὶ τούτου ἀλλ' ὅμως ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν εἶναι ὁ αὐτόφωτος μάρτυς τοῦ ποιήσαντος, ἡ δὲ κριτικὴ, ἐνισχυομένη ἀπὸ τῆς περὶ δόσεως, τάττει τὸ ἔργον εἰς τὰ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ. Ἡ Εἰκὼν, τῆς ὁποίας διεσώθησαν τὰ πρόσωπα μέχρι στέρνων, εἶναι ἐκ μετάλλου ἀγνώστου (1) καὶ ἀδιαφθόρου, τὸ ἅγιον δ' αὐτῆς ἦθος μαρτυρεῖ τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν τοῦ ἱστορήσαντος. Τὸ σῆμα τῶν ἐγκυκλοίων εἶναι ἄπειρον. Πᾶσα διαφορά μεταξὺ πολιτῶν, πολλαῖς δὲ καὶ αὐταὶ τῶν δικαστηρίων αἱ ἀποφάσεις, ἐκτελοῦνται καὶ διαλύονται ἐνώπιον τῆς ἁγίας εἰκόνης δι' ἐπικτοῦ ὅρκου, καὶ οὐκ ἐν τῷ ψευδοκροῦντι ! Φρικτὴς τοιούτων ψευδορκῶν ναυάγις ἀνκαμετρεῖ ἡ νῆσος Κυθήρων. Τέλος ἡ ἁγία αὕτη εἰκὼν εἶναι τὸ λαμπροδόχημα πάσης τῆς νήσου, ἡ δόξα, τὸ ἐγκυλλώπισμα τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοσοῦτον ἰσχυρότερον τῶν νόμων, καθ' ὅσον προλαμβάνει τὰ μυστικὰ ἐγκλήματα καὶ παιδεύει τὰ φανερά.

Ποῖα δὲ τῶν θαυμάτων τῆς πρῶτον διηγήσεται τις ; Ἐντρομος ὑπάρχει εἰσέτι εἰς τὰς καρδίας πάσης τῆς νήσου ἡ ἀνάμνησις τῆς 21ης πρὸς τὴν 22αν Ἰανουαρίου τοῦ 1829, ὅτε διερρήχθησαν οἱ κηταρράχται τοῦ οὐρανοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἁγία τῆς Μυρτιδιωτίσσης τότε εἰκὼν παρὰ τῷ ἐν τῷ φρουρίῳ ναῶν· δεξιόθεν δὲ τοῦ ναοῦ τοῦτου ὑπῆρχε τοιχοκόλλητον ὀψάτιον, ὅπερ εὐτυχῶς, οὕτως εἶπεν, ἐχρησίμευε τότε ὡς πρόχειρος πυριτιδαποθήκη, ἐν ἧ καὶ βρέλια ἀνοικτὰ εὕρισκοντο. Ἐν δὲ τῇ ταραχοφόρῳ ταύτῃ νυκτί, πίπτει κεραυνὸς ἐπὶ τοῦ φρουρίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν σπαρασσόμενος, ἀνατρέπει καὶ τὸ ἐμβυθὸν αὐτοῦ καὶ φρενητιῶν ἐκτροπᾶ ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης τὸν τοῖχον, εἰσπηδᾷ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην, ἀνατρέπει καὶ αὐτόθι τὸ ἐμβυθὸν καὶ ἀνακυλᾷ τὰ πυριτιδοβάρηλα, καὶ οὕτως ἐξέρχεται πεπυρακτωμένος, καὶ διαστεινώνει τὸ παλάτιον τοῦ διοικητοῦ, ἀρίνων πανταχοῦ καταστρεπτικὰ τῆς λύσεως τοῦ ἔχνη καὶ πίπτει τέλος εἰς τὴν θάλασσαν, διελθὼν ἀπὸ τὰ μέσα τῆς μεγάλης πυριτιδαποθήκης, χωρὶς ν' ἀνὰ φλεγῇ ἡ ἐν αὐτῇ κολοσσικὴ ποσότης τῆς πυριτίδος ! Τὴν ἐπικύριον ὁ Ἀγγλος

(1) Ἐσφαλμένως ὁ Ἅγιος Κυθήρων κ. Εὐθύμιος γράφει εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν Ἀκολουθίαν τῆς Μυρτιδιωτίσσης ὅτι ἡ εἰκὼν εἶναι ἐπὶ σανίδος γεγραμμένη!!.....

διοικητὴς Μανφελ ἐγὼνυπέτχσεν ἐνώπιον τῆς ἁγίας εἰκόνας, ἦναψεν ἐνώπιόν αὐτοῦ λαμπάδα ὑψίστομον, καὶ στεναχθεὶς διέχυσεν εὐλαθείας δάκρυ. Μεθ' οὗ συρρεῦσαντος τοῦ πληθους μετερεσον τὴν ἁγίαν εἰκόνα εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν προφυρευομένου τοῦ κλήρου καὶ πάσης τῆς χυρείας τῶν μεγιστάνων, ἐν παραταξέσι στρατιωτικαῖς κρᾶζοντες : « Παναγίκα Δέσποινα ! σῶσον ἐλέησον ».

ΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΚΟΡΩΝΑΙΟΝ

Ἀρχιμαχητὴν γενναῖον καὶ ἀγωνιστὴν λαμπρὸν,
τὸν ἀνδρεῖον Κορωνάιον θὰ ἐμνήσω τραγυνδῶν.
Γίγας εἰς τὸ σχέδιόν του, εἰς τὸ ἔργον του ἀστραπή,
τοὺς προγόνους του ἐνθυμίζει ποῦ προσκύνησεν ἡ γῆ.
Θρηνον κάμνει εἰς τὴν Κρήτη, τοῦρκους σφάζει οἶαν τραγιά,
Μουσταφᾶ πασὰ κλονίζει καὶ τὸν διώχνει στὰ Χανιά.
Εἰς τὰ στήθη του ἔχει αἷμα φιλελεύθερο θερμὸν,
ποῖος μορεῖ νὰ τὸν κρατήσῃ νὰ τοῦ πῇ σὲ σταματῶ;
Βουκουρεστίον 1867

ΤΟ ΦΑΓΓΛΙ

Ἐξυπνῶ μὲ τὰ φαγγλιά
ποῦ 'στῆς ῥάχες τριγυρίζουν,
κ' εἰς τὰ σκότη τὰ βαθειὰ
λάμπει θαμπερὴ σκορπίζουν.

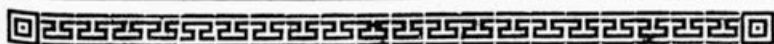
Εἶναι τοῦ βουνοῦ στοιχεῖα
'ς τὸ σκοτάδι γεννημένα,
ποῦ ἀρπάζουν μ' ἀπονιά
τὰ ὀρτύκια τὰ καυμένα,

Κύθηρα.

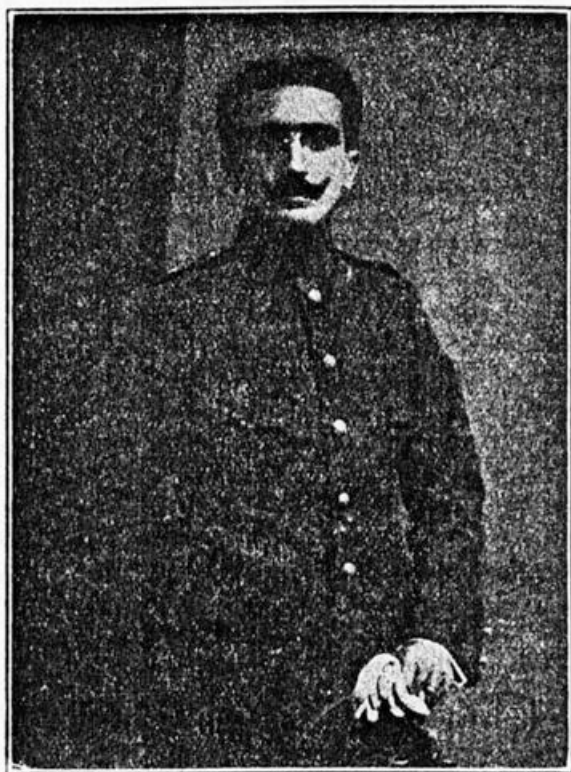
ΙΩ. Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΜΑΡΤΗΣ Ο ΠΕΝΤΑΓΝΩΜΟΣ

Ὁ Μάρτης ὁ πεντάγνωμος ποῦ πέντε ἀλλάζει γνῶμες :
Τὸ προῖ εἶναι χειμῶνας—Ἄνοιξι τὸ μεσημέρι
Τὸ ἀπόγευμα χιονίζει—καὶ τὸ βράδυ Καλοκαίρι.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

Ὁ ἰατρός κ. Μαρσέλος γιὸς ἐγκρίτου ἀνμπολίτου μας ἐγκατεστημένον ἐν Σμύρῃ, κατέστη ἐξέχονσα φησιογνωμία τιμῶσα τὴν ὅλην Ἑλλάδα, ἐξαίρετικῶς δὲ τὴν ἰδιαιτέραν Πατρίδα μας.

Λιδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης, ἐπληρξεν ἐπὶ μακρὸν βοηθὸς διαφόρων κλινικῶν Πανεπιστημιακῶν τῆς ἐν λόγῳ πόλεως καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς καθηγηταῖς Urbantschitsch καὶ Koschier. Διατρίβας ἐπὶ δεκαετίαν ἐν

Εὐρώπῃ μάλιστα ἐπαρῆλθεν ἐν Σμύρνῃ ἀνέλαβε τὴν διεξήχυσιν τοῦ Ὁτολαργυρολογικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀρμενικοῦ νοσοκομείου. Κατὰ τὸν πόλεμον κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπιάτου, παρασχὼν οὕτω μεγίστας ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἐν Μακεδονίᾳ Στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα. Ἐν ἐκστρατείᾳ δὲ εὐρισκόμενος ἀπέστειλεν εἰς Βιέννην σπουδαιοτάτην πραγματείαν ἐπὶ λαρυγγολογικῶν ζητημάτων ἣτις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἐκδοθὲν ἐπιστημονικὸν λεύκωμα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐορτάζοντος τὴν ἐξηκονταετηρίδα αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης κ. Chiari παρ' ᾧ βοηθὸς ἐχορημάτισαν. Εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ παγκόσμιον συνέδριον τῆς λαρυγγολογίας τὸ συνελθὼν τὸ 1911 εἰς ὃ προσκληθεὶς μετέβη, προσέβη εἰς σπουδαιοτάτην ἀνακοίνωσιν ἣτις μετεφράσθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰ ἐγκριτότερα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος προσεκλήθη καὶ αὐθις ὅπως συμμετάσχη τῆς μεγάλης διεθνοῦς ἐπιτροπῆς τῆς ἀποτελεσθεύσης ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἐπιστήμονας ὅλων τῶν ἔθνων πρὸς ἐξέτασιν τῆς μαστιχοῦσης τὴν ἀνθρωπότητα νόσου ὀξείας. Τὸ περιεργότερον δὲ ὅτι ἐξελέγη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ Πρωτάνεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανεπιστημίου καὶ καθηγητοῦ κ. Ζιά Νουρὶ μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐξήτασεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξέλιξιν τῆς νόσου αὐτῆς καθ' ἅσας τὴν Τουρκίαν. Ἐπὶ πλέον πρῶτος ὁ κ. Μαρσέλλος ἐφήρμοσεν τὸ Ὀλοφαγосκόπιον καὶ τὸ Βρογχοσκόπιον οὐχὶ μόνον ἐν Τουρκίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἐπίσης εἶναι ὁ πρῶτος ὅστις ἐπέχειρησε μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν τὴν ἐγγείρησιν τοῦ λαβυρίνθου τοῦ ὠτός ἐν Ἀνατολῇ καὶ Ἑλλάδι ὡς καὶ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ λάρυγγος διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας.

Τὸ κοινὸν ὅμως τῆς ὅλης ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τοῦ κ. Μαρσέλλου εἶναι ἡ σειρὰ σπουδαιοτάτων ἐπιτυχῶν ἐγγειρήσεων τῆς κεφαλῆς ὡς ἐν Σμύρνῃ ἐξετέλεσεν, αἵτινες ἔτυχον ὅλως ἰδιαιτέρας μνείας καὶ προσοχῆς παρὰ τοῖς διαφόροις ἐπιστημονικοῖς κύκλοις τῆς Εὐρώπης.

Τοιοῦτος ἐν βραχνολογίᾳ ὁ κ. Μαρσέλλος, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, ὁ τιμῶν ἐν τῇ ξένῃ τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα.

· Ὁ φύλαξ τῶν κτημάτων τοῦ Γ. Καλούτση, ἔφερε πρὸς αὐτὸν ἀγροκλέπτην περίφημον μὲ φορτίον ἔλαιων τὰς ὁποίας οὗτος εἶχε κλέψει. Ὁ Καλούτσης ἐπλήρωσεν εἰς τὸν κλέπτην δύο ἡμερομίσθια εἰπὼν :

— Ὅταν σὲ ξαναχρειασθῶ θὰ σοῦ παραγγείλω.

Ἐκτοτε ὁ ἀγροκλέπτης ἐγένετο τίμιος ἄνθρωπος.

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

.* Εἰς τὸν ἐν Κυθήροις βωμὸν τῆς Ἀφροδίτης ὑπῆρχεν ἄγκιμα τῆς Θεᾶς ταύτης ὠπλισμένον. Εἰς τὴν βᾶσιν αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή : «τῶν χεῖρα ποτὲ φέροντα δεῖ τῶν τύχην ἐπικαλεῖν.» Ἐννοεῖ ὅτι οἱ ὅπλα φέροντες, πρέπει νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν τύχην πρὸς εὐδοκίμῃσιν αὐτῶν.

.* Παρὰ τὸν Ποταμὸν ἐξήγοντο ἄλλοτε λευκὰ ὠρεῖα μαρμαρυ. Τώρα ;...

.* Παρὰ τὸν φάρον τοῦ Μουδαρίου εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀκτῇ σῶμα ἀνδρὸς ἀπολιθωμένον. Τὸ λείψανον εἶναι ἀκέραιον, ἑλλειπουσι, δὲ μόνον τεμάχια μικρὰ ἀρχειρεθέντα ὑπὸ Ἀγγέλων περιηγητῶν.

.* Ἡ σφραγὶς τοῦ ἐκκρίτου Ἀρχιερέως Κυθέρων, φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ προστάτου τῆς Νήσου ἀγίου Θεοδώρου.

.* Κατὰ τὸ 1814 οἱ κάτοικοι ὁλοκλήρου τῆς Νήσου ἀνῆλθοντο εἰς 9231 ψυχάς. Τούτων 150 ἦσαν ἱερεῖς, 204 εὐγενεῖς, 422 γέροντες, 1741 δημοτικοὶ (ποπολάνοι), 1544 παῖδις καὶ 4439 γυναικες. Ἐκ τῆς Νήσου ἀπουσίαζον καὶ 686 ἄνδρες καὶ 65 γυναῖκες.

.* Πλησίον τοῦ Κραββαῖ ἐσώζετο μέχρι τοῦ 1906 μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον δένδρον πορτοκαλέας. Εἶχε κυρτὸν παχύτατον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχον χαραῖται τὰ ὀνόματά των διάφοροι περιηγηταί, οἱ δὲ πολυπληθεῖς κλάδοι του ἐκάλυπτον μεγάλην κυκλικὴν περιφέρειαν. Ἡ καρποφορία του ἦτο τι ἑκτακτὸν. Συνελέγοντο ἐξ αὐτοῦ κατ' ἔτος ἕως εἰκοσιπέντε χιλιάδες πορτοκαλλία ! Τὸ ἕξοχον τοῦτο δένδρον παρεσύρθη δυστυχῶς ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ 1906 συμβάσεως ἐν Κυθήροις πλημμύρας.

.* Περιηγητῆς Εὐρωπαῖος τὸ πάλαι, ἀνεῦρε παρὰ τὸν Ποταμὸν μαρμαρον μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν : ΝΕ—ΑΦ—ΘC—ΚΡΑ—ΚΩΝ—ΚΑΙ—ΠΑΝΤΟC—Κ=ΜΟΥ. Ἡτις κατ' αὐτὸν ἐσήμαινε : Ναὸς Ἀφροδίτης Θεᾶς Κυρίας Κυθηρίων καὶ παντὸς Κόσμου.

.* Ὁ παρὰ τὴν Παλαιόπολιν ναὸς τῶν ἁγ. Ἀντογύρων, ἦτο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ναὸς τῆς Ἀφροδίτης.

.* Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ παρὰ τὴν χώραν Τουρκοβουνίου, εὐρίσκονται πάμπολλα ἀπολιθωμένα ὅσθα ἀνθρώπων. Ἀλλαχοῦ τῆς

Νήσου εὐρίσκονται τοιαῦτα θηρίων παρμεγίστων ἐκ τῶν λεγόμενων προκτακλυσμικίων.

*. Τα ἄντρα τῶν σταλακτιτῶν Μυλοποτάμου καὶ Κελάμου, συγκοινωνοῦν διὰ σήραγγος, κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν.

*. Τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης, λέγεται ὅτι εὗρε κάποιος γεωργὸς καλλιεργῶν τὸ κτῆμά του καὶ τὴν ἔρριψεν εἰς ἓνα τοῖχον ὡς λίθον κοινόν. Ἄλλος τις ἐννόησας ὅτι εἶχε ἀξίαν τινὰ τὴν ἠγόρασεν ἀντὶ δέκα δραχμῶν, καὶ τέλος κατεστάλαξεν εἰς χεῖρας ἀρχαιοκαπήλου. Ὁ ἀρχαιοκαπήλος τὴν ἐπώλησεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀντὶ 60,000 δρχ. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἦτο ἀτζαμῆς διότι ἠδύνατο καὶ ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἑκατομμύρια!

*. Ὁ μακαρίτης ἀρχαιολόγος Ἑρ. Σχλημαν παραμείνας ἐπὶ πολὺ εἰς Κύθηρα χάριν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν, παρετήρησεν ὅτι οἱ κάτοικοι χωρίων τινῶν μεταχειρίζονται τριᾶκοντα περίπου Ὀμηρικός λεῖξεις κατὰ τι παρεφθαρμένους εἰς τὰς ὁμιλίαις των.

Ἡ Γέρουρα τοῦ Κατουνίου μὲ τὰ κολοσσιαῖα τῶς τῆς, εἶναι μοναδικὴ ἐν Ἑλλάδι διὰ τε τὸ μέγεθος, τὴν στερεότητα καὶ τὴν ὠριότητα αὐτῆς.

*. Ὁ ναὸς τῆς ἀγ. Εἰρήνης πρὸς τὸ χωρίον Σκουλιάνικα εἶναι κτίσμα τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας. Εἶχε σχῆμα μεγαλοπρεπῶς Βυζαντινόν, ἀλλὰ τελευταῖον τὸ κατέστρεψαν οἱ ἐπίτροποι χάριν... ἐξωραίσσεως τοῦ Ναοῦ!

*. Τὸ τέμπλον τοῦ Ἑσταυρωμένου τῆς χώρας εἶναι ἐξαιρετικὸν καὶ μοναδικῆς τέχνης. Παριστᾷ τὴν «ἄμπελον τὴν ἀληθινήν» θεωρεῖται δὲ ὡς ἀριστούργημα γλυπτικῆς ἀμ. καὶ ζωγραφικῆς.

*. Αἱ δεξαμεναὶ τοῦ φρουρίου τῆς χώρας εἶναι τοσοῦτον εὐρύχωροι, ὥστε δύνανται νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὰς ἀνάγκας 5,000 ἀτόμων ἐπὶ ἑξ μῆνας.

*. Εἰς τὸ Διοικητήριον τοῦ φρουρίου, τὸ ἀληθινὸν Παλάτι ἐγκατελείφθη σὺν ἄλλοις ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ μεγαλοπρεπῆς καθρέπτης. Τοῦτον ἀντικατέστησεν εἰς τῶν ἐλλήνων ἐπάρχων διὰ μικροτέρου, καὶ τοῦτον πάλιν ὁ διάδοχος δι' ἑτι μικροτέρου. Τέλος κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν Ἑλλήνων ἐπάρχων ἐκρέματο εἰς τὴν θέσιν τοῦ θαυμασίου ἐκείνου καθρέπτου, ἓνα καθρεπτάκι ἐλλήνικώτατον... ἀπὸ ἐκεῖνα δηλ. τὰ ὁποῖα φέρουν οἱ εὐζωνοὶ εἰς τὸ σελᾶχι τους!...

*. Τὰ Κύθηρα ἐπὶ Ρωμικῶν ἐθεωροῦντο ὡς τόπος ἐξορίας. Εἰς αὐτὰ ἐξωρίσθη ὁ Ἀνθύπατος τῆς Ἀσίας Γάιος Σιλανός.

Η ΛΥΡΕΣ ΚΑΙ Η ΛΙΡΕΣ

Χωρικός πικνουργότατος ἐκ τοῦ χωρίου Μιττάτζ, προσήχθη ἐνώπιον Ἀγγλου δικαστοῦ—ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας ἐν Κυθήροις—διὰ μετρίκιν τινὰ κατηγορίαν. Μετὰ τὴν ἀπολογίαὶν του ὁ Ἀγγλος τῷ ἐπεβαλλε βαρεῖαν τιμωρίαν.

— Δέκκ-πέντε λίρας πρόστιμον.

Ὁ χωρικός ἐδήλωσεν ὅτι δὲν τὰς ἔχει καὶ ἐζήτησε προθεσμίαν διὰ νὰ τὰς φτιάσῃ.

— Πόσας ἡμέρας θέλεις;

— Σκράντα.

Ἡ προθεσμία ἐδόθη. Μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ὁ χωρικός προσήλθε πρὸ τοῦ Δικαστοῦ φέρων ὀγκώδη σάκκον.

— Ἐφερες τὸ πρόστιμον;

— Μάλιστα !...

Καὶ ἤρξατο κενώνων τὸν σάκκον καὶ περτάσσων ἐπὶ τῆς τραπεζῆς.... λύρας, τὰ γνωστὰ ὄργανα.

— Τί εἶναι αὐτά; ἠρώτησε μετὰ θυμοῦ ὁ Δικαστής.

— Λύρες ἀφέντη· τὸ πρόστιμο ποῦ μ' ἐτιμώρησες.

Ὁ Ἀγγλος ἐξεπλάγη.

— Μὰ ἐγὼ διέταζα νὰ φέρης λίρας χρήματα, ὅχι ζύλα...

— Ἀλλες λίρες ἐγὼ δὲν ξέρω. Αὐτὲς λένε εἰς τὸ χωριό μου λύρες.

Ὁ Δικαστής ἐθόρυμασε τὴν πικνουργίαν τοῦ χωρικοῦ καὶ τὸν ἀπέλυσε γελῶν.

Ἀγγλος Ἀρμοστής προέλεγεν εἰς τὸν Κοσμᾶν Πανάρετον, ὅτι οἱ Κυθηριοὶ θὰ ἐπτώχευον μετὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

— Κάλλιον μὲ τὴν Μητέρα μας ξηρὸ ψωμί, παρὰ μὲ δυνάστας, πολυτελῆ τραπέζια, ἀπλήντησεν ὁ Πανάρετος.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ

1. 'Απὸ αἴττα ποῦ δὲν τρῶς, τί σὲ μέλει κι' ἂν καῇ;
2. 'Ακόμη δὲν τὸν εἶδαμε καὶ Γιάννη τὸν ἐβγάλαμε.
3. 'Αλλοῖ τὸν δέρνουν δεκοχτῶ καὶ δὲν τὸν δέρνει ὁ νοῦς του.
4. 'Αλλοῖ 'που τῶχει κοῦτρά του, νὰ κατεβάζῃ ψεῖρες.
5. 'Αλλοῖ τὸν δυνατώτερον, ποῦ πιάσουν δηδὸ σπασμένοι.
6. 'Αλλη εἶν' ἡ φιλία μας, κι' ἄλλη ἡ πραγματιά μας.
7. 'Αμαθος παπούτσι εὐφόρει, κάθε πάτημα τὰ ἐθῶρει.
8. Ζῆσε μαῦρε μου, νὰ φᾶς τριφύλλι.
9. Κι' ἂν δὲν θωρῇ; θωροῦνε σε, κι' ἂν δὲν γροικᾷς, γροικοῦνε σε.
10. Κάλλιο γαῖδουρόδενε παρὰ γαῖδουρογύρευε.
11. Κι' ὁ ποντικός 'στὴν τρύπα του, μεγάλος οἰκοκύρης.
12. Λέεις τα, παθαίνεις τα.
13. Μάτια ποῦ δὲν θωριῶνται, γρήγορα λησμονιῶνται.
14. Μὲ τὸ νοῦ πλουτίζει ἡ κόρη, μὲ τὸν ὕπνο ἡ ἀκαμάτα.
15. 'Όλα τὰ στραβὰ ψωμιὰ, ἡ κυρὰ πινακωτή.
16. 'Ο παμπᾶς τὰ 'μπρὸς τὰ ἐθῶρει, καὶ τὰ 'πίσω δὲν τὰ ἐθῶρει.
17. 'Ο λόγος σου μ' ἐχόρτασε καὶ τὸ ψωμί σου φάτο.
18. 'Ο καθεὶς τὴν πόρδαρά του, μοσχολεῖβανο τὴν ἔχει.
19. 'Οποῖος τρέχει τὰ μαζώνει κι' ὅποῖος κάθεται ζαρώνει.
20. 'Όταν ἐσιοῦσαν τὴν ἀχλάδα, ὅσοι ἐσώσαν ὅλοι ἐφάγαν.
21. 'Ο ποντικός 'στὴν τρύπα δὲν χωρεῖ καὶ κολοκύθια σέρνει.
22. 'Ομορφέ μου τί θὰ φᾶμε;... 'Ασχημέ μου φέρ' νὰ φᾶμε.
23. Παπούτσι ἀπὸ τὸν τόπον σου, καὶ ἄς εἶνε μπαλωμένο.
24. Πάντα ἐμπρὸς μου τήνε βλέπω, τὴν παντέρμη μου ρόκα.
25. Τὰ δικὰ μου ὀνόματα, πάντα σὺν γειτόνισσα.
26. Τὰ λόγια τῶν πολλῶν, κάνουν τὸν ἄνθρωπον λωλόν.
27. Τί πῶς μ' ἔχεις καὶ πῶς σ' ἔχω; 'Όπως μ' ἔχεις ἔτσι σ' ἔχω.
28. Φίλον καλὸν ἀγάπατον, μὲ τὸ ἐλάττωμά του.
29. Χαρᾶς τὸν Νιὸ ποῦ ἀγρυπνᾷ, τὸ γέρο ποῦ κοιμᾶται.

[Ἐκ τῆς συλλογῆς Δ. Σ. ΑΛΒΑΝΑΚΗ]

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

... Νικωμένων καὶ νικούντων, καὶ ἡρωϊκῶν παίδων,
 Καὶ ἀλαλαγμῶν, καὶ θορήγων, καὶ σαλπύγων, καὶ τυμπάνων,
 Καὶ χαλκοῦ συγκρουομένων, καὶ χρομετιζόντων ἔπλων,
 Τρομερὸν ἀκούω κτέπον.

Π. ΣΟΥΤΣΟΣ

Ἀποτελεῖ ἀληθῆ τιμὴν οὐ μόνον διὰ τὰ Κύθηρα ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν, ἥ παντοιοτρόπως ἐκδηλουμένη ἐνθεοσμος φιλοπατρία τοῦ ἐν Παρισίοις ἀξιωτίμου συμπατριώτου ἡμῶν κ. Βασιλείου Κασσιμάτη. Ὁ κ. Κασσιμάτης ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον ἐν τῇ Παγκοσμίῳ πρωτενοῦσῃ ἀποκατασταθεῖς, ἴδρυσεν ἐν αὐτῇ οἶκον Ζαχαροπλαστικῆς ἐξόχως εὐδοκιμοῦντα, ταχέως δὲ κατέκτησε τὴν κοινὴν ὑπόληψιν. Ἀλλ' ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐπέσυνε τὴν ἀγάπην, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν σεβασμὸν εἶναι οἱ ἐκεῖ πολυπληθεῖς Ἕλληνες. Διότι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ὁ οἶκος του κατέστη τὸ ἀνεπίσημον Ἑλλήν. Προξενεῖον, εἰς δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες διερχόμενοι ἐκ Παρισίων ἢ διαμένοντες ἐν αὐτοῖς, εὐρίσκουσιν ἀνθρώπητον περιποίησιν καὶ προστασίαν οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ταύτης. « Πάντα Ἕλληνα—ἔλεγεν ἡμῖν φίλος διπλωμάτης ὑψηλῆς ἐν Παρισίοις—ὁ Κασσιμάτης ἂν ἔχει ἀνάγκην θὰ συνδράμῃ, ἀλλως θὰ περικοιμηθῇ... » Ἐτερος ἔγραψεν ἡμῖν τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά : « Ὁ κ. Κασσιμάτης εἶναι κάτοχος μεγάλης περιουσίας . . . ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας τοῦ ἔγραψαν οἱ παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, ἀντὶ χρημάτων τὰ ὅποια θὰ εἶχεν ἂν ἐκέκτητο μικρότερον φιλοπατρίαν ». Τὰς ὁποίας ἐθνικὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ κ. Κασσιμάτη ἐκτιμῶντες οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες ἐπιστήμονες, ἔμποροι, ἐργάται, πάντες ὁμοθυμαδὸν ὑπὲρ τοὺς 300 ὑπέγραψαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦντες τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ πλείστοι ἐφημερίδες πολλὰ περὶ αὐτοῦ ἔγραψαν τὸ ἄρθρον μιᾶς τῶν ὁποίων καταλήγει οὕτω : » Ἀπὸ τὴν Κων)πολιν, τὴν Σμύρνην, τὴν Μασσαλίαν, τὸν Πειραιᾶ, τὴν Ἀμερικὴν, ὅσοι Ἕλληνες ἐξέπεσαν εἰς τὸ Παρίσι, εἰς τοῦ κ. Κασσιμάτη κατέφυγον. Τὸ κατὰ στήμα τοῦ κ. Κασσιμάτη εἶναι ἐν Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἀνεπίσημον. Καὶ ἐπικροτοῦμεν ὁλοφύχως τὸ διάβημα τῶν ἐν Παρισίοις Ἑλλήνων τὸ ἀποβλέπον ἐἰς τὴν ἠθικὴν ἀμοιβὴν ἐνός μοναδικοῦ τέκνου τῆς Πατρίδος ».

Ο ΒΑΣ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Τοιοῦτος ὁ ἐν Παρισίοις ἐνθουσιώδης Συμπατριώτης ἡμῶν κ. Βασ. Κασσιμάτης, οὕτως τὴν εἰκόνα μετὰ πατριωτικῆς ἐνχαριστήσεως δημοσιεύομεν ἐν τῇ «Κυθῆρ. Ἑπετηρίδι».

ΜΙΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁ ἐκ Μυλοποτάμου ιερομόνυχος Γρηγόριος Λογοθέτης, ἀπεμνημόνευσε, μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὸ κάτωθι Κυθηραϊκὸν χρονικόν :
1780. Φεβρουαρίου 1 ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Δευτέρα.

Ἐγένετο ἐκανάστασις ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, μάλιστα ἀπὸ τὰ Μητάτα καὶ ἔξω ἐκκέντιον τοῦ αὐθέντος Πρεβεδοῦρου Πέτρου Μαρτζέλου, ὅπου ἦτο κατοικημένος εἰς τῆς Κυρῆς τὸ χωρίον (Ποταμοῦ)· κἀνόντας πολλὰς ἀδικίας καὶ μὴ ὑποφέροντες οἱ ἄνθρωποι ἐσυναχθησαν πλῆθος στοχαζόμενοι νὰ τὸν σκοτώσουν, ὅμως ἐγλύτωσε καὶ ὕστερα ἐγένετο μεγάλη παιδευσὶς εἰς τοὺς δύο Καλουτσαῖους, τὸν σιὸρ Τζωρτζή καὶ Ἐμμανουήλ, τὸν υἱὸν τοῦ καὶ σιὸρ Ἐμμανουήλ Κασσιμάτη τὸν Ραγγιωνάτον, λέγοντες πῶς αὐτοὶ ἦτον ἡ αἰτία τοῦ σκανδαλοῦ μὲ μερικὸν ἀπὸ τὰ χωρία, ὥστε τοὺς ἄνωθεν ἄρχοντας καὶ δύο ἱερεῖς ἀπὸ τὸ χωρίον, τὸν Παππὸν Γεώργιον Ἀρώνην καὶ Παππὸν Παναγιώτην Δικακίην τοὺς ἐπέβαν εἰς τὴν Βενετικὴν καὶ τοὺς ἔβαν εἰς τὰ βάραντα, μάλιστα τοὺς ἱερεῖς (ὡς χωρικοὺς) τοὺς ἔβαν εἰς τὰ καμκρότα (φυλάκας) ὅπου ἔλειψεν ὀλίγον νὰ χελού.

1781, Σεπτεμβρίου. Ἐσώθη ὁ δεσπότης Νεόφυτος Καλούτσας Μιχαλάκης ζῆσαι χρόνους 5, καὶ 5 μῆνας ὡς ἀρχιερεὺς· λέγουσι πῶς τὸν ἐκρυσάωσε μὲ τὸν κερσὶ ὁ ἄνω Πρεβεδοῦρος Μαρτζέλος, ὡτὰν ποῦ ἦτο συγγενής, ἤγουν κουνιάδος τοῦ Τζωρτζή Καλούτση.

ΚΥΘΗΡΑΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΑΦΕΝΤΗΣ ΓΑΪΔΑΡΟΣ

Ἄγγλος δικαστὴς ἐκ τῶν ὑπηρετησάντων ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Κυθήροις, παρατήρησε χωρικὸν δέροντα ἀνηλεῶς τὸν ὄνόν του. Πλήρης ὀργῆς ὁ ζωόφιλος δικαστὴς ἐκάλεσε φωνάζων τὸν χωρικὸν, εἰς ὃν, μετὰ δρυμείας παρατηρήσεις, ἐπέβαλε βαρὺ πρόστιμον. Ὁ χωρικός καταβῆκε τὸ πρόστιμον ἀγογγίστως. Κατελθὼν ὅμως εἰς τὴν ὁδὸν ὅπου εἶχεν ἀφίσει τὸ Γαΐδαρόν του ἀπεκαλύφθη, καὶ ὑποκλινόμενος πρὸ αὐτοῦ βαθεῶς, ἐφώνησεν εἰς ἐπήκουον τοῦ ἐκ τοῦ παραθύρου παρατηροῦντος Ἀγγλοῦ Δικαστοῦ :

— Προσκυνῶ σε ἀφέντη Γαΐδαρε. Νὰ μὲ συμπαῖξες ποῦ δὲν ἐκάτεχα πῶς ἔχεις τόσο μεγάλους συγγενεῖς !...

ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον βιβλίον τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος» ἐδημοσιεύσαμεν ἄρκετὰ περὶ τῶν ὄντως θερμοκρασιουργῶν ἰχμακτικῶν ὑδάτων τῶν Κυθήρων. Δημοσιεύοντες ἤδη καὶ τὰς κατωτέρω περὶ αὐτῶν πληροφορίες καὶ ἐκθέσεις προσθέτομεν, ὅτι μέγα σφάλμα διαπράττουσιν οἱ ἐν Κυθήροις ἀρμόδιοι, μὴ ἐπιχειροῦντες τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν καὶ μὴ διχοφνηνίζοντες ταῦτα ὡς δεῖ. Ἡ συρροὴ ἀσθενῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ὑδάτων τούτων δὲν θὰ ἦτο μικρὰ, ἀφοῦ εἰς πηγὰς πολὺ μικροτέρας ἰχμακτικῆς δυνάμεως, ἀπειροὶ οἱ ἀδικοκῶπως συρρέοντες.

Ἔκθεσις Πολίτου

Κατὰ πρῶτον τὸ 1853, ὁ καθηγητὴς τῆς χημείας ἐν Κερκύρᾳ Ἰω. Πολίτης ἀνέλυεν τὰ ἐν λόγῳ ὑδάτα. Ἀπεφάνθη ὅτι τὰ ὑδάτα ταῦτα εἶναι ὠφελιμώτατα, καθότι εἰς αὐτὰ ἐνυπάρχουν οὐσίαι τοιαῦται, αἵτινες σπανίως εὐρίσκονται εἰς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ ὕδωρ, ἥτοι θειοῦχον ὕδρογόνον, ἀνθρακοῦχος σίδηρος, σόδα καὶ θεικὴ ἄσβεστος τὰς ὁποίας ἀνεῦρεν, καὶ εἰς ποίας ἀσθενεῖας ἤθελον φανῆ ὠφελίμα. Συνιστᾷ δὲ ταῦτα ἰδίᾳ εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ δερματικῶν νοσήματα, γλῶρῳσιν καὶ ἀναιμίαν.

Ἔκθεσις Λάνδερερ

Δύο θερμὰ ὑδάτα ὑπάρχουν ἐν τῇ νήσῳ, ἐξ ὧν, τὰ μὲν κεῖνται πλησίον τοῦ χωρίου Καραθῶ. Ἐνταῦθα ὑπάρχουν λειψύνα ἀρχαίων ὑδραγωγείων καὶ κτιρίων, ἐξ ὧν δύναται τις νὰ συμπεράνῃ τὴν χρῆσιν τῶν ὑδάτων παρ' ἀρχαίοις.

Τὸ εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν ὑποβληθὲν ὕδωρ, ἔχον γεῦσιν ἀρμυρίζουσαν, ἦτο ἄοσμον εἰδικῆς βαρύτητος 1018, καὶ θερμαινόμενον ἀποθέτει λευκὸν τι καταβύθισμα. Τὰ ουστατικά τῶν ὑδάτων τούτων εἶναι τὰ ἀκόλουθα : Χλώριον νάτριον, ἐγγώριον τιτάνιον, θεικὸν νάτριον, θεικὴ μαγνησία, ἀνθρακικὸν νίτρον, καὶ ἀνθρακικῆς τιτάνου ὀργανικὰ μόρια. Διὰ τῆς ἐσωτερικῆς χρήσεώς των θέλουν ὠφελήσῃ κατὰ διαφόρων ἐμφράξεων καὶ σκληρώσεων τῶν ἀδέων προερχομένων ἐκ δυσκρασίας. Τούτου ἕνεκα ἐφαρμόζονται κατὰ χοιράδων καὶ χοιραδικῶν οἰδημάτων, κατὰ διαφόρων βλενώσεων τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων καὶ μάλιστα κατὰ τῆς ἀρξαιμένης λιθιάσεως ὡς κούτως διὰ λούσεως χρησιμεύουν εἰς ἀρθροθηκὰς καὶ

ρευματικὰς ἐνοχλήσεις, καθὼς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας νόσους, βα-
σιζομένους ἐπὶ διαφόρων ἐμφράξεων τῆς κάτω κοιλίας. Εἰς τὸν χρο-
νικὸν Ἰκτερον καὶ εἰς τὴν ὑπερτροφίαν τῆς σπληνός.

Ἐπὶ σημαντικώτερον τοῦ ἀνωτέρου ὕδατος εἶναι τῆς θέσεως
Πλατάνου Σιδηροῖτης ἢ Σιδηρολύμνη. Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶναι σιδηροῦ-
χον καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἐπιρροῆς, ὀξυδοῦται καὶ ἀπο-
καθίσταται ἀδιαλύτος, ἰδίᾳ ἀποτιθέμενος ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμέ-
νων. Ὡστε τὸ ἀποτεθὲν ὀξειδίου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς κα-
τασκευὴν ἐπωφελῶν σιδηροῦχων ἱλυολούτρων. Τὸ σιδηροῦχον
τοῦτο ὕδωρ ἐμπεριέχει τὰ ἀκόλουθα συστατικά : Ἀνθρακικὸς ὑπο-
ξειδωμένος σίδηρος—ἀνθρακικὸς Τίτανος—ἐγγώριον νάτριον—ἐγγώ-
ριον μαγνήσιον—θεικὸν νάτριον—ἐλεύθερον ἀνθρακικὸν ὀξύ—ὀρ-
γανικὰ μόρια.

Τὰ ὕδατα ταῦτα δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς ἀσθενείας,
πρεσβυμένους ἀπὸ γενικὴν ἀτονίαν, μεγάλην ἐκκένωσιν αἵματος, τὴν
ἀναιμίαν καὶ ὑδραιμίαν ἰδίως εἰς τὴν γλωρῶσιν, εἰς τὴν θαλίτιδα
καθὼς καὶ εἰς ἄλλα νοσήματα προερχόμενα ἀπὸ προσβολὰς τοῦ
νευρικοῦ συστήματος.

Ἀπὸ τὴν θέσιν ἐξ ἧς ἡ χαλυβοθέριμ ἀναβρύει, ἄχρι τῆς λί-
μνης, ἅπαντα τὰ σώματα εἶναι περιβεβλημένα ἀπὸ ὕδραμιγῆς
ὀξειδίου τοῦ σιδήρου καὶ τὸ κατασταλαγμα τοῦτο δύναται νὰ χρη-
σιμεύσῃ πρὸς κατασκευὴν σιδηροῦχων ἱλυολούτρων. Ἡ ἱλὺς αὕτη
δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν εἰδὲι ἐπίδεσμάτων ἐφ' ὅλου τοῦ σώματος
ἢ ἐφ' ἐνὸς καὶ μόνου μέρους. Τοιαῦτα σιδηροῦχα ἐπιθέματα δει-
κνύουσιν ἀρκετὴν ὠφέλειαν κατὰ διαφόρων χρονικῶν καὶ ἀποτικῶν
ἐξανθημάτων, κατὰ οἰδημάτων ἀτονικοῦ εἶδους καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας περιστάσεις, ἃς ὁ ἰατρὸς μόνον δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ.

Ἐκθέσεις Δαμβέργη—Χρηστομάνου

Τὰ ἱαματικὰ ὕδατα Κυθήρων περιέχουσι στερεὰ συστατικά
0,4607 γραμ. κατὰ λίτρον, ἐξ ὧν τὰ κυριώτερά εἰναι : Χλωροῦ-
χον νάτριον, γλωρ. κάλιον, γλωρ. μαγνήσιον, θεικὸν μαγνήσιον,
θεικὸν ἀσβέστιον, ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ἀνθρακικὸν μαγνήσιον,
ἀνθρακικὸς σίδηρος καὶ ὀξειδίου ἀργιλίου. Ἀπεκρίνουσι δὲ ὄντως
θρυμματουρὰ κατὰ τῶν ἀναιμιῶν, γλωρῶσεων, ἐξασθενήσεων,
χρονίων κατάρσεων τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων καὶ τῆς μήτρας ὡς
καὶ τῶν ἐξ ἐλείου μιάσεων παθήσεως, τοῦ ἥπατος τοῦ σπληνός
καὶ τῶν νεφρῶν».

ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Ο κ. EMM. ΚΑΒΑΚΟΣ

Τὰ Κύθηρα θὰ λάβωσι ταχέως τὴν τιμὴν νὰ ἐπιδείξωσιν ἓνα τῶν διασημοτέρων καὶ τῶν ὀλγιότων Καλλιτεχνῶν τοῦ Κόσμου. Εἶναι οὗτος ὁ ἐκ Ποταμοῦ κ. Ἑμμ. Καβάκος οὗτινος τὴν εἰκόνα παραλαμβάνομεν ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων ἐν αἷς παταγώδης περὶ αὐτοῦ ἐγένετο λόγος. Ὁ κ. Καβάκος μεταβὰς παρὰ τῷ ἀδελφῷ του Θεοδώρῳ, ζαχαροπλάστῃ ἐν Βαλτιμόρ, τῷ 1901 εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν, ἐργάζετο παρ' αὐτῷ καὶ ἐφοίτα εἰς τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα τῶν Καλῶν Τεχνῶν, διότι ἠσθάνετο τὸ ἐν αὐτῷ καλλιτεχνικὸν δαιμόνιον. Τέλος κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Μακρονλάνδης τελειοποιηθεὶς εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Τῇ προτροπῇ καθηγητοῦ τινὸς διακρίναντος τὸ τάλαντόν του, ἐπεδόθη εἰς τὴν γλυπτικὴν εἰς ἣν ἤρπαιτο μέγαν θοῆαμβον· Λαβὼν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν τῆς Γλυπτικῆς διὰ τὸ βραβεῖον Rinehart, ἠρίσκεισε μεταξὺ πλήθους συναδέλφων του καὶ ἐκέρδισε τὸ ἔξ

εἴκοσι χιλ. φράγκων βραβεῖον, ἀποσταλὲς ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν αὐτοῦ. Ὁ κ. Καβάκος σπουδάζει ἀπὸ τριετίας ἤδη ἐν Παρισίοις, διακρινόμενος μεταξὺ τῶν ἀπειραρίθμων συναδέλφων του.

Κατὰ τὴν Καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ 1913 ἠτύχησε νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Salon τῆς ἐκθέσεως δύο θαυμάσια ἔργα του, μίαν προτομὴν τοῦ συμπολίτου μας ὁδοντοῦτροῦ κ. Δ. Μαροῦλου καὶ ἄγαλμα παριστάνον τὴν «Ἐμπνευσιν». Ἐπὶ δισχιλίων σχεδὸν ἔργων τῶν διασημοτέρων καλλιτεχνῶν τοῦ Κόσμου, τὰ τοῦ συμπατριώτου μας κατέλαβον σειρὰν 130, θαυμάζονται δὲ ὑπὸ πάντων. Τοιοῦτος ὁ Καλλιτέχνης κ. Καβάκος, περὶ οὗ ἡ «Ἀτλαντὶς» ἔγραψεν: «Αἰσθανόμεθα ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν παρουσιάζοντες τὸν φερέλλιδα ὁμογενὴ καλλιτέχνην εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ προεικάζοντες ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίας του ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ σταδίῳ λαμπρὸν τὸ μέλλον του. Τίς οἶδεν ἂν ὁ τιμήσας τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα μὲ τὴν βράβεισίν του καλλιτέχνης δὲν θὰ γείνῃ μία δόξα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ ἂν δὲν θὰ ἀπαθανάτισῃ τὸ ὄνομά του μὲ τὸ ὁπάνιον καλλιτεχνικὸν του τάλαντον!»

Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ἐν Ἰορδάνῃ γέγονε...

— Παιδί μου, ποῦνε ἡ Μάννα σου;

— Εἰς τὸ λαγκαδί πλένει...

— Βρὲ τὴν καταραμένη
σήμερον ἡῦρε νὰ πλένῃ;

— Ἀφέντη τὴ δραχμοῦλά σου
τὴν ἔχει φυλαγμένη....

— Ὡχ τὴν κατακαῦμένη
κρῦο ποῦ θὰ πέρνῃ!...

* * *

Φεύγετε νὰ φεύγωμε
κι' οἱ παππάδες φτάξανε
μὲ τὲς ἁγιαστοῦρές τους
καὶ μὲ τὲς βρεχτοῦρές τους.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΙΛΑΡΙΩΤΙΣΣΗΣ

Ἀληθές κόσμημα διὰ τὸν φιλοπρόοδον Ποταμὸν ἀποτελεῖ ὁ νεόδμητος καὶ μεγαλοπρεπὴς Ναὸς τῆς Θεοτόκου Ἰλαριωτίσσης οὗτινος τὴν εἰκόνα καὶ τὸ ἱστορικὸν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῆς «Κυθ. Ἐπετηρίδος». Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ναὸς οὗτος ἀνηγέρθη διὰ δωρεῶν καὶ ἐράνων δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν καὶ συνδρομητῶν πρὸς αἰωνίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ δωρηταὶ μὲν ἀνεδείχθησαν οἱ κ. κ. **Ἀδελφοὶ Λεβούνη**, Σταυριανὸς ἱερεὺς χαρτοφύλαξ, Γεώργιος, Διονύσιος, Ἀντώνιος καὶ Ἰωάννης, οἵτινες ἐδωρήσαντο τὸν παλαιὸν ναὸν, μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων, ἱερῶν σκευῶν κ.τ.λ., ὥς καὶ εἰς μετρητὰ δρ. 2,500.

Συνδρομηταὶ δὲ τοῦ ναοῦ εἶναι οἱ ἑξῆς: **Σωκράτης Πιζάνης**, ὅστις προσήνεγκεν ἑξ ἰδίων του μὲν ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ χιλιάδας δραχμῶν, ἑξ ἐράνων δὲ φίλων αὐτοῦ ἐμπόρων κ.κ. Χαρισίου Μπελλένη καὶ Χαλῆλ βέη Σαχὴν 300 ἀγγλικὰς λίρας. Ὁ ἐκ Καραβᾶ ἐργοστασιάρχης κ. **Εὐστάθιος Δηλαβέρης**, ὅστις προσήνεγκεν εἶδη ἀξίας 3,000 δρ. Ὁ δῆμος Ποταμίων 2 χιλ.δρ. Οἱ κ. κ. Γεώργ. Κορωναῖος καὶ Κωνστ. Ἐμ. Κατσούλης δι' ἔργα καὶ μετρητὰ 2,000. Οἱ ἐν Waltham Κυθῆριοι 1936 δρ. Οἱ ἐν Αὐστραλίας Κυθῆριοι 1653 δρ. Οἱ ἐν Pittsburgh Κυθῆριοι 1610 δρ. Οἱ ἐν Σμύρνῃ Κυθῆριοι 1116 δρ. Ἡ ἐν Πειραιεὶ **Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης** 300 δρ. Ἀδελφοὶ Κρέμον δρ. 1150. Δ. Κομηνὸς δρ. 1000. Διακόπουλος δρ. 1000, Σωτήριος Τσαμπηρᾶς δρ. 900. Π. Καστρίσιος δρ. 700. Α. Διακάκης δρ. 700. Ἀναστάσιος Διακάκης δρ. 200. Δημ. Ἀντ. Κομηνὸς δρ. 700. Πισάνος δρ. 500. Πέτρος Πανάρετος 600. Κοσμᾶς Κορωναῖος δρ. 300. Κοσμᾶς Α. Ζαγλανίκης δρ. 300. Ἀλεξάνδρα Παππούδωφ δρ. 300. Ἰωάν. Μανάκος δρ. 250. Ἰω. Μπότσης δρ. 200. Κων. Κορωναῖος 400. Ἱερεὺς Πανάρετος δρ. 250. Π. Κατσούλης δρ. 200. Θ. Κορωναῖος καὶ Δ. Λεβούνης πλοίαρχοι δρ. 500. Ἀνάρ. Ν. Πανάρετος δρ. 150. Ἰω. Χλαμπέας 200. Ἱερεὺς Χαρ. Κασιμάτης δρ. 200. Βίκτωρ Δ. Πανάρετος 200. Κοσμᾶς Γ. Τσιτσῖλιος 180 δρ. Μαγγιῶρος δρ. 350. Γ. Ν. Κορωναῖος δρ. 300. Ἀδελφοὶ Ι. Τριφυλλῆ δρ. 200. Ἰω. Δ. Πανάρετος δρ. 200. Μ. Ι. Μεγαλοκονόμος δρ. 250. Ἀδ. Ἀρχοντούλη δρ. 225. Σπ. Κ. Κορωναῖος δρ. 210. Κ. καὶ Μ. Κορώνης δρ. 200. Παν. Β. Πρωτοψάλτης 120. Π. καὶ Δ. Μπα-

βέας δρ. 150. Θ. Π. Κατσούλης δρ. 200. Π. Καψάνης δρ. 150. Κ. Καψάνης ἢ Βόϊκος δρ. 150. Κ. Χλαμπέας 125. Μπενέτος Καλοπαίδης 200. Ἀδελ. Στρατηγοὶ 150. Ἀδελφοὶ Ἀνάρ. καὶ Βρετὸς Πανάρετοι δρ. 225. Π. Μπελένης 500. Ἀδελ. Ἀρμένης καὶ Τσιτσιναρίδης δρ. 300. Μ. Κουκούλης δρ. 250. Ἀνὰ ἑκατὸν δὲ δραχμὰς οἱ ἑξῆς: κ. κ. Στ. Χλαμπέας, Θ. Α. Κορωναῖος, Σπ. Στάθης, Δ. Β. Πανάρετος, Χαρ. Δελακοβίας, Θ. Α. Τριφύλλης, Ν. Θ. Μεγαλοκονόμος, Β. Τσιγγούνης, Φρ. Σάμιος, Ι. Κορωναῖος, Καλ. Χήρα Θλιβεροῦ, Γ. Καρύδης, Μ. Φαρδούλης, Ἀν. Μεγαλοκονόμος, Θ. Κ. Καψάνης, Φ. Καϊάσας, Ἄννα Γ. Γκές, Βασ. Γ. Καρύδης, Στ. Ἐμ. Θεοδωρακάκης, Δ. Θεοδωρακάκης, Εὐστ. Τσιγγούνης, Ν. Βαμβακάρης, Ν. Μαυρομμάτης, Γ. Στρατούλης, Μ. Ἀρχοντούλης, Π. Τσαμπηρᾶς, Π. Κυπριάδης, Χ. Κ. Κυπριάδης. Διάφοροι συνδρομηταὶ ἐκ κατωτέρων ποσῶν τῶν 100 δραχμῶν, δρ. 6,500.

Ἐκτὸς τῶν εἰς χρήματα ἀνωτέρω συνδρομῶν προσέφερον καὶ πολὺτιμα ἀφιερῶματα οἱ κ. κ. **Σωκράτης Πιζάνης** ἓνα χρυσοκέντητον Ἐπιτάφιον, Παντελεῖμων Τσαμπηρᾶς Ἱεροσολυμίτης, ὡσαύτως ἓνα βαρύντιμον Ἐπιτάφιον καὶ διάφορα σκεύη λατρείας, πολλῆς ἀξίας. Ὁ Ἀρχιμ. κ. Σωφρόνιος Δούκας ἐπίσης σκεύη λατρείας καὶ παμμεγέθη κώδωνα. Ὁ ἐν Σμύρνῃ ἔμπορος κ. Κ. Γαλακάτος ἓνα πολυέλαιον πολὺτιμον, ὅμοιον δὲ ὁ μακαρίτης Ἡλ. Φωτεινός. Τέλος ἡ Α. Σ. ὁ ἅγιος Κυθήρων ἐν πολυκάνδηλον, καὶ ἄλλοι ἄλλα τινά.

Οὕτως αἱ ἀνάγκαι τοῦ ναοῦ ἐν μέρει ἐπληρώθησαν ἐλπίζομεν δὲ ὅτι δὲν θὰ παύσωσιν αἱ εἰσφοραὶ ἵνα καταστή τέλειος, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τιμὴν τῶν ἀπανταχοῦ φιλοτίμων Κυθηρίων. Ἀμήν.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατὰ τὸ 1792, κητέπλευσεν εἰς Κύθηρα ὁ περίφημος Ἀρχιτὼλὸς καὶ ναύαρχος Λάμπρος Κοτσώνης, ἄγνωστον πρὸς τινὰ σκοπόν. Ἴσως μετὰ νουμαχίαν τινὰ πρὸς τοὺς Τούρκους. Τὸ γεγονός μνημονεύει ὁ ἱερομ. Λογοθέτης ὡς ἑξῆς:

1792. Ἦλθε κάποιος ἄνθρωπος Ρουμελιώτης, λεγόμενος Λάμπρος Κοτσώνης ἐκ Λεβηδεῖς ὡσάν Γενεράλης μὲ τὴν ἑρμᾶδα ἰδικήν του, καὶ μὲ παντιέρην Μοσχοβικὴν καὶ ἔκαμε μεγάλαις ἀνδραγαθικαῖς διὰ θανάσεως ὅπου ἐκπτοχάλασε πολλὰ κρηθία τοῦ Τούρκου.

ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ ἐξέτασις τῶν κατὰ παλαιότητα ἐκδηλώσεων, διὰ λόγων, πράξεων ἢ ἐνεργειῶν, τοῦ ψυχικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν ὁρισμὸν τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων Λαογράφων κ. Πολίτης εἰς τὸν ὄρον Λαογραφία, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι παρωράθη σχεδὸν ἐντελῶς. Ἐλάχιστοι ἐργασίαι ἀντικείμενον ἔχουσαι τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐγένοντο, ἐγκατεσπαρμέναι εὐρισκόμεναι ἐν διαφόροις περιοδικοῖς, τῶν ὁποίων δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπὸν νὰ ποιήσωμεν ἐνταῦθα βραχείαν ἐπισκόπην. Καὶ Ἀντικυθηραϊκῇ ἐγένοντο δύο τοιαῦται καὶ ἑξῆς.

1) Στ. Πυλαρινόυ, «Ἀπάνθισμα Κορητικῶν ἁσμάτων ἀδομένων εἰς Ἀντικύθηρα», ἐν Μαρίνου Π. Βρετιοῦ «Ἑθνικῷ ἡμερολογίῳ» (Ἀθῆναι 1865).

2) Κ. Νεστ. Ξυδά. «Συναγωγὴ λέξεων ἐν χρήσει ἐν τῇ Αἰγύλῃ καὶ Κρήτῃ» ἐν «Πανδώρα» (Ἀθῆναι 1870). Περὶ τῆς τετρακοσίας λέξεων μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτῶν.

Αἱ Κυθηραϊκῇ δὲ λαογραφικῇ ἐργασίαι εἰναι καὶ ἑξῆς.

1) Λ. Καλούτση. «Συλλογὴ λέξεων, φράσεων καὶ παροιμιῶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς σημερινοῖς κατοικοῖς τῆς νήσου Κυθήρων», ἐν «Πανδώρα» τόμος II'. (Ἀθῆναι 1862).

Περὶ τῆς δύο χιλιάδας λέξεων μετὰ πᾶσιν τῶν παραλλαγῶν αὐτῶν, πλείσται φράσεις, πολλάι παροιμίαι καὶ τινεὶ κινήματα ἀπικριτίζουσι τὴν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀξιόλογον μελέτην τοῦ Καλούτση.

2) Ν. Δελακοβία. «Δημώδη δίστιχα Κυθήρων» ἐν «Ἐστία» τομ. κII'. (Ἀθῆναι 1889). Τέσσαρες δίστιχα, ἅτινα μετ' ἐλάχιστων ἴσως ἄλλων εἰς ἄλλα φύλλα τῆς Ἐστίας δημοσιεύθέντων καὶ μετὰ τοῦ κἀποθεν «ἐκ τῆς συλλογῆς Ν. Δελακοβία» δεικνύουσιν ὅτι ὁ κ. Δελακοβίας ἔχει ἐργασθῇ καὶ ἀπικριτήσῃ συλλογὴν, ἣν ὁμως δὲν εἶδομεν μέχρι σήμερον δημοσιευομένην.

3) Δημ. Δικαιοπούλου «Εἵκοσι τέσσαρες παροιμίαι ἐκ Κυθήρων». Ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν «Παροιμιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ» τομ. Α. σ. ζα. ἀναφέρει ὅτι ὁ Δημ. Δικαιοπούλος ἀπέστειλεν αὐτῷ εἰκοσι τέσσαρες παροιμίας ἐκ Κυθήρων.

4) Τελευταῖον ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῆς Κυθηραϊκῆς Λαογραφίας ὁ τελειοφοιτὸς τῆς Φιλολογικῆς κ. Σπῦρος Στάθης ἐργαζόμενος μετ' ἐπιστημονικῆς ἐμβριθείας κατάρτησας δὲ ἤδη οὐχὶ μικρὰν συλλογὴν μνημείων τοῦ λόγου διασωθέντων ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ὑπὸ τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Ἐδημοσίευσεν δ' ἐκ ταύτης,

α') «Τὸ παραμῦθον τοῦ Ἀπολλωνίου» ἐν «Λαογραφία» τομ. Α' (Ἀθῆναι 1909). Τὸ ἐδημοσίευσεν δ' ὅπως ἐν Κυθήροις λέγεται, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ τὸ ἐλάχιστον οὔτε εἰς τὴν διήγησιν οὔτε γλῶσσαν. Συνήγαγε δ' ὅτι τοῦτο κατὰ γὰρ ἐκ τῆς «Ἀπολλωνίου τοῦ Τύρου διμᾶδας».

β') «Κυθηραϊκὰ αἰνίγματα». ἐν «Λαογραφία» τομ. Β' (Ἀθῆναι 1910). Ἦτοι αἰνίγματα ἔχοντα ἀσφῆ πρὸς σκοπὸν παραπλάνησεως ὁρίσμων προσώπου, πράγματος κτλ. Τὰ ἔχει δ' ἐπιστημονικῶς τεταγμένα καὶ ἀναφέρει πάσας τὰς παραλλαγὰς των.

* *

Τώρα ἴσως νομίση τις, ὅτι ἀφ' οὗ ἀνέλαβε τὴν μελέτην τῆς Κυθηραϊκῆς Λαογραφίας ἐπιστήμων τοῦ ζήλου τοῦ κ. Στάθης ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου εἶναι ἐξησφαλισμένη. Πλὴν δὲν ἔχει οὕτως· ἡ Λαογραφικὴ ἐργασία ἀπαιτεῖ προσοχὴν καὶ ἐργάτας πολλοὺς. Τοιοῦτοι δὲ διασκορπισμένοι εἰς ὅλα τὰ πέρατα καὶ τὰς γωνίας τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος, ἀπηλλαγμένοι δὲ προλήψεων εἶναι οἱ κ. κ. Δημοδιδάσκαλοι.

Σεῖς κ. Δημοδιδάσκαλοι, εἰς οὓς ἔλαχε τὸ μέγα ἔργον τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, μὴ ἀφῆσητε νὰ χαθῇ ὅ,τι οὗτος πνευματικὸν ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ. Λέξεις, παραμῦθια, τραγούδια, μαντινάδες, νανουρισμὰτα, γητεῖες, προοιμιαί, αἰνίγματα, καθαρογλωσσήματα, εὐχὰς, ᾠδαί, βλασφημιαί, εἴ τι δὲ ἦν καὶ ἔθιμα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ σχολείῳ, προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι, συλλέξετε, ὡς μύρμηκες κόκκους, καὶ καταγράφετε καὶ περιγράφετε. Τὰς συλλογὰς σας δὲ ταύτας κατὰρτιζομένους, ἔχετε Κυθῆριον ἐπιστήμονα Λαογράφον, τὸν κ. Σ. Σταθὴν πρὸς ὃν δύνασθε νὰ τὰς ἐμπιστευθῇτε, ἵνα οὕτως ἀποτελεσθῇ μία ἐνῆχι καὶ λυσιτελὴς ἐργασία.

Ἀθῆναι

ΕΥΑΓ. ΠΑΥΛΙΝΗΣ

* *

Περὶ τῶν πρὸ ἡμῶν δημοσιευθέντων Κυθηραϊκῶν Λαογραφημάτων, ἐν τῷ Α' τεύχει τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἐπετηρίδος» μακρὸν ἐποίησατο λόγος ὁ Καθηγητὴς κ. Πολίτης ἐν «Δελτίῳ τῆς Λαογραφικῆς Ἐταιρείας» (Τομ. Α' τεύχος Β' καὶ Γ' σελίς 395—6).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΦΙΛΟΜΑΘΕΙΑΣ

Ο κ. ΓΕΩΡ. Π. ΜΑΛΑΝΟΣ

Ἀληθὲς παρὰδειγμα διὰ τοὺς νέους, πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ἡ φιλομάθεια τοῦ θαλεροῦ προσβύτιον συμπατριώτου μας κ. Γεωργίου Π. Μαλάνου. Ὁ κ. Μαλάνος πατὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπορευομένων καὶ ἀγαπητῶν τοῖς πᾶσι κ. κ. Παναγιώτου καὶ Ἰωάννου Μαλάνων, εἰς προεστυτικὴν ἤδη ἡλικίαν εὗρισκόμενος καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ἰδρυσιν Μελισσοκομικῆς σχολῆς ἐν Χαλανδρίῳ, ἐπόμενος δὲ τῇ συμβουλῇ τῶν ἀρχαίων «μὴ ὄκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς δυναμένους χορήσιόν τι διδάξαι», κατέλιπε τὸν ὥραϊον Μυλοποτάμον καὶ ἐνεγράφη μαθητὴς τῆς λεχθείσης Σχολῆς, ἧς τὰς παραδόσεις θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς μετ' ἐπιμελείας παρηκολούθησε. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐνεθουσίασαν αἱ εὐστοχοὶ καὶ πλήρης ἄλλαις ἀπαντήσεσι του, ὁ δὲ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κ. Στ. Στρεῖτ παρεχώρησε, τιμῆς ἐνενεκεν τὴν ἔδραν του τῷ κ. Μαλάνῳ, ἣν οὗτος δὲν ἐδέχθη. Ἐδέχθη ὁμως ἀθρόα τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων διὰ τε τὴν φιλομάθειάν του καὶ τὰς λαμπρὰς ἐξετάσεις του καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐφαρμόζων ὅ,τι ἐδιδάχθη ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐν Κυθήροις Μελισσοκομίας, γενόμενος δὲ ὑπόδειγμα φιλομαθείας τοῖς νέοις καὶ ἐπιγιννομένοις.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Μεγίστην ἐπιθυμίαν αἰσθανόμεθα πρὸς παροχὴν παντοίων πληροφοριῶν περὶ τῶν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν ἡμῶν. Δυστυχῶς τὸ ἐγχείρημα δὲν εἶναι εὐκόλον μὴ εὕρισκομένων τῶν προθύμων ἵνα βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον μας. Ἀρκούμεθα ἐπομένως παραθέτοντες τὰς ἄς μετὰ κόπου ἐλάβομεν μικρὰς στατιστικὰς εὐελπιστοῦντες ὅτι οἱ δυνάμενοι ἐκ τῶν συμπατριωτῶν ἡμῶν τῶν ἀπανταχοῦ γῆς εὕρισκομένων, θὰ φιλοτιμηθῶσι νὰ παράσχωσιν ἡμῖν ὁμοίαν πληροφορίαν διὰ τὸ μέλλον.

Οἱ Κυθῆριοι ἐν Καίρῳ. Ἐν τῇ Αἰγυπτιακῇ πρωτευούσῃ διεξάγουσι τὸν καλὸν βιωτικὸν ἀγῶνα οἱ ἑξῆς συμπατριῶται μας : Σωκρ. Πιζάνης, Ν. Βλαντῆς ἔμπορος καὶ κτηματίας, Σπῦρος Μελέτιος καὶ υἱοὶ ἐργολάβοι, Νικ. Ραπτάκης δικηγ., Θουκιδ. Πρεβελεγγιάδης ἔμπορος, Ν. Φαρδουλῆς ἐργολάβος, Ἰω. Βλαντῆς διευθ. ἐστιατορίου, Νικ. Κοντολέων καφεπώλης, Κοσμάς Χανιώτης οἰνοπνευματοπώλης, Βρετὸς Μπενάρδος ζωγράφος, Ἰω. Κασσιμάτης σιδηροδρ. ὑπάλληλος, Ἰω. Κορωναῖος ἢ Χαλιμᾶς κουνεὺς, Μ. Ψαλιδᾶς ἐλεγκτὴς Τροχιοδρ., Κ. Κορωναῖος ἢ Χαλιμᾶς καφεπώλης, Ἐμμ. Βλαντῆς ὑπάλ. ἐργοληψιῶν, Παναγ. Ἀλιφιέρης ὑπάλ., Μηνᾶς Πρινέας ὑπάλ., Μ. Σάμιος ὑπάλ., Ἰάκ. Ραῖσης ὑπάλ. Νικ. Φουντούλης ἢ Καλοκαιρινὸς ὑπάλ., Παν. Τζωρτζόπουλος, ὑπάλ., Πέτρ. Τζωρτζόπουλος ὑπάλ., Κ. Καβιέρης ὑπάλ. Γεώργ. Κορωναῖος ὑπάλ., Δ. Τζωρτζόπουλος ἐλεγκτὴς Τροχιοδρ., Γεώργ. Καλιγέρης μάγειρος. Παναγ. Φριλιγγος μάγ., Ν. Τζ. Βλαντῆς μάγ., Δ. Ψαλιδᾶς μάγ., Κοσμάς Καστρίσης Πολυριόλης μάγ., Νικ. Ἰερέως Κ. Κοντολέων ὑπάλ., Βρετὸς Ἀλιφιέρης ὑπάλ. Ἐμμ. Ἀλιφιέρης ὑπάλ., Βασ. Λευθέρης ὑπάλ., Θεοδ. Χάλος ὑπάλ. Ἰω. Ραῖσης ὑπάλ., Ἰω. Λιανὸς γραμ., Ἰω. Φουντούλης, Ν. Φωτεινὸς ὑπάλ., Π. Κοζάκης Προξενικὸς ὑπάλ., Φωκ. Κοζάκης ἐργολάβος, Δημοσθ. Καλιγέρης, Ν. Καλιγέρης ἔμποροι, Κ. Κρίθαρης ὑπάλληλος.

(Ἡ στατιστικὴ εἶναι ὀλίγον παλαιὰ καὶ πιθανὸν νὰ ἐπῆλθον μεταβολαὶ τινες).

Ἐν Πόρτ Σαῖδ. Εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν ταύτην πόλιν, εὐρί-

πκονται οί ἐξῆς Κυθήριοι: Γεώργ. Ἰ. Κασσιμάτης Ἱερομνήμων ἐφημέριος τῆς Ἑλλην. Κοινότητος, Γεώργ. Ν. Κορώνης κτηματίας, Πρόεδρος τῆς Ἑλλην. Κοινότητος, Ἐμμ. Καρύδης ἱατρὸς Ἀθ. Μαζαρακῆς ἔμπορος, ἔφορος τῆς Ἑλλην. Κοινότητος, Γεώργ. Ι. Φαρδούλης καὶ Χαράλ. Κυπριάδης ἰδιοκτῆται τοῦ μεγάλοι «Splendit Bar», Θεόδ. Λαχανᾶς παντοπώλης, Δημήτρ. Σουρῆ ἀργυραμοιβὸς καὶ καπνοπώλης, Ἰω. Γ. Κασσιμάτης ὑπάλληλος Κυριάκος Ἀνδρόνικος ἰδιοκτ. καφενεῖου, Πυγμαλίων Χαραμουντάνης κρεωπώλης, Γεώργ. Μ. Κορώνης κρεωπώλης, Ἰω. Ἀνδρόνικος ὑπάλληλος, Θεόδ. Ἀνδρόνικος τεχνίτης Ἑταιρίας Σουεζ Παναγ. Φάρος Κορνιζοποιοὺς, Κοσμάς Κυπριάδης ὑπάλληλος.

Ἐν Παρισίοις. Κατὰ τὰς παρασχεθείσας ἡμῖν φιλικὰς πληροφορίας εἰς τὴν παγκόσμιον πρωτεύουσαν τοὺς Παρισίους εἰσὶ ἀποκατεστημένοι οἱ ἐξῆς Κυθήριοι: Ὁ ἱατρὸς κ. Διβάρης ποικιλοτρόπως δρῶν. Ὁ κ. Βασίλειος Κασσιμάτης ἰδρυτὴς οἴκοι ζαχαροπλαστικῆς ἀπὸ εἰκοσαετίας, περὶ οὗ γράφομεν ἀλλαγῶν Ὁ καλλιτέχνης κ. Καβάκος τελειοποιούμενος εἰς τὰς ὥραιας τέχνας ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Βαλλέριος Μαρσέλος πωλητὴς παγωτῶν, ἀπὸ δεκαετίας ἀποκατεστημένος εἰς τὸ rue d' Aboukir νυμφευμένος εἰς ἐπαρχίαν τινὰ τῆς Γαλλίας. Ὁ κ. Μάρκος Πετρόχειλος, καλλιτέχνης ῥάπτῃς γυναικείων φορεμάτων, νυμφευμένος, εὐγενὴς καὶ δραστήριος μεγάλην ἔχων πελατείαν καὶ ἀποκατεστημένος ἀπὸ βετίας εἰς τὴν ὁδὸν Cardinal. Καὶ τέλος ὁ κ. Τσιγκούνης ὑποδηματοποιὸς κατοικῶν καὶ ἐργαζόμενος ἐν Μορμάντη. Ὡστε καλῶς ἀντιπροσωπεύονται τὰ Κύθηρα καὶ εἰς τὴν νέαν Βαβυλῶνα.

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

ὦ Ὑπνε ἔλα καὶ πάρετο, κι' ἄμε το στὰ περβόλια
καὶ γέμισε τοὺς κόρφους του, γιούλια, γαζιὲς καὶ ρόδα.
ὦ Ὑπνε ἔλα καὶ πάρετο, καὶ πάλι φέρε μού το,
νά μὴν ἔλθῃ ὁ Πατέρας του, κι' ἀναζητήσῃ μού το.
Καὶ πῆ μου «ποῦνε τὸ Παιδί, καὶ πούναί το Καμάρι;
» ποῦ μοῦ τὸ καμαρώνανε ὅλοι μικροὶ μεγάλοι.
» Ὅπου μοῦ τὸ καμάρωνε ὁ ἥλιος τῆς ἡμέρας
» καὶ τὸ Φεγγάρι τῆς νυκτὸς καὶ τ' Ἀστρο τῆς Ἑσπέρας ;»

* *

*

ὦ Ὑπνος τρέφει τὸ Παιδί, κ' ἡ γειὰ τὸ μεγαλώνει,
καὶ τὸ βυζὶ τῆς Μάννας του εἶναι ποῦ τὸ μερώνει.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Κατὰ τὴν Ἐθνεγερσίαν τοῦ 1821 οἱ Κυθῆριοι προσέφερον τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὡς ἠδύναντο, ἐμποδιζόμενοι καὶ τιμωρούμενοι ὑπὸ τῆς Προστάτιδος τῶν Ἀγγλίας, διὰ τὰ Ἐθνικά τῶν ταῦτα αἰσθήματα. Ἐν τούτοις ἀρκετὸν αἶμα προσεφέρθη εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, πλείστοι δὲ Κυθῆριοι ἔπεσαν κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως καὶ εἰς ἄλλας ἐν Πελοποννήσῳ μάχας. Ἄλλοι ὑπεβουήθησαν ἄλλως τὸν Ἀγῶνα καὶ πολλοὶ δι' ὑλικῶν μέσων. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων τῶν ἀληθῆ θυσίαν ὑποστάντων ἐπρωτοστάτησεν ἡ Οἰκογένεια Ἀλβανάκη. Εἴκοσι καὶ δύο φορτία (σκῦνες) παντοίων ἐφοδίων, πυρίτιδος, ἄρτου, μολύβδου κτλ., προσεφέρθησαν ὑπὸ τοῦ Σκράντου Ἀλβανάκη καὶ τῶν ἀδελφῶν του, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν σωζωμένων ἀποδείξεων, χωρὶς ἡ οἰκογένεια αὕτη νὰ ζητήσῃ οὐδὲ ὀβολὸν ἀπὸ τοῦ ἀποκατασταθὲν Ἑλληνικὸν Κράτος.

Ἐκ τῶν πολλῶν οἰκογενειακῶν ἐγγράφων τῆς Οἰκογενείας Ἀλβανάκη, δημοσιεύομεν τινὰ περὶ τοῦ ἀνωτέρω θέματος πρᾶγμα τευόμενα.

Ἀριθ. 1670

**Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
πρὸς τοὺς κυρίους ἀδελφούς Ἀλβανάκη.**

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 17 τοῦ παρελθόντος ἐπιστολῆς Σας, σπεύδει πρὸ πάντων νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ ἡ Διοίκησις, τὴν παραλαβὴν τῶν τροφίμων τὰ ὅποια διηρθύνετε διὰ τοῦ Ἴονικοῦ πλοίου τοῦ Κυρίου Σταμάτη Ρωμανοῦ, ὅστις παρέδωκεν ὀρύζιον ὀκ. 8552 καὶ παξιμάδι ὀκ. 22237, περὶ τῆς παραλαβῆς ταύτης ἐξεδόθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι ἀποδείξεις καὶ εἰδοποιήθησαν σήμερον οἱ Κύριοι Ἀλέξιος καὶ ἀνεψιοὶ Στεφάνου. Ἐπληρώθη κατὰ τὴν φορ-

τωτικήν καὶ ὁ συμπεφωνημένος ναῦλος εἰς τόσα ρίζια, δι' ἔλλειψιν μετροητῶν.

Κατ' αὐτὰς ἐφθασαν καὶ ἕτερα δύο πλοῖα φορτωμένα ἀπὸ τροφᾶς καὶ μόλυβδον καὶ συνοδευμένα ἀπὸ τὸν φιλέλληνα Κου Θωμᾶν Πετρίνην· ἐπειδὴ ἐνδέχεται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ εἴν' ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρετε ὅτι ἔμελλαν νὰ Σᾶς διευθύνουν οἱ ἴδιοι Κύριοι Ἀλέξιος καὶ ἀνεψιοὶ Στεφάνου, εἰδοποιεῖσθε καὶ αὐτῶν τὸ σιτώδιον πρὸς ὁδηγίας Σας. Σᾶς περικλείεται καὶ γραφὴ τοῦ Κου Θ. Πετρίνη, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε δίδει κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Διοικήσεως τὰς ὁποίας ὁ ῥηθεὶς δι' ἐπιταγῆς τοῦ Κου Ἐυᾶργ-δου ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐπιστasiaν Σας τροφᾶς.

Ἐν Βουρτζίῳ Ναυπλίου τῇ 10 Ἰουλίου 1856

(Τ.Σ.) Ὁ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ἀ ν α γ ν ὠ σ τ ῆ ς Δ η λ ι γ ι ᾶ ν ν ῆ ς.
Γεώργ. Σισίνης, Σ. Τρικούπης, Ἰω. Βλάχος, Α. Χατζηναργύ-
ρου, Α. Μοναρχίδης, Π. Δημητρακόπουλος. Ὁ Γ ε ν. Γ ρ α μ.
Κ. Ζ ω γ ρ ᾶ φ ο ς.

Εὐγενέστατοι Κύριοι Ἀδελφοὶ Ἀλβανάκηδες !

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσωμεν τὴν εἰς τὰ ἐνταῦ-
θα ἔλευσίν μας, μὲ τὸ νὰ εἴμεθα διωρισμένοι νὰ παραλάβωμεν
τριάκοντα χιλιάδας ὀκάδας παξιμάδι, ὡς ἀπὸ τὰ ἀνὰ χεῖράς μας
ἔγγραφα αὐριον θέλετε πληροφορηθῇ. Ὅθεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος
μας δὲν σᾶς ἐκτεινόμεθα ἐπειδὴ καὶ ὠμυλήσαμεν ἀρκούντως μετὰ
τοῦ Κ. Ν. Βοῖδῃ ὅστις καὶ ἐπὶ τούτου ἐρχεται εἰς ἀντάμωσίν σας·
δι' ὃ καὶ παρακαλοῦμεν ὄχι μόνον νὰ δώσετε ὦτα ἀκοῆς, ἀλλὰ νὰ
λάβωσι καὶ τὴν πατριωτικῶς χρεωστούμενην ἐνέργειαν οἱ λόγοι
του οἷς οἴδατε τρῶποις.

Εὐγενέστατοι ! ἡ Πατρίς ἤδη πολεμεῖ καὶ ἀντιπαρατίττεται
τὸν ἐχθρὸν γενναίως καὶ ἡρωϊκῶς, πλὴν πάσχει τὰ μέγιστα πολε-
μοφοδίων ἐκ τῶν ὁποίων κρέμαται ὁ ἀφενκτος ἀφανισμὸς τοῦ
Ἱμπραῖμ καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ ἀφανισμὸς ὁ ἰδικὸς μας· ὅθεν
διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἐνεργήσατε μὲ
ὁποίους δήποτε τρόπους γνωρίζετε νὰ καταφθάσῃτε τὸ στρατόπε-

δόν μας πρὸς τὸ παρὸν μὲ μπαρουτόβολα· καὶ ἐν τοσούτῳ εἴγνω-
μονοῦμεν.

τῇ 2 Ἰουλίου 1826

ἀ γ ί α Π ε λ α γ ί α

Δ η μ . Κ α λ κ α ρ τ ῆ ς

εἰς τοὺς ὀφισμούς σας

οἱ ἀδελφοὶ καὶ πατριῶται

Θ ε ο χ ά ρ η ς Μ ι χ α ή λ

Ἀπὸ τὸ Μ. στρατόπεδον τῇ 17 Ἰουλίου ἐ. π. 1826

Εὐγενέστατοι κύριοι !

Αἱ περιστάσεις τῆς κοινῆς Πατρίδος, μοῦ ἀφῆρσαν τὴν εὐκαι-
ρίαν νὰ δώσω ἄχρῳ τοῦδε αἰτίαν τῆς μεταξύ μας ἀλληλογραφίας
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου καὶ χαίρω διότι ἡ παροῦσα εἵκαιρία γίνε-
ται αἰτία νὰ διαλυθῇ ἡ σιωπὴ μας καὶ μάλιστα δι' ὑπόθεσιν ἀφο-
ρῶσαν τὴν Πατρίδα μας. Ἐπληροφορήθην ὅτι ἐστείλατε εἰς παρα-
ραλαβὴν μου εἰς Ἄστρος φορτία τροφῶν, συνιστάμενα ἀπὸ παξι-
μάδι καὶ ἄλευρα σιταρένια καὶ ἀραβοσίτινα· καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ τὰ
ἐκπλεύσητε κατὰ τὴν β'. τοῦ ἐνεστῶτος, ἀλλ' ἄχρῳ σήμερον δὲν
ἔφθασαν, καὶ ἡ ἐλπίς αὕτη μὲ ὑπεχρέωσε νὰ μὴ ζητήσω παρὰ τῆς
Ἑλλ. Διοικήσεως τροφὰς διὰ τὸ Γεν. Μ. Στρατόπεδον, ὥστε ἤδη
πάσχει ἔλλειπιν καὶ ὥς ἐκ τούτου στενοχωρεῖται μέγας, λοιπὸν
ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ πέμψω τὴν παροῦσάν μου πρὸς τὴν εὐγενεῖαν
Σας, καὶ νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ λύσετε τὴν ἀπορίαν εἰς τὴν
ὁποίαν εὐρίσκομαι διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἀποστολῆς, καὶ νὰ Σᾶς
προσθῇσω ὅτι ἂν ἄχρῳ τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης μου δὲν εἶναι
ἐκκληνόμενα τὰ ἀνωτέρω φορτία, νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ τὰ
ἐκκινήσετε χωρὶς τὴν ἐλαχίστην ἀναβολὴν διευθύνοντές τα εἰς
Ἄστρος πρὸς παραλαβὴν μου.

Εἶμαι βέβαιος Κύριοι, ὅτι γνωρίζοντες πόσον ἀναγκαία εἶναι
ἡ ταχεῖα ἀποστολὴ τροφῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον τὸ ὁποῖον ὑπόσχε-
ται τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος τὴν ὁποίαν γνωρίζω πόσον ἀγαπᾶ-
τε, χωρὶς τροφὴν εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ, δὲν θέλετε ἡσυ-
χάσει ἂν δὲν τὰ στείλετε μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα, περιμένω τὴν ἐπὶ
τούτῳ ἀπάντησίν Σας μὲ τὸν παρόντα πρὸς ἡσυχίαν μου, καὶ εἰμὶ
μ' ὅλον τὸ πατρικὸν φίλτρον τῆς υἱείας Σας.

Πρόθυμος ἀδελφός

Ὁ Γεν. ἀρχ. τῶν Πελοπ. Στρατευμάτων

Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους κυρίους

Ἀδελφούς Ἀλβανάκη

ΚΥΘΗΡΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν ἐπάλξεων πεσὼν αἰμίμηστος Βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος ὁ Α΄, ἐπεσκέφθη ἅμα τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τὰ Κύθηρα, ἅτινα μετὰ τῶν λοιπῶν ἔξ νήσων τοῦ τέως Ἰονίου Κράτους, ἔλαβεν ὡς προῖκα διὰ τὸν μετὰ τῆς Βασιλείας σύνδεσμόν Του. Τὸν Μάϊον τοῦ 1864 κατέπλεεν ἡ θαλαμηγός του εἰς Καψάλιον συνοδευομένη ὑπὸ μοιρῶν Ἀγγλικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ρωσικῶν στόλων ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν ὁποίων ἀπεβιβάζετο εἰς τὴν προκυμαίαν. Ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ πληθυσμὸς τῆς Νήσου ὑπεδέχθη Αὐτὸν εἰς Καψάλιον, γραφικώτατον δὲ ἀπετέλει θέαμα ἡ παρουσία χιλιάδων χωρικῶν μὲ τὰς πανηγυρικὰς ἐνδυμασίας των. Ὁ Βασιλεὺς, συμπαθέστατος ἔφηβος τότε, ἠὺχαριστήθη μεγάλως ἐκ τῆς ὑποδοχῆς, ἐντύπωσιν δ' ἐπροξένησεν Αὐτῷ ἡ παρουσία 150 περίπου πολιτῶν φερόντων ἐλίσημον εὐρωπαϊκὴν περιβολὴν (φράκ καὶ κλάκ). Μετὰ τετάρτου διαμονὴν εἰς Καψάλιον ἡτοιμάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θαλαμηγόν, ἐπειγόμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας ἕνεκεν τῆς ἀνωμάλου τότε πολιτικῆς καταστάσεως. Ἀλλ' ἡ γενικῶς ἐγερθεῖσα βοή :

— Εἰς τὴν πόλιν ! εἰς τὴν πόλιν !

Τὸν ἠνάγκασε νὰ μεταβάλῃ γνώμην. Ἰππεύσας λοιπὸν τὸν μεγαλοπρεπῆ κέλητα τοῦ μακαρίτου Ν. Στάη, φέροντα τὴν πολυτιμον καὶ ἱστορικὴν σέλαν τοῦ αἰμιμήστου Σπ. Ἀλβανάκη, ἦν εἶχον μεταχειρισθῇ καὶ δύο Μ. Ἀρμостаί, κατηνθύνθη εἰς τὴν χώραν ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ Λαοῦ. Ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς τὸ φρούριον ἐν τῷ Παλατίῳ, τοῦ ὁποίου προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικὰ ἰδίᾳ ὁπώραι τῆς ἐποχῆς ἔξ ὧν μεγάλως ἠὺχαριστήθη ὁ Βασιλεὺς καὶ κατ' ἔξοχὴν ἀπὸ τὰ περίφημα Λιθόσκα ἔξ ὧν ἔφαγεν 22, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἱατροῦ ὅτι θὰ τὸν ἔβλαπτον. Ἐξῆλθε κατόπιν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ ἠκροάσθη ὠραίου ὕμνου δι' Αὐτὸν ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Σπ. Κοντολέοντος καὶ ὑπὸ κόρου εἵκοσιν ἀτόμων ἐκτελεσθέντος.

Τοῦ ὕμνου τούτου διὰ ζώσης διεσώθησαν μέχρι σήμερον αἱ ἀκόλουθοι μόνον στροφαί :

*Βασιλεῦ τῆς κλενῆς μας Ἑλλάδος,
τῆς γλυκείας Πατρίδος μας χαῖρε !
φαιναί Σε προσμένουν ἡμέραι,
λαμπρὴν μέλλον πρὸς Σε μειδιῇ.*

Ἐν ᾧ ὅλοι Σὲ μόνον ὑμνοῦσι
καὶ παντοῦ ἀντηχεῖ τὸ ὄνομά Σου,
πῶς ἐγὼ γὰρ σιγήσω ἐμπροστά Σου
ποῦ τῇρ Νῆσόν μας τῶρα πατεῖς ;

.

Ἐπὶ φέρεις Παρθένους μαζὺ Σου
αἱ ὅποια θὰ εἶναι ἑρσυνήϊ Σου
καὶ τοῦ Θρόνον Σου στῦλοι ἐπὶ.

Μετὰ 4ωρον διαμονὴν ἐν Κυθήροις, ἐξ ἧς τὰ μάλα ηὐχαριστήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ Του, ὑποσχεθεὶς εἰς τοὺς προὔχοντας ὅτι θὰ ἐπανερχετο νὰ ἐπισκεφθῇ λεπτομερῶς τὴν Νῆσον. Τίς οἶδεν !... Ἴσως ὁ Μέγας Ἐθνομάρτυς ἐσκέπτετο νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν Του, ἣν πάντοτε ἐνθυμεῖτο, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, ὅποτε, ὡς εἶχε δηλώσει, θὰ παρρηχώρῃ τὸ Στέμμα εἰς τὸν Στρατηλάτην Υἱόν Του καὶ θὰ ἐπεδίδεδτο εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἡρέμου ἰδιωτικοῦ βίου. Ὅπως δὴποτε ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἀγαθωτάτου καὶ φίλου τῶν Κυθήρων Βασιλέως, θὰ παραμένῃ ἐς αἶν, προσφιλεῖς, ἱερὰ καὶ ἀγήρως τοῖς Κυθηρίοις.

Λάβαντες κι' ἀνασταίνοντες
κι' οἱ πεθαμένοι ἀκόμα.
Στὰ βλέμματά σου γιόρταζε
τὸ γαλανὸ τὸ χρῶμα.

Καὶ στῆς καρδίᾳ σου τοὺς παλμοὺς,
Μεγάλε Βασιλεῦ,
οἱ σκλαβωμένοι ἐλεύθεροι
θὰ κᾶνουν Πασχαλιὰ.

Καὶ τῶρα ποῦ ἀναπαύεσαι
στοῦ Πλάστη τὴν ἀγκάλῃ,
βοήθαγε τῇρ Ἑλλάδι μας
νὰ γίνῃ πειρὸ Μεγάλῃ.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Κομματάρχης ἰσχυρὸς ἐξήτει ἐπιμόνως παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Κορωναίου τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἐξαίρεσιν τοῦ υἱοῦ του, ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐχθρὸς του πολιτικός.

— Προτιμῶ νὰ εἶσαι ἐχθρὸς ἰδικός μου, παρὰ τῆς Πατρίδος, ἀπήντησεν ὁ Κορωναῖος.

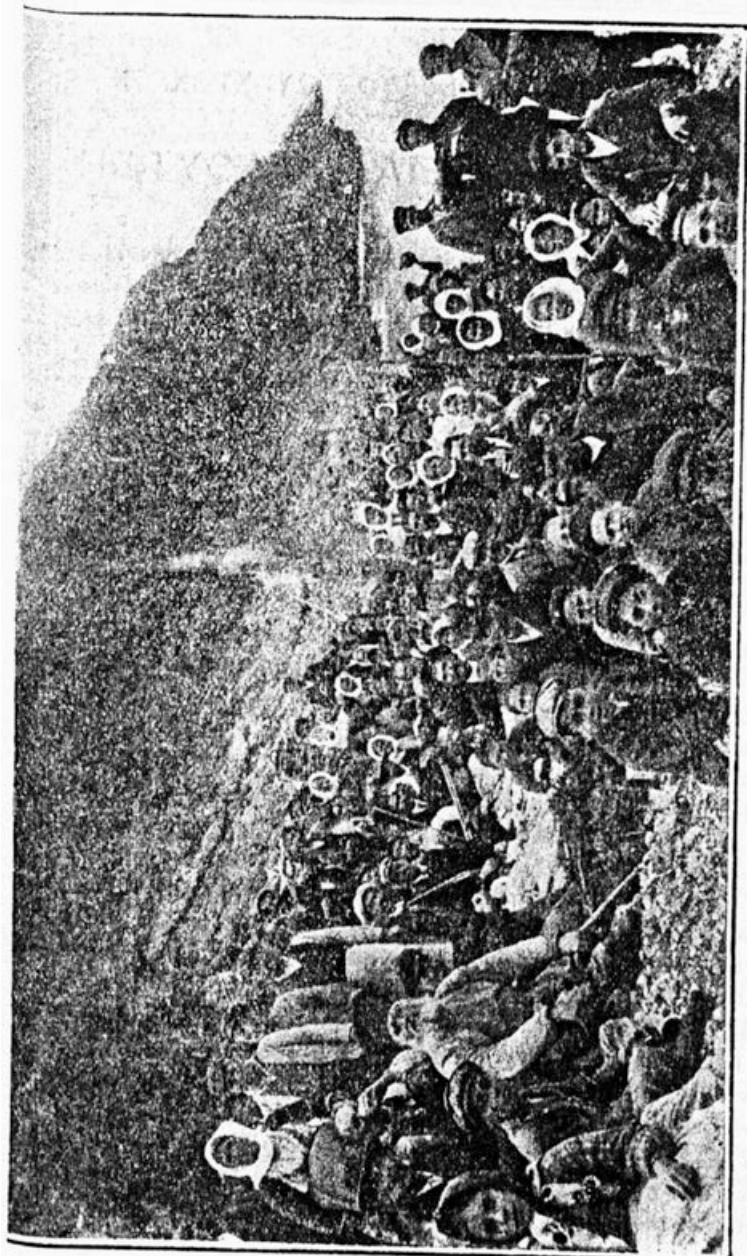
ΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

- "Οπ'εἶνε καλορροϊζικος γεννᾷ κι' ὁ πετεινός του,
κι' ὅπου νε κακορροϊζικος σχολᾷ κι' ὁ διάολός του.
- Ἡ Τιμὴ χαρὰ δὲν ἔχει, καὶ χαρὰς τὸν ποῦ τὴν ἔχει.
- "Οπου ἰδῆς μεγάλη ἀγάπη δέξου καὶ μεγάλη μάχη,
κι' ὅπου ἰδῆς μεγάλη μάχη δέξου καὶ μεγάλη ἀγάπη.
- "Οταν τὰ πρῶτα κακὰ καὶ τὰ ὕστερα καλὰ,
ὅλα καλὰ.
"Οταν τὰ πρῶτα καλὰ καὶ τὰ ὕστερα κακὰ
ὅλα κακὰ.
- "Οποῖος τὸν ὕπνο ἀγαπᾷ καὶ τὴν δροσοπεξοῦλα,
πολλὰ καλὰ στερεύγει τὴν τὴν ἔρημὴ του γοῦλα.
- "Οποῖος τῆς νύχτες περπατεῖ, ἢ κλέβει ἢ φρονεῦει
ἢ τῆς γυναῖκες κινηγᾷ τὸ σκωτομὸ γυρεῦει.
- "Οποῖος καθῆται χαμηλὰ καὶ τὰ ψηλὰ γυρεῦει
ὁ διάολός του σίγουρα κουκκιὰ τοῦ μαγειρεῦει.
- "Οποῖος κάνει τὸ Σιαυρό του ἄρματί 'χει στὸ πλευρό του.
- "Οποῖος λέει τὴν ἀλήθεια, ἔχει τὸν Θεὸν βοήθεια
κι' ὅποῖος λέει ψῶματα, πῆνεται στὰ χῶματα.
- Τοῦτ' ἢ Γῆ· ποῦ τὴν πατοῦμε, ὅλοι μέσα θὲ νὰ μποῦμε.
- Εὐμορφο παιδὶ στὴν κούνια, ἄσχημο 'στὴ στράτα
"Ασχημο παιδὶ στὴν κούνια εὐμορφο 'στὴ στράτα.
- Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν καλὸν ἐστίν.

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κατὰ τὴν ἱστορικὴν Διπλὴν Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τὸν Νομὸν ὑμῶν καὶ ἐπομένως καὶ τὰ Κύθηρα, ἀντεπροσώπευσαν λαβόντες τὰς κάτωθι ψήφους, οἱ ἑξῆς κ. κ. Ρέπουλης 14,987, Καλέργης 14,791, Χριστόπουλος 14,057, Ἀραβαντινὸς 13,265, Τερζάκης 13,222, Φραντζῆς 13,182, Παπασπυρόπουλος 13,030, Νέζος 12,768, Θρόνος 12,703, Παρασκευόπουλος 12,693, Σωτηριάδης 12,478, Νοταρᾶς 12,361, Καζαντζῆς 12,358, Κούζης 12,250, Σαρλῆς 12,201, Οἰκονομόπουλος 12,185, Ροῦσος 12,195, Κόνδης 12,153, Δελακοβίας 11,993, Σακελλαρίου 11,975, Βλάσης 11,940 καὶ Σπηλιόπουλος 11,815.

Νῦν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπεύουσιν αὐτὴν οἱ κ. κ. Ρέπουλης 14,319, Παπακωνσταντίνου 13,861, Χριστόπουλος 13,673, Καλέργης 13,573, Ἀραβαντινὸς 13,553, Τερζάκης 13,099, Ἀγγελίδης 12,882, Κροκιδᾶς 12,781, Φρατζῆς 12,703, Νέζος 12,670, Τσαλδάρης 12,571.

Ἐκδρομή Μυλοποταμιῶν εἰς Φανακοπιά.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΛΟΥΤΣΗ

Ἡ εὐγενεστέρα καὶ ἴσως ἡ ἀρχαιοτέρα εὐγενὴς οἰκογένεια τοῦ Τόπου μας εἶναι ἡ τοῦ *Καλούτση*, τὴν ὁποίαν ἡ Θεία Πρόνοια ἀπέστειλε εἰς τὴν Νῆσόν μας ὥσπερ ἄρσενον Ἀερμῶν καὶ εὐλογίαν. Ὄντως ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς εἰς Κύθηρα, δηλ. ἀπὸ τοῦ 15^{ου} αἰῶνος καὶ ἐπὶ σειρὰν πεντακοσίων περίπου ἐτῶν, ἡ οἰκογένεια αὕτη οὐκ ἐπαύσατο εὐεργετοῦσα τὸν Τόπον καὶ ποικιλοτρόπως ὑπὲρ αὐτοῦ δρῶσα. Ἐχούσα τὴν εὐγενεῖαν τῆς ψυχῆς, ἐμφυτον καὶ τὴν καλοκαγαθίαν κληρονομικὴν, δὲν κατεχράσθη τῆς μεγίστης ἰσχύος αὐτῆς ἢν κατὰ καιροὺς ἐκέκτητο, οὐδὲ κατεδυνάστευσε τὸν Λαόν, ὡς ἄλλοι δυστυχῶς ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἔπραττον, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐξήντησε πᾶν μέσον πρὸς προστασίαν τῶν λαϊκῶν δικαιοματίων, οὐχὶ ἅπαξ διακινδυνεύσασα ἐπιφανῆ μέλη αὐτῆς, πρωτοστατήσαντα εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Δικαίου. Οὕτω κατὰ καιροὺς βλέπομεν Καλούτσηδες ἡγουμένους λαϊκῶν κινήματων στρεφομένων κατὰ τῆς ἀφορήτου τυρ. ννίας τῶν ἀρχῶν ἢ καὶ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν ποικίλων καταχρήσεων αὐτῶν. Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1η^{ου} αἰῶνος ἐπαναστάντων τῶν πολιτῶν (ποπολάνων) καὶ χωρικῶν (βιλάνων), κατὰ τῶν εὐγενῶν καὶ ἀπαυχόντος τοῦ κινήματος, ὁ Οἶκος Καλούτση παρέσχε προστασίαν τοῖς λαϊκοῖς καὶ πολλοὺς τούτων διωκομένους διέσωσεν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κυθήρων Νεόφυτος Καλούτσης (1757—70) ὁ λόγιος ἐκεῖνος καὶ ὄντως ἅγιος Ἱεράρχης, ἐκαλεῖτο καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν κατὰκτητῶν «ἄγγελος παρηγορίας» διὰ τὸ ἐξόχως φιλελεῖμον καὶ εὐεργετικὸν αὐτοῦ. Ὅτε κατὰ τὸ 1780 σύσσωμος ἡ Νῆσος ἐξηγέρθη κατὰ τῶν αὐθαίρεσιων τοῦ Ἀρχοντος αὐτῆς Π. Μαρτσέλου, τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης ἡγούντο οἱ Γ. καὶ Γ.μ. Καλούτσης πολλοὺς ὑποστάντες διὰ τοῦτο διωγμούς. Ὁ Ἐπιανήσιος ἱστορικὸς Π. Χιώτης γράφει ἐν τῇ «*Ἱστορίᾳ τῆς Ἐπιανήσου*» καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον «*Ἀναρχία ἐν ταῖς νήσοις*» : «Τὴν 21ην Μαρτίου 1800, ὅτε αἱ νῆσοι ἐτάχθησαν ὑπὸ τοὺς Ρωσσοτούρκους οἱ στρατοὶ καὶ στολοι τῶν δύο τούτων δυνάμεων, σχεδὸν ἀπεσφύρθησαν ἐκ τῶν Νήσων, αἵτινες ἐσπράχσαντο ἐξ ἐμφυλίων

παρχῶν. Ἐν Κυθήροις μάλιστα αἱ ἔριδες εἶχον ὄξυνθῆ εἰς μέγιστον βαθμὸν καὶ τότε διεδραματίσθησαν φρικτὰ γεγονότα, καθ' ἃ πολλοὶ ἐσφάγησαν ἐν τῇ Πόλει ἐκ τῶν τῆς πρώτης τάξεως. Καὶ τὸ κακὸν θ' ἀπέβαινε πολὺ μαγζλιότερον, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ δημοτικωτάτου ἀρχοντος Ἑμμανουὴλ Καλούτση. Οὗτος χρίζων ἀκροαζὸν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀστῶν (civili) καὶ τῶν δημοτικῶν (popolo) κατήρτισε προσωρινὸν ὀργανισμὸν περὶ διοικήσεως καὶ διώρισε χωρικοὺς δικαστὰς, οὔτινες ἐδίκαζον ἐν ὑπαίθεσσι.

* * *

Ἐκτοτε καὶ μέχρι τῆς Ἑθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Νήσου, ἀπαντῶμεν πλειστάκις μέλη τῆς οἰκογενείας Καλούτση Ἑθνικῶς καὶ εὐεργετικῶς διὰ τὸν λαὸν δρῶντα. Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους εὐρίσκομεν τὴν πλειάδα τῶν Ἀδελφῶν Καλούτση ποικίλως ἐργαζομένων: Τὸν φιλόσοφον Αὐγέρντιον εὐεργετοῦντα τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Κων)πόλεως καὶ παντοῖα περὶ Κυθέρων δημοσιεύοντα, τὸν φιλόμουσον Σφοκλῆν καλῶς τὰς Μούσας θεραπεύοντα, τὸν δὲ ἀγαθότατον Γεώργιον οὗτινος ἡ μνήμη ἱερὰ καὶ ἀγήρως περὶ τοῖς Κυθήροις παρκαμένει, αὐτὸ τοῦτο εἰς εὐεργεσίαις ἐξεντλούμενον. Ἀληθὲς οἶκος Ἀβραάμ ὁ Οἶκος Καλούτση, οὗτινος ἰδιαιτὰ χαρκτηριστικὰ ὑπῆρξαν ἀνέκκλητον καὶ αἰεὶ ἡ ἀνυπόκριτος εὐγένεια καὶ ἡ ἀπέριτος προύτης καὶ ἀμνησικακία.

* * *

Διὰ τοὺς ἐπιζῶντας κ. κ. Ἀδελφοὺς Καλούτση, Ἰωάννην, Σφοκλῆν, Σπυρίδωνα καὶ Διονύσιον τὸν ἀκούραστον καὶ ἀνεξάντλητον ἱκτρὸν, οὐδὲν ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ γραψῶμεν, διότι εἶναι προφανές τὸ ἔργον αὐτῶν τοῖς Κυθήροις. Χάριν μόνον τῶν μεταγενεστέρων σημειοῦμεν, ὅτι ὁ Κυθηρικὸς Λαὸς καλῶς ἐκτιμῶν τὰ πρῶτα καὶ τὰ πρόσωπα, ἀνεδείκνυε διὰ παμφηρίαις σχεδὸν Ἀντιπρόσωπον ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου τὸν δημοφιλεῖ ἱκτρὸν Διονύσιον Καλούτσην. Οὗτος πάλιν μετὰ μοναδικῆς εὐθύτητος ἐξυπηρέτησε τὸν Τόπον, αἰεὶ τὰ κοινὰ ὑπὲρ τὰ ἴδια θέμενος συμφέροντα, ἀληθὲς δὲ ἀδίκημα διὰ τὴν Νῆσον μας ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τῆς Πολιτικῆς δι' ἀπογοήτευσιν ἀπομάχουσις αὐτοῦ.

Τελευτῶντες τὴν περὶ τῆς Οἰκογενείας Καλούτση ἀμυδρὰν καὶ ἀτελεῖα μελέτην μας ταύτην, πρέπει νὰ μνησθῶμεν ἐνὸς ἐτι ἐκλιπόντος προῦρος ρεῦ! μέλους αὐτῆς, τοῦ Γεωργίου Α. Καλούτση, ἱατροῦ

ικανωτάτου, φιλανθρώπου και ἀφθάστου καλωσύνης, οὐτινος ἡ μνήμη ἀγήρως οἰε παραμένει ἐν τῷ τόπῳ και ἰδίῳ ἐν τῷ Ποταμῷ, ἐνθα ἐπὶ πολὺ ὡς ἐπιστήμων ἔδρασε και πολλοὺς τῶν κατοίκων τοῦ ὁποίου εὐηργέτησεν.

Ὅντως εὐλογητὴ ἡ μνήμη τῶν ἐλλειψάντων Κελοῦτσινδων και εὐτυχεῖς οἱ τόποι οἱ οἰκογενεῖς ὡς τὰς τούτων δυνάμενοι νὰ ἐπιδείξωσιν!...

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Τὰ τῆς ἀφίξεως τῶν Γάλλων εἰς Κύθηρα, περὶ ἧς ἀρκετὰ διελάβομεν εἰς τὸ προηγούμενον βιβλίον τῆς «*Κυθηραϊκῆς Ἐπειηρίδος*», ὡς ἀκολουθῶς ἐξιστορεῖ ὁ χρονογράφος Λογοθέτης:

1797. Αὐγούστου 10. Ἦλθεν ἓνας κομισάριος Φραντζέζος λεγόμενος Ρενὸν, μὲ ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν Γενεράλε των Κορσῶν Ἀγγελον Γεντιλῆ, ἐρχόμενος ἔκαμε προσταγὴν νὰ χαλασθῇ τὸ τε ἄρμα και ρετράτο (ἐμβλήματα εὐγενείας) ὁποῦ νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ κάστρο και εἰς τὰ σπήτια τῶν ἀρχόντων, ὁμοίως ἔβαλεν ἓνα σολιάτον και ἐτσάκισε τὸν ἅγιον Μάρκον ὁποῦ ἦτο εἰς τὸ καστρότοιχον τοῦ Βούργου (ἀκρόπολις τῶν Κυθήρων). Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐσυνάχθη πλῆθος ἀνθρώπων μὲ τὴν προσταγὴν εἰς το φόρον τοῦ Σταυρομένου και ἔστησαν τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, και ὑψωσαν και τὴν σημαίαν τὴν φραντζέζικην, καίοντας τὴν ἴδιαν ὥραν τὰ περβιλίγγια χαρτία (διπλώματα εὐγενείας). Ὁ λαὸς τότε ἐφώναζε πῶς ἔχουνε ἐλευθερία, ἰσότητα και Δημοκρατία, και ὄχι πλέον Ἀριστοκρατία και ἔγιναν χαραῖς μεγάλαις ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Λοιπὸν μὲ τέτοιον τρόπον ὑπετάχθη ἡ νῆσος Κύθηρα εἰς τοὺς Φραντζέζους καθὼς και ἄλλα νησιὰ και ὅλο τὸ στάτο τῶν Βενετσιάνων, χωρὶς ν' ἀντισταθῶσιν τὸ παραμικρὸν.

1797. Αὐγούστου 11. Οἱ χωρικοὶ ἔκαυσαν τὴν στολὴν τοῦ Πρεβεδούρου, χορεύοντες μαζῇ μὲ τοὺς εὐγενεῖς. Ὅταν δὲ ἐχόρευεν ὁ εἰς τούτων τοῦ ἔλεγον οἱ χωρικοὶ: «*Οἱ Γάλλοι μᾶς λέγουν, πῶς ἀρχοντας δὲν θέλουν, διὰ τὸ λίμπρο-ντόρο τὸ ἔκαψαν εἰς τὸ φόρο*» και ὅλοι ἐφορούσανε εἰς τὰ καπέλα των κόκκινη κορδέλα.

1797. Ὀκτωβρίου 20. Ὁ παππᾶς Θεοδωρῆς Καρύδης και παπᾶ Μανώλης Γλυτσὸς ἐπῆγαν διὰ τοὺς Κορσῶνς στελμένοι ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς τῆς νήσου διὰ ὑποθέσεις τοῦ τόπου, διὰ τοῦτο ἐφθόνησαν οἱ ἀρχοντες ποῦ ἔχουν τὴν κρίσιν (τὴν ἐξουσίαν) και ἐξουσιάζουν και ὀρίζουν τὸν τόπον μας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Κατὰ τὸν λήξαντα νικηφόρον Πόλεμον ἀλγεινοτάτην θυσίαν προσέφερεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πατρίδος ἡ μικρὰ Νῆσος ἡμῶν. Ὑπερχίλια τέκνα αὐτῆς, ἐγκαταλείψαντα τὰς ἐργασίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἤ τὴν ἐντιμον βιοπάλην των ἐκτὸς αὐτῆς, ἔσπευσαν ἐκ πάσης γωνίας γῆς καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἄκρων αὐτῆς, τῆς Αὐστραλίας, τῆς Ν. Ἀφρικῆς κτλ., καὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τὰς σημαίας κατετάγησαν. Ἀλλὰ καὶ πλείστοι, ἐξαιρετικῶς πολλοί, ἐνδόξως ἔπεσαν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς τιμῆς. Οὕτως ἡ Πόλις, ὁ Ποταμὸς, ὁ Καραβὶς, τὰ Μητάτα, ὁ Μυλοπόταμος καὶ τὰ λοιπὰ μεγάλᾳ χωρίᾳ τῆς Νήσου πλείονας τοῦ ἐνός, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ καὶ αὐτὰ τὰ μικρὰ χωρίδ' ἐκ παλαιῶν δι' ἓνα τοῦλάχιστον Ἡρώα.

Ἡ ἐξακριβωσις, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἔστω, τῶν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας Πατρίδος ἡμῶν πολεμικῶν θυμάτων, νεκρῶν καὶ τραυματικῶν, δὲν κατέστη δυνατὴ. Διότι τοιοῦτος ἐπικρατεῖ κυκεὼν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ὑπηρεσίᾳ, ὥστε δὲν ὑπερβάλλει τις ὑποστηρίζων ὅτι οὐδ' αὐτὴ γνωρίζει ἐπακριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν πεσόντων. Ἰνὰ ὅμως ἐννοηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῶν συμπατριωτῶν μας τοιούτων, σημειοῦμεν ὅτι οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν, τὰ ἐννέα δέκατα περίπου, κατετάγησαν εἰς τὴν ἐπικληθεῖσαν Σιδηροῦν 4ην Μεραρχίαν ἣτις λαβοῦσα μέρος εἰς ἀπάσης τὰς μάχας Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, ἀπώλεσε τὸ πλεῖστον τῆς δυνάμεως αὐτῆς. Ἰδιαιτέρως ὅμως οἱ Κυθῆριοι κατετάγησαν πάντες εἰς τὸ ἀποκληθὲν Ἡρωϊκὸν 8ον Πεζικὸν Σύνταγμα, ὅπερ διεκρίθη εἰς ὅλας τὰς μάχας ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτὸν ἐνδοξὸν πικρὸν ἀπολέσαν τὰ τρία τέταρτα τῶν ἀνδρῶν τοῦ εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἐκ τῶν 4,900 ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν του, χίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι παρέμενον σῶοι μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Πολέμου, ἤτοι ἐφονεύθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν τρισχίλιοι καὶ ἑκατὸν!! Τοιαύτας ἀπωλείας οὐδὲν τῶν λοιπῶν σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ. Ἀφοῦ δὲ τὸ πέμπτον περίπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἀπετέλουν οἱ Κυθῆριοι, εὐκολον νὰ εἰκόσῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ τούτων πεσόντων. Τὸ ποτήριον τῆς πικρίας ὅπερ ἐποτίσθη ἡ μικρὰ ἡμῶν Πατρίς διὰ τὴν ἀπώλειαν τοσούτων τέκνων αὐτῆς, μετριάζεται ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι ταῦτα ἔπεσαν ὑπὲρ τῆς Μεγάλῃς καὶ ἐνδύ-

ξου Πατρίδος, δωρήσαντα διὰ τοῦ τιμίου κύτων αἵματος τὴν ἐλευθερίαν εἰς πλείστους ἀδελφοὺς ἡμῶν.

* * *

Ἐκ τῶν Κυθηρίων ἀξιωματικῶν ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς σοβαρῶς τραυματισθέντες οἱ *Παν. Ἀλβανάκης*, ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ *Ἰω. Α. Δουρέντης* ἀνθυπολ. τοῦ Πεζικοῦ.

Προσφοραί : Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος πλείστοι Κυθηριοὶ προσέφερον τὸ κατὰ δύναμιν πολλὰ δὲ καὶ γενναῖα ποσά. Οὕτως ὁ ἐν Καίρῳ ἀκριφινῆς πατριώτης κ. *Σωκρ. Πιζάνης*, προσέφερεν ἐκτὸς ἄλλων καὶ 25 λίρας ἀγγλικὰς κατὰ μῆνα. Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ κ. κ. *Δηλαβέρης καὶ Καρασιώτης* 500 δρ. κατὰ μῆνα. Ὁ ἐν Πειραιεὶ ἐργοστασιάρχης κ. *Εὐστάθιος Δηλαβέρης* γενναῖα ποσά εἰς εἶδη καὶ χρῆμα. Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ «*Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης*» τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀξιολύτου συμπατριώτου κ. *Κ. Ζαγγλανίκη*, δραχμὰς δεκασχιλίας. Ἡ ἐκ Μονῆ τῶν *Μυρτιδίων* δραχμὰς τρισχιλίας. Οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηριοὶ λίρας ἀγγλικὰς 500 περίπου. Ἡ ἐν Πειραιεὶ «*Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης*» δρχ. τρισχιλίας καὶ βοηθήματα εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ οικογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐφεδρῶν Κυθηρίων καὶ ἄλλοι τινὲς μικρότερα ποσά.

Προσέφερον ἀκόμη καὶ ἄλλα Κυθηραῖκά Σωματεῖα καὶ ἕτεροι Κυθηριοὶ, ἡ δημόσιεσις ἡμῶς λεπτομερειῶν περὶ αὐτῶν εἶναι ἀσύμφορος διὰ λόγους εὐνοήτους. Διαφεύγουσι δὲ βεβαίως ἡμᾶς καὶ ἄλλαι δωρεαὶ Κυθηρίων, αἵτινες δὲν ἐδημοσιεύθησάν ποῦ.

Μεγάλῃ προσφορᾷ. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ μεγάλη δωρεὰ τοῦ ἐνθουσιώδους συμπατριώτου μας κ. **Νικολάου Ι. Τριφύλλη.** Ὁ κ. Τριφύλλης ἀποκτήσας διὰ τῆς ἐντίμου βιοπάλης ἀρκετὴν περιουσίαν, προσέφερεν ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πολέμου πρὸς μὲν τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον δρχ. δεκαπέντε χιλιάδας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος, πρὸς δὲ τὴν περιθάλψιν τῶν ἀπόρων οικογενειῶν ἐπιτροπὴν δραχμὰς δεκακισχιλίας καὶ εἰς ἄλλους τινὰς μικρὰ ποσά. Μὴ ἀρκεσθεῖς εἰς ταῦτα καὶ ἐξωτερικέων τὴν φλέγουσαν φιλοπατρίαν του ὁ κ. Τριφύλλης, παρεκάλεσε τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ τὸν κατχτάξῃ ἐβελοντήν, ὅπως καὶ ἐγένετο, καὶ οὕτως ἔλαβε μέρος εἰς ἀπάσας τὰς μάχας τῆς Μακεδονίας διακρίθεις εἰς αὐτάς, ἀποσπᾶσας δὲ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀνωτέρων του διὰ τὴν λαμπρὰν διαγωγὴν του. Ὡς δὲ διεβεβαίωσεν ἡμᾶς φίλος στρατ. ἱατρὸς, κατὰ τὴν ἀποφράδα νύκτα τῶν δοκιμασιῶν τῆς Ε΄

Μερκχίας ὁ κ. Τριφύλλης πολλοὺς τραυματίαις διέσωσε γενναίως διακινῆσας πρὸς μεταφοράν αὐτῶν. Ἄνδρες τῆς ἐμπροσθέντος ταύτης φιλοπαιτρίας τοῦ κ. Τριφύλλη, τιμῶσιν ὄντως τὸν Τόπον μας.

Ἑφημερίαι Παντοῦκι ὑπηρεσίαι προσεφέρθησαν ὑπὸ Κυθηρίων κατὰ τὴν ἐπιστράτειαν. Τούτων ἀναφέρομεν τινάς, ὅσαι περιήλθον εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὁμολογοῦντες ὅτι πολλὰς ἐξ ἀγνοίας παρλείπομεν. Ὁ ἐπίκτρος κ. Θ. Δογοθέτης ὑπηρετήσε παρὰ τῷ Φρουραρχεῖῳ Ἀθηνῶν. Ὁ ταγματάρχης κ. Α. Δουρέντης παρὰ τῷ Στρατ. Γρ. Ακρίσσης. Ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωτεινός, προαχθεὶς εἰς ἱατρὸν (λογυχρόν) παρὰ τῷ Νοσοκομείῳ τῶν μετὰδο-

Κυθῆριοι ὁπλῖται λαβόντες μέρος εἰς τὸν Πόλεμον.

τικῶν νοσημάτων. Ὁ ἑρῆδρος ἀνθυπολογιγὸς κ. Π. Τσιτσιλίας ἐν τῇ ἐμπιστευτικῇ θέσει τῆς «Διευθύνσεως Πεζικοῦ» πολλὰς παρσχὼν ὑπηρεσίας τῇ τε Πατρίδι καὶ εἰς πλείστους συμπατριώτας μας. Ὁ ἱατρός κ. Α. Μαρσέλλος, κατὰ ταχεὶς ἐβελοντής ὡς ἀνθυπίατρος, ἔδρατε μεγάλως εἰς τὰ νοσοκομεία τῆς Μακεδονίας. Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ὀφθαλμιάτρος κ. Κωνστ. Κασιμάτης διεκρίθη ὡς μάχιμος ἀξιωματικὸς εἰς ἀπάσας τὰς μάχας Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου. Ὁ ἱατρός κ. Βαλ. Γ. Μαρσέλλος εἰς τὰ νοσοκομεία τῆς Μακεδονίας κ.τ.λ. Ὁ ἐρίτιμος κυρία Σωτηρίου Τσαμπηρῶ τοῦ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητοῦ ἐμπόρου μας, προσέφερε γὰρ καὶ ὅλην τὴν ἐπιστράτευ-

σιν εἰς ἄπορα παιδία. Ὁ δὲ εὐελπίς υἱὸς τοῦ προσέφερε φιλοτίμως τὰς μικρὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὡς Πρόσκαπος προαχθεὶς εἰς ὑπενωμοτάρχην. Ἡ Διὸς Κανέλλη, θυγάτηρ τοῦ μοναδικοῦ παθολόγου κ. κ. Σ. Κανέλλη, εἰργάσθη ὑπερανθρώπως ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπὶ τῆς περιθαλψέως Ἐπιτροπῆς τῆς Νεκρόλειας. Ὁ κ. Σ. Σιάθης προαχθεὶς εἰς ἀνθυπκασπ., ἐπολέμησεν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς πάντας τοὺς μετασχόντας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος Κυθηρίους ὅπωςδὴποτε εἴτε ὡς πολεμισταὶ εἴτε ὡς ἀρωγοὶ αὐτοῦ.

Δόξα καὶ τιμὴ καὶ κλέος καὶ ἀθανασία εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν πεσόντας ἥρωας, προσφιλεῖ καὶ ἀληθμόνητα τέκνα τῆς μικρᾶς ἡμῶν Νήσου!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Οὐρλιάζουν γύρω λύκοι
καὶ μὲς ὅτῃ Θεσσαλονίκη
μνημονεύεται μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυα περίσσια
λεβεντιὰ παλληκαρίσσια.

Βασιληάδες δακρυσμένοι μὲς ὅτὸν Ἅγιο της Μηνᾶ
παλληκάρια σκοτωμένα μνημονεύουνε ξανά.

Κλαίει καὶ Λαὸς καὶ Θρόνος
τόσα νειάτα, τόσα κρῖνα,
καὶ Λαοῦ καὶ Θρόνου πόνος
γίνετ' ἓνας ἔμπρὸς σ' ἐκεῖνα.

Δὲν μνημονεύεται θανὴ μαρτυρικῶν θυμάτων,
μὰ μνημονεύουν ἥρωας καὶ ἐκδικητὰς αἱμάτων.

Κλαίει καὶ τούτῃ τῇ φρενὶ
κατακαυμένη μάννα,
ἀλλ' εἶναι λύπη σὰν χαρὰ
καὶ θρῆνος μὲ παιᾶνα.

Κύττα, μάννα, ζηλευτοῦ μνημοσύνου πανηγύρι,
καὶ μὲ δάφναις συλλογίσου
πῶς ἢ ἔματωμένη γῆ σου
ἔγινε χωρὶς σταυροὺς καὶ καντήλαις κοιμητήρι.

Κύτταξε τὰ σκοτωμένα .
 μὲς ὅσιν ἐρημιὰ θαμμένα.
 Τοοῦτ' ἡ γῆ μὲ τὰ λιθάρια
 ἔπῃρε νεῖους καὶ παλληκάρια.

Τούτ' ἡ γῆ, ποῦ τὴν πατοῦμε,
 γὰρ μέσα της ζητοῦμε,
 γιατί κρύβει τὰ παιδιὰ μας,
 τὴν ψυχὴ μας, τὴν καρδιὰ μας.

Σουρεῆς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἑπετηρίδος» θ' ἀφιερωθῇ, Θεοῦ θέλοντος, κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ Πολεμικά. Παρακαλοῦνται ἐπομένως πάντες οἱ μετασχόντες τοῦ Πολέμου ὅπως δῇ ποτε Κυθῆριοι νὰ διαβιβάσωσι πρὸς τὸν ἐκδότην κ. Δι ο ν. Σ. Ἀ λ β α ν ἄ κ η ν εἰς Ἀθήνας, τὰς σημειώσεις των καὶ φωτογραφίας των. Οἱ δὲ συγγενεῖς τῶν πεσόντων φωτογραφίας καὶ σημειώσεις περὶ τοῦ ποῦ ἕκαστος ἠγωνίσθη καὶ ἔπεσε κτλ.

ΣΤΗ ΣΑΜΟ

Πάντα ῥεύτερη κρατοῦσες
 τὴν ἀτρόμητη ψυχὴ Σου
 Μέσ' τὰ ἔνδοξα νερά Σου.
 Καὶ ὅ,τι χάρις, ζητοῦσες
 ἀπ' τῇ Μάνα Σου μακρὰ
 Μὲ τὰ ὀρφανὰ φτερά Σου.
 Καὶ ἐνῶ Τοῦρκος δὲν πατοῦσε
 τὴν ἡρωϊκὴ τὴ γῆ Σου
 Μόνη πέταξες ψηλὰ,
 Κι' ἀφρογάλαξή μᾶς ἦλθες
 σὲ ἀτελείωτ' ἀγκαλιὰ.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ (')

1. Ἄετος νυχᾶτος
 νυχοποδαῖτος
 περπατεῖ καὶ κρίνει
 τὴ δικαιοσύνη. (Τὸ καντάρι)

2. Ἀνεβαίνει κατεβαίνει
 καὶ χωρὶς νὰ τρώῃ παχαίνει
 μοναχὰ στριφογυρίζει
 τὴν κοιλίσα του γεμίζει.
 (Τὸ ἀδράχτι)
3. Ἀνεβαίνει κατεβαίνει
 τὰ βρακιά του λεῖ καὶ δένει (᾽Ο κουβᾶς)
4. Ἀπὸ μητέρα κόκκινη γεννιῶμαι παιδὶ μαῦρο
 φτερά δὲν ἔχω μὰ πετῶ τὰ σύγνεφα γιὰ νᾶβρω. (᾽Ο καπνὸς)
5. Ἄσπρο εἶνε τὸ χωράφι
 καὶ μελαγχροινὸς ὁ σπόρος
 καὶ μιλεῖ καὶ συντυχαίνει
 μετὰ ᾽κεινον ποῦ τὰ σπέρνει. (Τὰ γράμματα)
6. Γαῖδουρίτσα φορτωμένη
 στὴ σπηλίτσα μέσα μπαίνει. (Τὸ κουτάλι)
7. Ἐχω ἓνα βαρελάκι
 κ' ἔχει δυὸ λογιῶν κρασάκι. (Τὸ αὐγὸ)
8. Ἰσιο εἶναι σὰν κερὶ
 κ' ἡ φωνή του βροντερή. (Τὸ ντουφέκι)
9. Κατεβαίνει τραγουδώντας
 κι' ἀναβαίνει κλαίοντας. (᾽Ο κουβᾶς)
10. Σὲ κῆπο δὲν φυτεύεται σὲ περιβόλι ὄχι
 ὁ Βασιλεῆς τὸ γεύεται κι' ὅλος ὁ κόσμος τό 'χει. (Τὸ ἀλάτι)
11. Χιλιοτρύπητο λοῆνι
 καὶ σταλιά νερὸ δὲν χύνει. (Τὸ σφουγγάρι)
12. Χίλιοι μύριοι καλογέροι
 σ' ἓνα ράσο τυλιμένοι. (Τὸ ρόγδι)

(1) Δελτίον τῆς Λαογραφικῆς Ἑταιρείας. Ἐκ τῆς συλλογῆς Σ. Ε. Στάθου.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ἐν Κυθήροις ἀπαντῶσι πολλαὶ θρησκευτικαὶ παραδόσεις, αἵτινες ἀγνοοῦμεν ἂν ἀναφέρονται ἀλλαχοῦ. Τούτων δημοσιεύομεν ὧδε τινάς :

Ἡ εὐχή τῆς Παναγίας. Ὅταν ἡ Παναγία ἐκοιλοπόνα ἐκρατιῶταν ἀπὸ τὸ πόδι μιᾶς μουλάρας εἰς τὴν ὁποίαν ὅταν ἐγέννησε ἠυχήθη :

— Τέτοιους πόνους ποτέ σου νὰ μὴν τοὺς τραβήξης ! .

Καὶ ἀπὸ τότε ἡ μουλάρης δὲν γεννοῦν.

Ὁ Χριστὸς καὶ τὰ πρόβατα. Μιὰ ἡμέρα ποῦ τὸν κυνηγοῦσαν οἱ Ἑβραῖοι, ὁ Ἀφέντης ὁ Χριστὸς ἔτρεξε νὰ κρυφθῇ εἰς ἓνα κοπάδι γίδια ποῦ ἔβοσκαν ἐκεῖ κοντά. Τὰ γίδια ὅμως εὐθὺς ἐσκορπίσανε. Τότε ὁ Χριστὸς ἔτρεξε στὰ πρόβατα, καὶ ῥεῖνα τὰ καὶ μένα ἐμαζευτήκανε γύρω-γύρω καὶ τὸν ἔκρυψαν. Καὶ ἀπὸ τότε τὰ πρόβατα εἶναι εὐλογημένα καὶ τὰ γίδια κατηραμένα.

(Ἡ παράδοσις αὕτη προφανῶς ἔχει σχέσιν μὲ τὴν παραβολὴν τῶν δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν, ἀποκαλουμένων ἐν αὐτῇ πρόβατα καὶ ἐρίφια).

Ὁ Λάζαρος καὶ τὸ Λαῖνι. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἀνεστήθη ὁ Λάζαρος ἐγέλασε μόνο μιὰ φορὰ ποῦ εἶδεν ἓνα ἄνθρωπο νὰ κλέβῃ ἓνα λαῖνι.

— Ὁ ἓνας πηλὸς κλέβει τὸν ἄλλον, εἶπε.

Ἡ ψυχὴ τῶν πεθαμένων. Ὅταν ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρωπος ἡ ψυχὴ του γυρίζει εἰς τὴν γῆν ἑσάρανια ἡμέρες καὶ πηγαίνει εἰς ὅλα τὰ ἀγαπημένα του μέρη. Ὑστερα ἀνεβαίνει ἰστὸν οὐρανόν.

Ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ Συμεὼν. Φέρουσα ἡ Θεοτόκος τὸ Ἅγιόν της Τέκνον εἰς τὸν ναόν, προσεγνώριζε τὸν θάνατον τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, ὅστις ἐπῆλθεν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς χεῖράς της τοῦ Θείου βρέφους. Δι' ὃ φέρεται ὑπὸ τῆς παραδόσεως εἰποῦσα πρὸς αὐτόν :

Πρόσεχε γέρο-Συμεὼν
μὴ μοῦ ρίψῃς τὸ Παιδί,
γιατὶ ἂν μοῦ ρίψῃς τὸ Παιδί,
κακὸν τῷ παιδες πολὺ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Τὸ ἀπὸ τοῦ 1905 ἰδρυθὲν ἐν Κυθήροις Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, σπουδαίως ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπαρχίας. Χρησιμεύει μᾶλλον ὡς ἴδρυμα ἀποταμιεύσεως ἢ ὡς πιστωτικόν. Καὶ τοῦτο διότι τὸ χρήμα ἐν Κυθήροις καὶ ὑπάρχει ἐν ἀφθονίᾳ καὶ πλουσίως εἰσάγεται ἐξ Αὐστραλίας καὶ Ἀμερικῆς ἔνθα πλείστοι συμπατριῶταί μας τὸν καλὸν διεξάγουσι βιωτικὸν ἀγῶνα. Τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου εἶναι περιορισμένον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορευόμενοι ἔχουσιν ἄρκετὰ ἴδια κεφάλαια, ὥστε σπανίως κατχεύουσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ἵνα δανεισθῶσιν ἢ προσζοφλήσωσι γραμματίαι των. Ὑπὲρ τὸ ἐκκατομμύριον ἔχει κατατεθῆ ἐν αὐτῷ ὡς ἔντοκοι καταθέσεις καὶ ὡς καταθέσεις Ταμιευτηρίου. Ὅλον τὸ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ ἐν γένει τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσερχόμενον χρήμα ἐν αὐτῷ κατατίθεται. Οὕτω δὲ οἱ μακρὰν τῆς Πατρίδος ἐργαζόμενοι Κυθηριοὶ, ἀποστέλλοντες τὸ διὰ τοῦ ἰδρύτου τοῦ προσώπου των ἀποκτώμενον χρήμα, καταθέτουσι τοῦτο ἀσφαλῶς εἰς τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο ἴδρυμα καὶ ἐπὶ ἐπωφελεῖ τόκῳ καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸ ἐπανερχόμενον ἠϋζημένον καὶ ἀσφαλῶς φυλαττόμενον. Ἐχέτωσαν ὅθεν ταῦτα ὑπ' ὅψιν οἱ πανταχοῦ γῆς διεξάγοντες τὸν καλὸν ἀγῶνα Κυθηριοὶ ἵνα τὸ τίμιον προῖον τοῦ ἰδρύτου μὴ ἐμπιστεύονται εἰς ἐπισφαλεῖς χεῖρας καὶ ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ἀποστέλλωσι ταῦτα εἰς τὸ ἐν Κυθήροις Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἵνα αὐξάνῃ καὶ εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

ΜΙΚΡΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

— Ἀπεφασίσθη ἡ κατασκευή λιμένος ἐν Ἀγίᾳ Πελαγίᾳ ἀντὶ 270 χιλιάδων δραχμῶν.

— Κατὰ τὸ 1911 πωρήθησαν ἐν τῷ Δήμῳ Κυθηρίων : Σμυγὸς 600,000. Οἶνος 600,000 καὶ ἔλαιον 450,000. Ἐν δὲ τῷ δήμῳ Ποταμίων : Σμυγὸς 500,000. Οἶνος 800,000 καὶ ἔλαιον 275,000.

— Τὴν ἀτμοπλοικὴν συγκοινωνίαν τῶν Κυθέρων ἐξυπηρετοῦσιν : Ἡ Ἰονικὴ Ἀτμοπλοία Γεωργαντάτου, διὰ ταχέων καὶ ἡλεκτροφωτιστῶν ἀτμοπλοίων προσεγγίζουσα εἰς Καψάλιον, ἢ τοῦ Λεοῦση διὰ τῆς λαμπρᾶς καὶ ταχυπλοοῦ « Ἀστραπῆς » καὶ ἡ τοῦ Πορ-

τόλου διὰ τῆς «Ἀλκυῶνος» προσεγγίζουσαι εἰς Ἀγ. Πελαγίαν.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Μονῆς Μυρτιδίων ἀνέρχεται εἰς 5 χιλ. δραχ. ἑτησίως.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κυθήρων ἠῤῥησε τὸν λιμενικὸν φόρον πρὸς τὸν σκοπὸν κατασκευῆς λιμενοβραχίονος ἐν Καψαλίῳ, ὅστις θὰ στοιχίσῃ 200,000 δρ.

— Τὸ Τελωνεῖον Κυθήρων εἰσέπραξε κατὰ τὸ 1911 δρ. 37,029.

— Ἐλκινον ἐξήχθη ἐκ τῆς Νήσου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 83,000 ὀκάδες, οἶνος δὲ 48,500.

— Οἱ συμπατριῶται μας ὑπάλληλοι τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Ἀγγλίας» κ. κ. Ν. Κασσιμάτης, Κ. Σάμιος καὶ Π. Στρατηγός, ἀφίνουν τὸν μισθὸν τῶν ἐνὸς μηνὸς ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

— Ὁ ἐκ μητρὸς Κυθηρίος κ. Κίμων Τριανταφύλλου ἤρατο μέγαν θρίαμβον ἐν Παισιῖσι, διαγωνισθεὶς εἰς τὸ Ὀπερ—Κομιζ ὡς ὑψίφωνος καὶ ἐλθὼν δεύτερος. Τὸ μέλλον του προμηνύεται μέγα.

— Ὁ κ. Σοφ. Θ. Λογοθέτης υἱὸς τοῦ ἐπιστάτου κ. Θ. Λογοθέτου, εἰσῆλθε πρῶτος εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ναυτικῶν Δοκιμῶν διαγωνισθεὶς πρὸς πλείστους πρεσβυτέρους του. Ὁ νεαρὸς Δόκιμος ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν ἐξεταστῶν του ἀποτελεῖ δὲ ἐλπίδα τῆς Πατρίδος.

— Ὁ ἄνθρωπος Κυθηρίων προσέφερε δρ. 300 διὰ τὸν ἀνδριάντα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

— *Κατάληψις τῶν Χαντείων ὑπὸ Κυθηρίων.* Τὰ Χαντεῖα κατελήφθησαν ὑπὸ Κυθηρίων. Μετὰ τὸ ὑπερλαμπρὸν καὶ ὑψιρεφεὲς Μέγαρον τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Ι. Τριφύλλη, ἔνθα τὰ «Ἠνωμένα Βουστάσια» κτλ. ἰδοὺ παρκατάτω ἢ «Ἀκρόπολις» εἰς τὸ κέντρον, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀρχαῖον Ἑστιάτοριον τοῦ κ. Γ. Κορωναίου. Περαιτέρω δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους τὸ περίλαμπρον «Συντριβάνι» τοῦ κ. Παν. Τριφύλλη μέγα κέντρον τῶν καλοφαγάδων. τέλος ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου ἢ ὄντως ἀφθονος «Ἀφθονία» ἀνιδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ φιλοπροόδου κ. Δ. Κορωναίου, ἀπαστράπτουσα ἐκ καθαριότητος καὶ πλουσίας εἰς φαγητὰ μὲ ἀφθοναν ποικιλίαν καὶ πρῶτονον περιποίησιν. Ἀληθὲς κατακλιψίς τῶν Χαντείων ὑπὸ τῶν Κυθηρίων!

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Σαμουήλ Ζάνης. Πρό τριετίας απέβιωσεν ἐν Κυθήραις ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σαμουήλ Ζάνης, κληρικός εὐπαιδευτος, μεγαλοπρεπῆς καὶ τῆς κοινῆς ἀπολαύων ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης. Ὁ αἰμνηστος διεχειρίσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων μετὰ πολλῆς εὐθύτητος καὶ ικανότητος, ἦτο δὲ καὶ ὁ ἐνδεδειγμένος Ἐπισκοπος αὐτῆς, ἀλλ' ἄλλως ἔδοξε τῇ πολιτικῇ... Ἐχρημάτισεν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν δημοδιδάσκαλος καὶ ἄλλας παρέσχεν ὑπηρεσίας, ὡς ἀμοίβουσα ἡ Πατρίς ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Νικ. Μανδράς. Ἐν Ἀθήναις ἀπεβίωσεν ἡμερῶν πλήρης, ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων οἰκιστῶν τῆς πόλεως ταύτης, πολίτης δὲ χρηστός καὶ οἰκογενειάρχης φιλόστοργος, ὁ Νικόλαος Μανδράς, πατήρ τοῦ θεοῦ υἱοῦ τῶν Κυθήρων καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητοῦ κ. Γεωρ. Μανδρά. Ὁ αἰδιδμος ἀπῆλθε πολλῆς ἐκτιμήσεως ἐν Ἀθήναις ἐν αἷς ἐπὶ μακρὸν ἔδρασε. Κατέλιπε μνήμην ἀγαθὴν, πολλὰν περιουσίαν, υἱὸν ἀνταξίον τῶν ἀρετῶν τοῦ καὶ γαμβροῦς κατέχοντος ἐπιζήλους θέσεις ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

Π. Φατσέας. Ἐν Ναυπλίῳ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τοῦ, ὁ τηλεγραφητῆς Π. Φατσέας, γόνος τῆς ἐκεῖ ἀποκατεστημένης ἐγκρίτου Κυθηραϊκῆς οἰκογενείας Φατσέα. Ὁ ἀτυχὴς νέος ἦτο ἀνοικτόκαρδος καὶ ἀγαθὸς ἡγαπᾶτο δὲ γενικῶς ὑπὸ τῶν Ναυπλιέων.

Κωνστ. Κοντολέων. Ἐν Ἀθήναις ἀπεβίωσεν ὁ Νομι-

κός Σύμβουλος Κ. Κοντολέον, δικαστής, δίκαιος και εὐθύς, δημιουργήμα δὲ τῆς ἰδίας του ἱκανότητος.

Ἰωάννης Σ. Ἀλβανάκης. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1910 ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰωάννης Σ. Ἀλβανάκης. Ὑπηρετήσας ἐπὶ δεκαετίαν ὡς ἐπιμελητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐν Π. Κορίνθῳ μετὰ ζήλου, συνέγραψε περὶ αὐτῶν τινὰ μείζοντα ἀνέκδοτα. Ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Hill, διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἱκανότητά του. Δυστυχῶς ἔπαθεν ἐξ ἐλωδῶν πυρετῶν τῶν ὁποίων ἐγένετο θῦμα εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του.

Ἰωάννης Σ. Ἀλβανάκης

Παν. Νικηφοράκης. Ἐν Κυθήροις ἀπέβλεπε πρῶτως τὸν χοῦν, ὁ πρεσβύτερος τῆς Πατριαρχικῆς Οἰκογενείας Νικηφοράκη, Παναγιώτης. Ὁ μετακτὰς ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐμπορευόμενος ἐκέκτητο μεγάλην περιουσίαν καὶ ὑπόληψιν ἐν τῇ Νήσῳ ἀπάσῃ, διὰ τὴν ἀγαθοτητα καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετάς του.

Νικόλ. Σαγιάνος. Πρῶτως καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δρᾶσεώς του ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου ὁ μηχανικὸς Ν. Σαγιάνος, κηδευθεὶς ὑπὸ τῆς Παιρικῆς κοινωνίας, ἧς ἦτο ἐπίλεκτον μέλος ἐν ἀληθείᾳ λύπη. Ὁ Σαγιάνος ἐσπούδασε μηχανικὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπου καὶ ἐνυμφεύθη, ἐξήσκησε δὲ τὸ ἐπάγγελμα του εὐδοκίμως καὶ εὐρέως ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἀπὸ ἐτῶν ἀποκατέστη. Καταλείπει υἱοὺς κληρονόμους τῆς πατρικῆς ἀρετῆς καὶ ἀξίας.

Ἄντ. Π. Καλούτσης. Πλήρης ἡμερῶν καὶ πολλῶν ἀρετῶν ἀπεβίωσεν ἐν Κυθήροις ὁ κτηματίας καὶ ἔμπορος Ἄντ. Π. Καλούτσης, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ καλῶς ἀποκατεστημένα τα τέκνα του.

Ἀθανάσιος Καραντζᾶς. Ἀρχαῖος ἔμπορος τῆς χώρας καὶ καλὸς οἰκογενεαρχὴς ὁ Ἀθ. Καραντζᾶς ἀπῆλθε τοῦ κόσμου

τούτου ἀποκομίζων τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν του.

Ἰωάννης Μ. Καρύδης

Ἰωάννης Μ. Καρύδης. Χρηστός καὶ καλοκάγαθος Κυθήριος, ὁ Ἰω. Καρύδης, ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Μακκρίτης ἠγαπήτο καὶ ἐτιμᾶτο γενικῶς ὑπὸ τῶν γνωρισάντων αὐτὸν διὰ τὴν εὐλικρίνειαν καὶ εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὰς ἄλλας τοῦ ψυχικὰς ἀρετὰς, ἐν αἷς ὑπερεῖχε τὸ φιλεὺσπλαγγχον αὐτοῦ καὶ φιλελεῆμον. Καταλείπει υἱὸς κληρονόμους τῶν πατρικῶν ἀρετῶν τοὺς κ. κ. Μηνᾶν καὶ Ἐμμανουήλ, ἐπιζήλους κατέχοντες θέσεις.

Γεώργ. Ι. Καρύδης.

Τὸν Ἰωάννην Καρύδην ἠκολού-

θησε δυστυχῶς εἰς τὸν τάφον ὁ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτοῦ Γεώργιος μόλις 17 ἐτῶς, τελειόφοιτος τοῦ Γυμνασίου, σεμνὸς ἔρρηθος, τὸ εὖελπι, τοῦ ὁποίου μέλλον ἀπέκοψε φεῦ! βασκανὸς εἰμαρμένη.

II. Ἀρώνης. Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς νεότητός του κατεβλήθη ὑπὸ ἀπαισίας νόσου, ὁ εὐπαιδευτὸς δημοδιδασκαλὸς II. Ἀρώνης. Ὁ ἀτυχὴς νέος ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολὺ διδάσκαλος ἐν Κυθήροις κατόπιν δὲ διευθυντὴς τῶν ὑποδιδασκαλείων Λαγκαδίων καὶ Κυθήρων. Ἐσχάτως διηύθυνε τὴν ἐν Κυρίῳ Ἑλληνικὴν Ἀστικὴν Σχολὴν μετὰ πολλῆς ἐκκνότητος, ὅπου δὲ καὶ ἂν ὑπηρέτησεν ἐξετιμῆθη ὡς ἄνθρωπος τοῦ καθήκοντος καὶ κατέλειπεν εὐχαρίστους ἀνμνήσεις.

Δημήτριος Πανάρετος. Μετὰ μακρὰν νόσον ἀνεκώθη ἐν Κυρίῳ, ὁ ἐν Πειραιεὶ ἔμπορος Δημ. Πανάρετος. Οὗτος ἔχαιρε τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ τῶν συμπατριωτῶν μὴς ἐν γινεῖ, οὔτινας ἀνέδειξεν αὐτὸν Γεν. Γραμματεῖα τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος». Ὡς τοιοῦτος ὁ Πανάρετος εἰργάσθη ὑπερὰνθρώπως καὶ πολλὰς τῷ Σωματεῖῳ παρέσχεν ἐκδουλεύσεις συντελέσας ἰδίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἐπίστροφιν.

Γεώργιος Βλαντιῆς. Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας καὶ δράσεώς του ἀνερπύγη ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος ὅφ' οὐ πρό πολλοῦ ἔπασχεν, ὁ ἐν Κερθουνάδες κτηματίας Γεώργιος Βλαντιῆς ἢ Χιώτης. Ὁ θάνατός του ὑπῆρξεν ἀληθὲς ἀδικημα διὰ τὸν Τόπον, διότι ὁ μακαρίτης ἦτο ἄνθρωπος τῆς προόδου καὶ ἐφλέγετο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς αὐτόν. Ἡ διὰ τῆς πρωτοβουλίας του ἱδρύσις τοῦ «Λαϊκοῦ Συλλόγου», ὅστις σκοπὸν ἔχει τὴν προαγωγὴν ἰδίως τῆς Γεωργικῆς ἀπέδειξε τοῦτο. Τὸ ἔργον καὶ μόνον αὐτὸ τοῦ τοσοῦτον προώρως ἄρ' ἡμῶν μεταστάντος Γ. Βλαντιῆ, τῷ ἔδωκε δικαίωμα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συγχωρικῶν του, ἥτις βεβαίως παρκαλουθεὶ τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Γεώργιος Βλαντιῆς

Ἰω. Βοστιτσῆνος. Κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸς ἄλλωσιν τῶν Ἰωαννίνων ἐπίθεσιν ἐνδοξον εὗρεν θάνατον ὁ λογικὸς Ἰωάννης Βοστιτσῆνος ἡρωϊκῶς μαχόμενος. Ὁ ἀτυχὲς νέος ἔλαβε μέρος εἰς ἀπάσας τὰς μάχας τῆς Μακεδονίας καὶ Ἑπείρου διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐταπαρνησίαν του, προήχθη δὲ εἰς λοχίαν ἐπ' ἀνδραγαθία καὶ καρτερίᾳ. Ἀλλὰ καὶ ὅπου ἂν ὑπηρετήσεν ὡς δημοδιδάσκαλος κατέλειπεν ἀγαθὰς ἀναμνήσεις διὰ τε τὴν ἐκκνώθητα αὐτοῦ καὶ τὰς πολλὰς ἀρετάς.

Χαρίλαος Δελακοβίας. Ἀρχαῖος καὶ ἐκκνώτατος ὑπάλληλος τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης πολίτης δὲ ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς οἰκογενειάρχης ὁ Χαρίλαος Δελακοβίας, ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐν Ἀθήναις περὶ τὴν θύμᾳ τῆς εὐχισθέτου φιλοπατρίας του. Ὁ Δελακοβίας ὑπηρετήσας ἐν Θεσσαλονίκῃ, τοσοῦτον συνεκινήθη ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς καταλήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλλήν. Στρατοῦ, ὥστε παρκαρῆμα ἔπεσε νεκρὸς ἐκ τῆς χαρᾶς παθὼν ἐκ συγκοπῆς.

Λάζαρος Φατσέας. Εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός του καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιστημονικῶν του σπουδῶν ἀνερπύγη ὑπὸ ἀπαισίας νόσου, χρηστὸς νέος ὁ Λάζαρος Φατσέας, φοιτητὴς τῆς Νομικῆς, τῆς γνωστῆς δὲ πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῶν Φατσαδικῶν.

Ἰωάννης Μεγαλοκονόμος. Πικρὸν ποτήριον ἐπότισε

τὸν δῆμαρχον Ποταμίων κ. Μ. Μεγαλοκονόμον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης : Μεταβὰς εἰς Ἀγ. Πελαγίαν πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἐκ ταξειδίου ἐπανερχομένου Πατρὸς τοῦ ἐπνίγη ἐκ παιδικῆς ἀπροσεξίας. Ὁ ἀτυχὴς παῖς εἶχε μόλις ἀποφοιτήσει τοῦ Ἑλλ. Σχολείου ἦτο δὲ εὐφυέστατος καὶ σεμνότητος.

Ἀναστασία Προβελεγγίου. Πλήρης ἡμερῶν ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἡ Ἀναστασία Προβελεγγίου, μήτηρ τοῦ κ. Γ. Προβελεγγίου Διευθυντοῦ Χοροδιδασκαλείου καὶ Ἀριστοτέλους Προβελεγγίου, Γραμματέως τοῦ κ. Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Τυχ. καὶ Τηλεγράφων. Ἡ ἐκλιπούσα γυνὴ ἀγαθωτάτη τὴν ψυχὴν, ἐζησεν ἐν χριστιανικαῖς ἀρεταῖς, ἀνέθρεψε δὲ τὰ τέκνα αὐτῆς μὲ τὰ νάματα τῆς εὐγενείας τῆς ψυχῆς τῆς καὶ καὶ τῆς κλησύνης αὐτῆς εὐτυχήσασα καὶ τὰ ἴδια καλῶς ἀποκατεστημένα.

SPLENTID BAR

ἐν Πόρτ—Σαῖτ

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο Ζυθοπωλεῖον τῶν κ. κ. Φαρδούλη καὶ Κυπριαδῆ, κατέστη τὸ μοναδικὸν κέντρον ἀναψυχῆς διὰ τὸ Πόρτ Σαῖτ τῆς Αἰγύπτου. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ πάντα τὰ εἰς τοιοῦτον Κατάστημα χρήσιμα καὶ οἱ ὀνομαστοὶ ζυθοῦ τοῦ κόσμου Pilsner, Urguell, Aofbranhans κ.τ.λ. Οὕτως ὥστε οὐδόλως διαφέρει ἀπὸ τὰ ἐν Εὐρώπῃ μεγάλα καὶ παρόμοια κέντρα.

Οἱ κ. κ. Πελάται αὐτοῦ εὐρίσκουσιν ἀληθῆ ἀναψυχὴν καὶ τελείαν ὑπηρεσίαν.

ΤΟ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Πήλικα ἐκδιδόμενον «Ἐπτανησιακὸν Ἡμερολόγιον». Ὁ κ. Πήλικας δὲν φεῖδεται κόπων καὶ δαπανῶν, τὸ δὲ Ἡμερολόγιόν του κατέλαβε πρωτίστην θέσιν μεταξὺ τῶν πολλῶν τοιούτων. Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρει τοὺς Κυθηρίους, διότι ἡ ὕλη του εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον «Ἐπτανησιακὴ» καὶ ἐπομένως καὶ Κυθηραϊκή.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Παρά τοῦ κ. Διον. Σ. Ἀλβανάκη συνεγράφησαν πλεῖστα συγγράμματα ποικίλης ὕλης, ἴτοι :

- 1—32. *Ἱστορίαι διαφόρων Ἱ. Μονῶν* (τῇ ἐπισήμῳ ἐντολῇ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς Κυβερνήσεως).
 - 33—36. Ἑρμηνεῖαι εἰς διάφορα βιβλία τῶν Ἱ. Γραφῶν.
 37. Ἱστορία τῶν Ἀρχιερέων Ἀθηνῶν. Ἀθῆναι. 1907.
 38. Ὁμοία τῶν Οἴκουμ. Πατριαρχῶν.
 39. «Γῇ Ἀγία», ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῶν Ἀγίων Τόπων.
 40. Ἱστορία τοῦ τυράννου Χασσεκῆ.
 41. Ἱστορία τῶν Θεσσαλικῶν καὶ Μακεδονικῶν Ἐπαναστάσεων 1854—1878.
 42. «Πολεμικὰ Ἀπομνημονεύματα» 1898.
 43. Πολεμικαὶ Σελίδες 1899.
 44. Οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες μελέτη 1906.
 45. «Κυθηραϊκὴ Ἐπετηρὶς» 1909
- Καὶ ἄλλα τινὰ διαφόρου ὕλης.

ΤΙΜΑΙ:

Διὰ τὴν Ἑλλάδα. Δρ. 1.50

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. . . . Φρ. χρ. 2.50